

ส่วนที่ ๓

ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิต ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และความมั่นคง

(๑) ความนำ

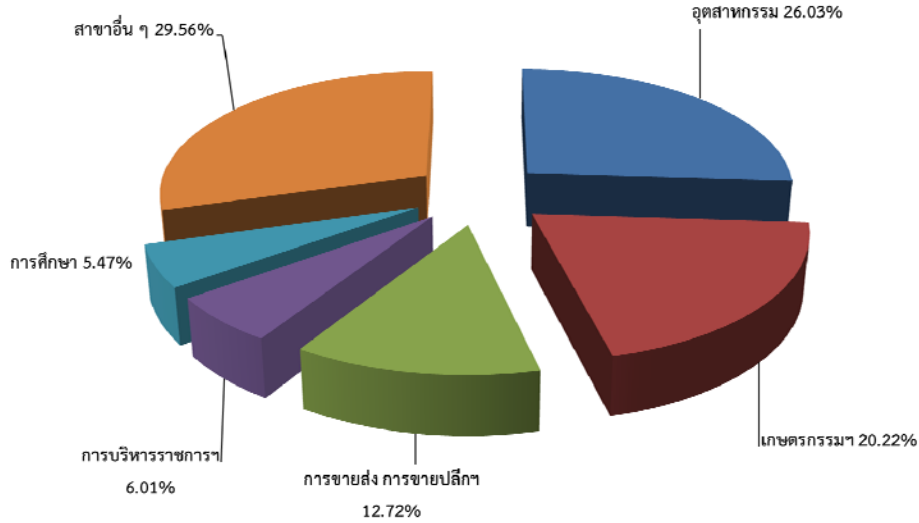
สงขลา เป็นจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย มีพื้นที่ติดต่อกับรัฐเคดาห์ (ไทรบุรี) ของมาเลเซีย เป็นเมืองท่าและเมืองชายทะเลที่สำคัญแห่งหนึ่งของภาคใต้มาแต่สมัยโบราณ มีโบราณสถานและโบราณวัตถุมากมาย อีกทั้งมีขนบธรรมเนียมประเพณี ภาษาและการละเล่นพื้นเมืองที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของบรรพบุรุษตกทอดให้ชนรุ่นหลังได้ศึกษามากมาย สงขลามีสถานที่ท่องเที่ยวทั้งที่เป็นชายทะเล น้ำตก ทะเลสาบและมีทรัพยากรธรรมชาติอันอุดมสมบูรณ์ อำเภอลาดใหญ่เป็นศูนย์กลางการค้า การคมนาคม เป็นเมืองชุมทางของภาคใต้มีความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วในทางเศรษฐกิจ ขณะเดียวกัน อำเภอมืองสงขลา ยังคงมีสภาพบ้านเมืองที่เก่าแก่อันเป็นเอกลักษณ์ สงขลาจึงเป็นสถานที่ซึ่งเหมาะแก่การท่องเที่ยวเพราะมีลักษณะที่แตกต่างกันในตัว ๒ ลักษณะคือ สภาพเก่าแก่ของบ้านเมืองสงขลาและความเจริญของเมืองหาดใหญ่ ด้วยระยะทางห่างกันประมาณ ๓๐ กิโลเมตร

จากความร่วมมือทางเศรษฐกิจในลักษณะไตรภาคีระหว่างภาคใต้ของไทย ภาคเหนือของมาเลเซีย และพื้นที่บนเกาะสุมาตรา ของอินโดนีเซีย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) ส่งเสริมความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่าง ๓ ประเทศ ให้มีการใช้ทรัพยากรทางเศรษฐกิจร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด โดยเน้นความร่วมมือด้านการผลิต การส่งเสริมการลงทุน ๒) การถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ ๓) การพัฒนาการเชื่อมโยงด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะโครงข่ายคมนาคมขนส่งและระบบสาธารณูปโภคระหว่างประเทศ โดยเน้นการพัฒนาพื้นที่ในรูปแบบของแนวพื้นที่สะพานเศรษฐกิจ สงขลา - ปีนัง - เมดาน (Seamless Songkhla - Penang - Medan Economic Development Corridor) เพื่อให้เป็นฐานเศรษฐกิจหลักที่สนับสนุนและกระจายการพัฒนาไปสู่พื้นที่ต่อเนื่องใน IMT - GT ซึ่งจะเอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจจังหวัดสงขลาในระยะต่อไป

ข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) พบว่า โครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดสงขลา ปี ๒๕๕๔ ขึ้นกับกิจกรรมการผลิตใน ๓ สาขาการผลิตที่สำคัญ ได้แก่ สาขาอุตสาหกรรม สาขาเกษตรกรรม และสาขาการขนส่ง การขายปลีก คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒๖.๐๓ ๒๐.๒๒ ๑๒.๗๒ ตามลำดับ ทั้งนี้ปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจจังหวัด คือ ภาคอุตสาหกรรม กิจกรรมการผลิตที่สำคัญ คือ อุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องกับยางพารา และอุตสาหกรรมแปรรูปและถนอมสัตว์น้ำ รองลงมา เป็นภาคเกษตรกรรม โดยพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ คือ ยางพารา

โครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดสงขลา ปี 2554

ณ ราคาประจำปี

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ข้อมูล ณ เดือนกันยายน ๒๕๕๖

ตารางที่ ๘๔ ตารางผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสงขลา ณ.ราคาประจำปี

	๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔
ภาคเกษตร	๓๘,๕๘๘	๓๗,๑๙๐	๓๐,๐๖๘	๔๐,๘๒๘	๕๐,๕๙๙
เกษตรกรรม	๒๘,๑๐๖	๒๘,๘๙๓	๒๒,๑๙๕	๓๓,๗๒๗	๔๓,๔๓๘
การประมง	๑๐,๔๘๒	๘,๒๙๗	๗,๘๗๔	๗,๑๐๑	๗,๑๖๑
ภาคนอกเกษตร	๑๒๐,๔๒๐	๑๒๓,๔๙๓	๑๒๑,๖๘๗	๑๔๕,๖๓๐	๑๖๔,๒๐๑
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๔๘๗	๘๗๑	๓,๔๗๗	๕,๖๓๙	๘,๔๕๕
อุตสาหกรรม	๔๐,๕๖๖	๔๑,๒๒๒	๓๕,๙๗๔	๔๖,๓๔๓	๕๕,๙๑๓
การไฟฟ้า แก๊ส และการประปา	๓,๑๕๐	๒,๙๒๔	๓,๕๗๒	๓,๗๔๗	๓,๘๕๘
การก่อสร้าง	๖,๐๙๐	๖,๓๔๖	๕,๙๕๒	๙,๗๕๗	๘,๕๖๓
การขายส่ง การขายปลีก	๒๒,๔๗๓	๒๒,๒๗๘	๒๑,๓๘๓	๒๕,๒๖๐	๒๗,๓๒๓
โรงแรมและภัตตาคาร	๒,๔๑๖	๒,๔๒๔	๒,๖๕๘	๓,๖๐๔	๓,๘๕๙
การขนส่ง	๘,๕๑๓	๘,๓๘๙	๘,๒๘๙	๘,๖๙๑	๘,๙๓๑
ตัวกลางทางการเงิน	๖,๖๐๓	๖,๙๔๑	๗,๐๒๐	๗,๑๖๕	๘,๖๕๑
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	๗,๘๐๕	๗,๘๙๖	๘,๖๓๔	๘,๒๖๑	๘,๕๒๔
การบริหารราชการ	๘,๓๙๒	๙,๑๖๖	๙,๘๔๐	๑๑,๒๑๑	๑๒,๙๐๐
การศึกษา	๙,๓๒๒	๙,๙๘๒	๑๐,๒๔๒	๑๐,๘๑๒	๑๑,๗๔๑
การบริการด้านสุขภาพและสังคม	๓,๑๙๑	๓,๔๙๖	๓,๑๔๐	๓,๗๑๓	๓,๙๕๖
การให้บริการด้านชุมชน	๑,๓๐๐	๑,๔๑๒	๑,๓๗๐	๑,๓๔๒	๑,๔๘๔
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	๑๑๐	๑๔๖	๑๓๗	๘๔	๔๓
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	๑๕๙,๐๐๘	๑๖๐,๖๘๓	๑๕๑,๗๕๕	๑๘๖,๔๕๗	๒๑๔,๗๙๙
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ต่อคน (บาท)	๑๑๒,๘๐๘	๑๑๒,๔๘๔	๑๐๔,๙๐๖	๑๒๗,๓๔๓	๑๔๕,๒๗๐
ประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๑,๔๑๐	๑,๔๒๙	๑,๔๔๗	๑,๔๖๔	๑,๔๗๙

หมายเหตุ อัตรการขยายตัวเฉลี่ย ๕ ปี (ปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔) เท่ากับร้อยละ ๖.๗๘

โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดสงขลา ประกอบด้วย ภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตรกรรมฯ เป็นหลักที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจของจังหวัด

ภาคอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา ในปี ๒๕๕๔ เท่ากับ ๕๕,๙๑๓ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก ๔๖,๓๔๓ ล้านบาท ในปีที่ผ่านมา เท่ากับ ๙,๕๗๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๖๕

โครงสร้างการผลิตสาขาอุตสาหกรรม ขึ้นอยู่กับอุตสาหกรรมต่อเนื่องกับยางพารา โดยมีสัดส่วนร้อยละ ๔๔.๑๔ ของ GPP สาขาอุตสาหกรรมที่มีสำคัญรองลงมา ได้แก่ อุตสาหกรรมการแปรรูปและการเก็บถนอมสัตว์น้ำ มีสัดส่วนร้อยละ ๑๙.๕๓ อุตสาหกรรมในจังหวัดสงขลา ส่วนใหญ่จะเป็นโรงงานอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการเกษตรที่ผลิตเพื่อการส่งออก ได้แก่ อุตสาหกรรมจากยางพารา ทั้งจากน้ำยางพาราและไม้ยางพารา เช่น โรงงานผลิตถุงมือยาง ผลิตยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง และโรงงานแปรรูปอัดบ่มน้ำยาไม้ยางพารา ผลิตชิ้นส่วน เครื่องเรือน/เฟอร์นิเจอร์ ผลิตแผ่นปาร์ติเกิลบอร์ด และผลิตไม้อัดประสาน และอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการประมง ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหารทะเลบรรจุกระป๋อง อาหารทะเลแช่แข็งและห้องเย็น ซึ่งอุตสาหกรรมเหล่านี้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Added) ให้แก่ผลิตผลทางการเกษตร นอกจากนั้นเป็นอุตสาหกรรมอื่นๆ เช่น ส่งหรือจำหน่ายก๊าซจากโรงแยกก๊าซธรรมชาติ ผลิตกระแสไฟฟ้า และอุตสาหกรรมบริการ เป็นต้น

ภาคเกษตรกรรม

เกษตรกรรมเป็นภาคการผลิตที่มีความสำคัญของจังหวัดสงขลา เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องอยู่กับภาคการเกษตร และการทำประมง ผลิตผลทางการเกษตรที่ผลิตได้ใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม (Value Added) และการจ้างแรงงาน นอกจากนั้นยังเป็นสินค้าส่งออกเพิ่มรายได้เงินตราต่างประเทศ

เกษตรกรรมจังหวัดสงขลา ในปี ๒๕๕๔ เท่ากับ ๔๓,๔๓๘ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก ๓๓,๗๒๗ ล้านบาท ในปีที่ผ่านมา เท่ากับ ๙,๗๑๑ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๗๙

โครงสร้างการผลิตสาขาเกษตรกรรม ประกอบด้วย การเพาะปลูก การทำสวนและการเพาะพันธุ์พืช มีสัดส่วนร้อยละ ๘๙.๐๓ โดยมียางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญ รองลงมาเป็นการเลี้ยงสัตว์ สัตว์เลี้ยงร้อยละ ๙.๕๖

รายได้ประชากรในเขตชนบท (ข้อมูล จปฐ. ปี ๒๕๕๕) เฉลี่ย ๖๒,๒๔๐ บาทต่อคนต่อปี จากผลการสำรวจจำนวน ๙๔๕ หมู่บ้าน จำนวนครัวเรือน ๑๔๓,๖๖๙ ครัวเรือน อำเภอคลองหอยโข่งรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีสูงที่สุด ๘๑,๐๓๗ บาท และอำเภอสทิงพระมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีต่ำสุด ๔๗,๐๐๔ บาท

จำนวนครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำกว่า ๓๙,๐๐๐ บาท/คน/ปี มีแนวโน้มลดลงในรอบ ๔ ปี เนื่องมาจากรายได้หลักของครัวเรือนที่มีอาชีพทำสวนยางพาราเพิ่มสูงขึ้น จากราคายางพาราที่ปรับตัวสูงขึ้น มีผลทำให้ครัวเรือนมีรายได้เพิ่มขึ้นตามไปด้วย

ข้อมูลรายได้ของครัวเรือนจากข้อมูล จปฐ. ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ จังหวัดสงขลา เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย

ลำดับของจังหวัด	อำเภอ	รายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนต่อปี (บาท)
๑	คลองหอยโข่ง	๘๑,๐๓๗
๒	บางกล่ำ	๗๖,๐๕๕
๓	นาหม่อม	๗๕,๖๑๑
๔	สะเตา	๗๔,๕๔๑
๕	นาทวี	๗๐,๖๐๐
๖	รัตภูมิ	๖๕,๒๐๔
๗	เมืองสงขลา	๖๒,๐๖๓
๘	ระโนด	๖๑,๓๓๒
๙	หาดใหญ่	๕๙,๗๑๑
๑๐	สะบ้าย้อย	๕๗,๒๑๐
๑๑	จะนะ	๕๕,๙๔๒
๑๒	เทพา	๕๕,๐๔๒
๑๓	สิงหนคร	๕๒,๓๔๙
๑๔	กระแสสินธุ์	๕๑,๒๔๒
๑๕	ควนเนียง	๕๐,๙๐๐
๑๖	สทิงพระ	๔๗,๐๐๔
เฉลี่ยรายได้ต่อครัวเรือนต่อปีในพื้นที่		๖๒,๒๔๐

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสงขลา
ข้อมูล ณ เดือนสิงหาคม ๒๕๕๕

(๒) วิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดสงขลา (GPP AT CURRENT MARKET PRICES) ปี ๒๕๕๔ มีมูลค่าเท่ากับ ๒๑๔,๗๙๙ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑.๙๓ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) และคิดเป็นร้อยละ ๑๘.๐๙ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคใต้ (GRP) ซึ่งมีมูลค่าสูงสุดของภาคใต้

โครงสร้างการผลิตของจังหวัดสงขลา ขึ้นอยู่กับสาขาอุตสาหกรรมเป็นหลัก โดยมีสัดส่วนร้อยละ ๒๖.๐๓ ของ GPP สาขาการผลิตที่มีความสำคัญรองลงมา ได้แก่ สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ มีสัดส่วนร้อยละ ๒๐.๒๒ และสาขาการขนส่ง ขยายปลีก มีสัดส่วนร้อยละ ๑๒.๗๒

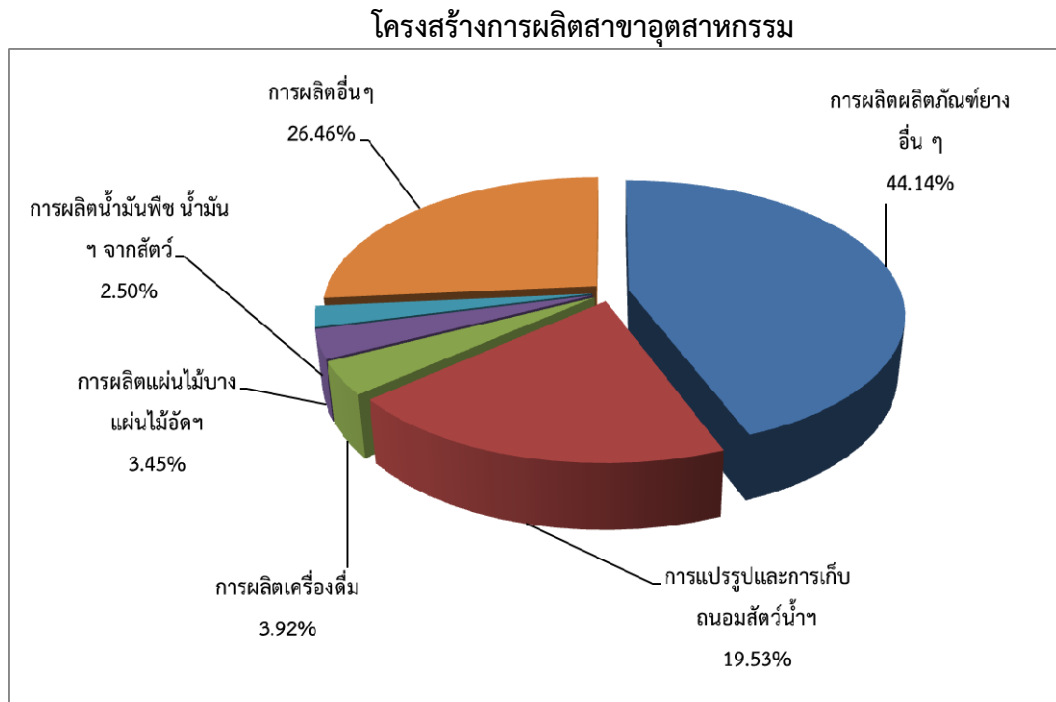
สำหรับรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรในจังหวัดสงขลา ปี ๒๕๕๔ เท่ากับ ๑๔๕,๒๗๐ บาทต่อปี เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๓ ซึ่งมีรายได้เฉลี่ย ๑๒๗,๓๔๓ บาทต่อปี เป็นอันดับที่ ๕ ของภาคใต้ และเป็นอันดับที่ ๑ ของกลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้ ขณะที่รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประเทศ ในปี ๒๕๕๔ เท่ากับ ๑๖๔,๕๑๒ บาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๓ ซึ่งเท่ากับ ๑๕๙,๑๐๕ บาทต่อปี

การผลิตที่สำคัญของจังหวัด

๒.๑ ภาคอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา ในปี ๒๕๕๔ มีมูลค่า เท่ากับ ๕๕,๙๑๓ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก ๔๖,๓๔๓ ล้านบาท ในปีที่ผ่านมา เท่ากับ ๙,๕๗๐ ล้านบาท

โครงสร้างการผลิตสาขาอุตสาหกรรม ขึ้นอยู่กับอุตสาหกรรมต่อเนื่องกับยางพารา โดยมีสัดส่วนร้อยละ ๔๔๖๔.๕๖ ของ GPP สาขาอุตสาหกรรมที่มีสำคัญรองลงมา ได้แก่ อุตสาหกรรมการแปรรูปและการเก็บถนอมสัตว์น้ำ มีสัดส่วนร้อยละ ๑๓.๐๕

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดสงขลา
ข้อมูล ณ เดือนกันยายน ๒๕๕๖

รูปที่ ๕ สัดส่วนโครงสร้างการผลิต สาขาอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมในจังหวัดสงขลา ส่วนใหญ่จะเป็นโรงงานอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการเกษตรที่ผลิตเพื่อการส่งออก ได้แก่ อุตสาหกรรมจากยางพารา ทั้งจากน้ำยางพาราและไม้ยางพารา เช่น โรงงานผลิตถุงมือ ยาง ผลิตยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง และโรงงานแปรรูปอัดอบน้ำยาไม้ยางพารา ผลิตชิ้นส่วน เครื่องเรือน/เฟอร์นิเจอร์ ผลิตแผ่นปาร์ติเกิลบอร์ด และผลิตไม้อัดประสาน และอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการประมง ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหารทะเลบรรจุกระป๋อง อาหารทะเลแช่แข็งและห้องเย็น ซึ่งอุตสาหกรรมเหล่านี้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Added) ให้แก่ผลิตผลทางการเกษตร นอกจากนั้นเป็นอุตสาหกรรมอื่นๆ เช่น ส่งหรือจำหน่ายก๊าซจากโรงแยกก๊าซธรรมชาติ ผลิตกระแสไฟฟ้า และอุตสาหกรรมบริการ เป็นต้น

โรงงานส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในอำเภอหาดใหญ่ รองลงมาเป็นอำเภอเมือง อำเภอรัตภูมิ อำเภอระโนด อำเภอสะเดา และอำเภอจะนะ ปี พ.ศ.๒๕๕๕ มีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๑,๗๕๑ โรง เงินลงทุน ๖๖,๖๙๗.๐๐ ล้านบาท และมีการจ้างงาน ๗๖,๐๘๙ คน

ตารางที่ ๘๕ สถิติข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา

ปี	จำนวน (โรง)	เงินทุน (ล้านบาท)	การจ้างงาน (คน)
๒๕๕๐	๑,๙๘๐	๖๔,๒๙๙.๒๗	๗๘,๐๑๑
๒๕๕๑	๒,๐๑๙	๖๕,๘๖๗.๕๒	๗๘,๔๔๓
๒๕๕๒	๒,๐๕๙	๖๘,๗๒๓.๐๕	๗๘,๙๒๘
๒๕๕๓	๒,๑๑๔	๖๘,๘๘๒.๓๖	๘๒,๐๘๗
๒๕๕๔	๑,๘๖๒	๖๗,๐๔๘.๐๐	๗๕,๙๐๕
๒๕๕๕	๑,๗๕๑	๖๖,๖๙๗.๐๐	๗๖,๐๘๙

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา
ข้อมูล ณ เดือนมกราคม ๒๕๕๖

ในปี พ.ศ.๒๕๕๕ มีโรงงานที่เปิดดำเนินการใหม่ จำนวน ๓๕ โรง เงินทุนจดทะเบียนใหม่ ๙๓๖.๘๘ ล้านบาท การจ้างงาน ๗๕๖ คน เมื่อเปรียบเทียบกับ ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ อัตราการประกอบกิจการที่เปิดดำเนินการใหม่ ลดลงร้อยละ ๑๖.๖๗ เงินทุนจดทะเบียนใหม่ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐.๐๕ การจ้างงาน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๙.๔๘

ตารางที่ ๘๖ สถิติข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรมที่เปิดดำเนินการใหม่จังหวัดสงขลา

เปิดดำเนินการใหม่	๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕
จำนวนโรงงาน (โรง)	๖๐	๕๐	๓๐	๔๑	๔๒	๓๕
ทุนจดทะเบียน (ล้านบาท)	๖๑๒.๔๐	๑,๙๒๖.๗๑	๒,๗๖๔.๕๖	๘๓๔.๖๗	๗๘๐.๔๔	๙๓๖.๘๘
จำนวนแรงงาน (คน)	๑,๒๗๐	๖๑๐	๖๗๒	๓,๖๙๖	๕๔๒	๗๕๖

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา
ข้อมูล ณ เดือนมกราคม ๒๕๕๕

ในปี พ.ศ.๒๕๕๕ มีโรงงานที่เลิกกิจการ จำนวน ๕๒ โรง เงินทุนที่เลิกกิจการ ๑๒๓.๖๔ ล้านบาท การจ้างงาน ๑๔๙ คน เมื่อเปรียบเทียบกับ ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ อัตราการเลิกกิจการ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๓๓.๓๓ เงินทุนที่เลิกกิจการ ลดลงร้อยละ ๑,๕๖๖.๓๑ การจ้างงาน ลดลงร้อยละ ๓๒๕.๗๑

ตารางที่ ๘๗ สถิติข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรมที่เลิกกิจการจังหวัดสงขลา

เลิกกิจการ	๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕
จำนวนโรงงาน (โรง)	๑๔	๘	๑๕	๒๔	๑๒	๕๒
ทุนจดทะเบียน (ล้านบาท)	๑๔๗.๔๗	๘๖.๐๔	๑๔๙.๙๘	๖๓.๑๘	๗.๔๒	๑๒๓.๖๔
จำนวนแรงงาน (คน)	๔๗๙	๑๙๙	๗๕๗	๑๙๗	๓๕	๑๔๙

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา
ข้อมูล ณ เดือนมกราคม ๒๕๕๖

การส่งเสริมการลงทุน (BOI) จังหวัดสงขลา สถิติโครงการที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน จังหวัดสงขลา ปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๕ มีโครงการที่ได้รับอนุมัติ ๑๓๓ โครงการ เงินลงทุน ๓๐,๐๔๔.๒๐ ล้านบาท การจ้างงานคนไทย ๑๘,๖๔๐ คน

ตารางที่ ๘๘ สถิติโครงการที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุนจังหวัดสงขลา

รายการ	๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕
จำนวนโครงการ (ราย)	๑๑	๑๔	๒๐	๓๕	๒๗	๒๖
เงินลงทุน (ล้านบาท)	๙,๙๙๒.๗๐	๑,๘๗๑.๘๐	๒,๕๗๖.๒๐	๗,๙๘๒.๔๐	๓,๙๑๐.๕๐	๓,๗๑๐.๖๐
คนงาน (คน)	๑,๘๖๘	๑,๓๙๖	๑,๐๘๖	๗,๘๘๒	๒,๗๗๘	๓,๖๓๐

ที่มา : ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ ๕
ข้อมูล ณ เดือนมกราคม ๒๕๕๖

๒.๒ ภาคเกษตรกรรม

๒.๒.๑ การเกษตร

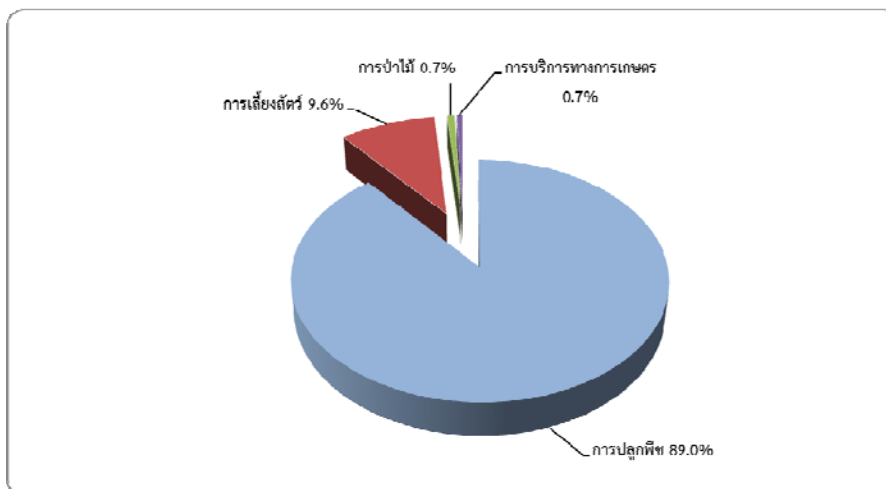
เกษตรกรรมเป็นภาคการผลิตที่มีความสำคัญของจังหวัดสงขลา เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องอยู่กับภาคการเกษตร และการทำประมง ผลผลิตทางการเกษตรที่ผลิตได้ใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม (Value Added) และการจ้างแรงงาน นอกจากนี้ยังเป็นสินค้าส่งออกเพิ่มรายได้เงินตราต่างประเทศ

เกษตรกรรมจังหวัดสงขลา ในปี ๒๕๕๔ มีมูลค่าเท่ากับ ๔๓,๔๓๘ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก ๓๓,๗๒๗ ล้านบาท ในปีที่ผ่านมา เท่ากับ ๙,๗๑๑ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๗๙

โครงสร้างการผลิตสาขาเกษตรกรรม ประกอบด้วย การเพาะปลูก การทำสวนและการเพาะพันธุ์พืช มีสัดส่วนร้อยละ ๘๙.๐๓ โดยมียางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญ รองลงมาเป็นการเลี้ยงสัตว์ สัตว์ส่วนร้อยละ ๙.๕๖

รูปที่ ๖ สัดส่วนโครงสร้างการผลิต สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้

โครงสร้างการผลิต สาขาการเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดสงขลา
ข้อมูล ณ เดือนกันยายน ๒๕๕๖

ปี ๒๕๕๔ จังหวัดสงขลามิพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ คือ

ยางพารา การผลิตยางธรรมชาติจะผลิตภายใน ๔ รูปแบบใหญ่ คือ ยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง ยางเครฟ และน้ำยางข้น ปัจจุบันความต้องการยางของตลาดต่างประเทศเปลี่ยนจากยางแผ่นรมควันมาเป็นยางแท่งมากขึ้น ประเทศญี่ปุ่นซึ่งเคยใช้ยางแผ่นรมควันเป็นวัตถุดิบ เปลี่ยนมาใช้ยางแท่งเป็นวัตถุดิบผลิตยางล้อรถยนต์มากขึ้น รวมทั้งสหรัฐอเมริกา ยุโรป เกาหลีใต้ และจีน นอกจากนี้ ไมยางพาราซึ่งเป็นผลพลอยได้จากการปลูกยางพารา สามารถใช้ประโยชน์เป็นวัตถุดิบของอุตสาหกรรมไมยาง รวมถึงเศษไม้ ปลายไม้ ที่จะนำไปทำไม้อัดปาร์ติเกิลบอร์ด ได้อีกด้วย สำหรับการศึกษ วิจัย และพัฒนายางพาราในปัจจุบัน นับได้ว่ามีการดำเนินการอย่างครบวงจร โดยมีศูนย์วิจัยยางสงขลา และสถานีทดลองในเครือข่ายทำหน้าที่ศึกษาค้นคว้า และวิจัยเทคโนโลยีที่เหมาะสม และสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ซึ่งทำหน้าที่สนับสนุนเงินทุนการปลูกแทนสวนยางเก่าด้วยยางพันธุ์ดี รวมทั้งจัดสร้างโรงรมยางเพื่อปรับปรุงคุณภาพผลผลิตของเกษตรกร นอกจากนี้ ยังมีตลาดกลางยางพาราขนาดใหญ่ ทำหน้าที่สนับสนุนเกี่ยวกับด้านการตลาดและราคายาง

พื้นที่ปลูกยางพาราทั้งสิ้น ๒,๐๘๐,๔๙๘.๐๐ไร่ มูลค่าผลผลิตยางพารา ปี ๒๕๕๔ มีจำนวน ๖๑,๔๔๗.๙๘ ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๘.๔๒ เมื่อเทียบกับปีที่แล้ว เนื่องจากราคายางพาราที่ปรับเพิ่มขึ้นจาก กิโลกรัมละ ๑๐๔.๐๓ บาท เป็น ๑๓๒.๔๒ บาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๗.๒๙

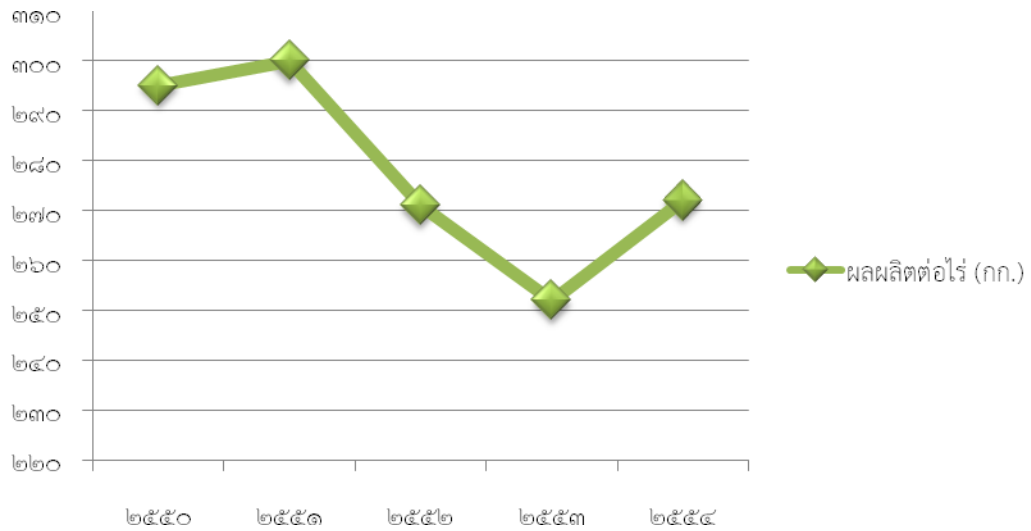
ตารางที่ ๘๙ ข้อมูลยางพาราของจังหวัดสงขลา

ปี พ.ศ.	เนื้อที่ปลูก (ไร่)	เนื้อที่ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาผลผลิตเฉลี่ย (บาท/กก.)	ผลผลิตรวม (ตัน)	มูลค่ารวม (ล้านบาท)
๒๕๕๐	๒,๐๓๙,๖๙๓.๐๐	๑,๕๓๗,๘๒๗.๐๐	๒๙๕	๖๙.๓๓	๔๕๓,๖๕๘.๙๗	๓๑,๔๕๒.๑๘
๒๕๕๑	๒,๐๓๙,๕๖๓.๐๐	๑,๕๓๗,๘๒๗.๐๐	๓๐๐	๗๖.๙๓	๔๖๑,๓๔๘.๑๐	๓๕,๔๙๑.๕๑
๒๕๕๒	๒,๐๓๙,๙๙๓.๐๐	๑,๕๖๐,๗๑๓.๐๐	๒๗๑	๕๗.๐๗	๔๒๒,๙๕๓.๒๒	๒๔,๑๓๗.๙๔
๒๕๕๓	๒,๐๗๙,๕๒๗.๐๐	๑,๗๑๓,๔๘๐.๐๐	๒๕๒	๑๐๔.๐๓	๔๓๑,๗๙๖.๙๖	๔๔,๙๑๙.๘๔
๒๕๕๔	๒,๐๘๐,๔๙๘.๐๐	๑,๗๐๖,๐๒๔.๐๐	๒๗๒	๑๓๒.๔๒	๔๖๔,๐๓๘.๕๓	๖๑,๔๔๗.๙๘
๒๕๕๕	๒,๐๖๐,๗๘๒.๐๐	๑,๖๖๘,๙๔๔.๐๐	๒๙๔		๔๙๐,๘๖๗.๐๖	

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร เขต ๙ และสำนักงานเกษตรจังหวัดสงขลา

ข้อมูล ณ เดือนมกราคม ๒๕๕๕

รูปที่ ๗ เนื้อที่เพาะปลูก และผลผลิตรวม (ตัน) ของยางพารา

จังหวัดสงขลามีพื้นที่การปลูกยางพารา จำนวน ๒,๐๘๑,๓๖๐ ไร่ ซึ่งมีพื้นที่ปลูกมากเป็นอันดับที่ ๓ ของประเทศ รองจากจังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีเกษตรกรประกอบอาชีพการทำสวนยางพารา จำนวน ๘๗,๖๔๕ ครัวเรือน พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่อยู่ใน ๑๓ อำเภอคือ อำเภอเมืองสงขลา บางกล่ำ ควนเนียง รัตภูมิ หาดใหญ่ นาทมอม คลองหอยโข่ง สะเดา จะนะ เทพา นาทวี สะบ้าย้อยและอำเภอกระแสสินธุ์ ลักษณะการทำสวนยางของเกษตรกรมีทั้งแบบเป็นเจ้าของสวนเอง และรับจ้างทำสวนยางพาราของผู้อื่น โดยแบ่งรายได้จากการจำหน่ายยางพาราตามสัดส่วนที่ตกลงกัน เช่น ๕๐:๕๐ หรือ ๖๐:๔๐ การจำหน่ายยางพาราในปัจจุบันเกษตรกรจะจำหน่ายในลักษณะของน้ำยางสด เป็นส่วนใหญ่ ราคาจำหน่ายประมาณ กิโลกรัมละ ๗๕ บาท ซึ่งจำหน่ายให้กับกลุ่มรับซื้อน้ำยางที่เกิดจากการรวมกลุ่มของเกษตรกรในพื้นที่ แล้วนำน้ำยางไปส่งขายให้กับสหกรณ์กองทุนฯ บริษัทรับซื้อน้ำยางสดหรือสหกรณ์กลุ่มน้ำยาง เพื่อนำไปแปรรูปเป็นยางก้อน หรือยางแผ่นรมควัน ซึ่งสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรเป็นรายวัน

จากสถานการณ์ราคายางพาราที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปลายปี ๒๕๕๕ จนถึงปัจจุบัน ปี ๒๕๕๖ (ตุลาคม ๒๕๕๖) ราคายางพารากิโลกรัมละ ๗๓ บาท ซึ่งเป็นราคาที่ค่อนข้างต่ำ ทำให้เกษตรกรชาวสวนยางมีรายได้ต่ำ ขณะที่สินค้าอื่น ๆ มีราคาแพงขึ้น ส่งผลให้เกษตรกรไม่มีเงินซื้อปุ๋ยในการบำรุงสวนยาง ทำให้ผลผลิตยางพารา/ไร่ต่ำ และจากการที่ราคายางพาราสูงในช่วง ๓-๕ ปี ที่ผ่านมาเกษตรกรมีการปลูกยางพาราในพื้นที่ไม่เหมาะสมเช่นปลูกในพื้นที่นาข้าว พื้นที่ลุ่ม น้ำขัง ทำให้ผลผลิตยางพาราเฉลี่ยต่อไร่ต่ำกว่าเดิม ซึ่งจากที่ผลิตได้ ๒๙๕ กก./ไร่ เป็นผลผลิต ๒๗๒ กก./ไร่ ซึ่งเกิดจากแรงงานกรีดยางขาดทักษะความรู้ความเข้าใจ เกษตรกรปลูกยางในพื้นที่ไม่เหมาะสม จากการปลูกยางพาราของเกษตรกรรายใหม่และการขายพื้นที่ปลูกของเกษตรกรรายเดิม **สภาพปัญหาดังกล่าวเกิดจาก** เกษตรกรขาดความรู้ในการทำสวนยางพาราที่ถูกต้อง (การกรีดยาง, การดูแลบำรุงรักษาสวนยาง) และการแปรรูปผลิตภัณฑ์ยางพารา พันธุ์กล้ายางพาราไม่มีคุณภาพ มีโรคระบาดในยางพารา หน้าแห้ง รากขาว และปุ๋ยยางพารามีราคาแพง

ข้าวนาปี

ตารางที่ ๙๐ เนื้อที่ ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ ราคาและมูลค่าของผลผลิตตามราคาที่เกษตรกรขายได้ ปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔ ของจังหวัดสงขลา

ปี	เนื้อที่เพาะปลูก	เนื้อที่เก็บเกี่ยว	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กก.)	ราคาที่เกษตรกรขายได้ (บาท:ตัน)	มูลค่าของผลผลิตที่เกษตรกรขายได้ (บาท)
๒๕๕๐	๓๗๒,๓๑๗	๓๕๐,๔๑๔	๑๖๐,๓๕๐	๔๕๘	๙,๙๕๑	๑,๕๙๕,๖๔๒,๘๕๐
๒๕๕๑	๓๗๒,๔๒๘	๓๓๙,๘๕๙	๑๖๔,๖๕๑	๔๘๔	๙,๖๑๒	๑,๕๘๒,๖๒๕,๔๑๒
๒๕๕๒	๓๗๐,๐๕๖	๓๔๓,๘๑๙	๑๖๔,๐๕๐	๔๓๗	๑๐,๖๖๐	๑,๗๔๘,๗๗๓,๐๐๐
๒๕๕๓	๒๗๓,๙๔๐	๒๔๔,๗๖๒	๑๐๕,๔๔๒	๔๓๑	๑๑,๖๐๕	๑,๒๒๓,๖๕๔,๔๑๐
๒๕๕๔	๒๖๓,๑๑๐	๒๕๖,๓๖๐	๑๑๒,๕๓๐	๔๓๙	๑๒,๗๖๙	๑,๔๓๖,๘๙๕,๕๗๐

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๕๔

สถานการณ์การผลิต :

ปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔ เนื้อที่เพาะปลูกและผลผลิตลดลงจากเนื้อที่เพาะปลูก ๓๗๒,๓๑๗ ไร่ และผลผลิต ๑๖๐,๓๕๐ ตัน ข้าวเปลือกในปี ๒๕๕๐ เป็นเนื้อที่เพาะปลูก ๒๖๓,๑๑๐ ไร่ และผลผลิต ๑๑๒,๕๓๐ ตัน ข้าวเปลือกในปี ๒๕๕๔ หรือลดลงร้อยละ ๙.๕๓ และ ๑.๘๙๙ ตามลำดับ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงการใช้เนื้อที่เพาะปลูกข้าวไปปลูกพืชชนิดอื่นมากขึ้น ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน ยางพารา และการทำไร่นาสวนผสม ส่วนผลผลิตต่อไร่ลดลงจาก ๔๓๗ กิโลกรัมของปี ๒๕๕๒ เหลือ ๔๓๑ กิโลกรัม ในปี ๒๕๕๓ และ ๔๓๙ กิโลกรัมในปี ๒๕๕๔ เนื่องจากประสบภัยแล้งในช่วงต้นฤดูเพาะปลูก และจากอุทกภัยที่ค่อนข้างรุนแรง ทำให้ผลผลิตข้าวเสียหาย

พื้นที่ปลูกข้าวกระจายอยู่ในทุกอำเภอ แต่พื้นที่ปลูกข้าวส่วนใหญ่จะอยู่รอบๆ ลุ่มน้ำทะเลสาบ ได้แก่ อำเภอรโนด, สทิงพระ, สิงหนคร, กระแสสินธุ์, รัตภูมิ, และอำเภอควนเนียง การผลิตข้าวของอำเภอดังกล่าวมีอำเภอรโนดเพียงอำเภอเดียวที่เกษตรกรปลูกเพื่อขายเป็นหลัก และเกษตรกรสามารถทำนาได้ปีละ ๒ ครั้ง เนื่องจากมีระบบชลประทานในพื้นที่ การทำนาเกษตรกรมีการใช้เทคโนโลยีด้านการผลิตตามหลักวิชาการ ใช้ข้าวพันธุ์ดี การใช้ปุ๋ยเคมี แต่ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชยังไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการมากนัก กล่าวคือมีการใช้ปุ๋ยไนโตรเจนในอัตราที่สูง ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงถึง ๔,๐๐๐ บาท/ไร่ ในบางราย ส่วนอำเภออื่น ๆ รอบลุ่มน้ำทะเลสาบ อำเภอสทิงพระ, รัตภูมิ, สิงหนคร, กระแสสินธุ์ และควนเนียง ซึ่งมีพื้นที่ปลูกรวมกัน ๑๒๕,๔๙๘ ไร่ นั้น เกษตรกรจะปลูกข้าวเพื่อบริโภคในครัวเรือนเป็นหลัก หากผลผลิตเหลือจึงจะขาย และส่วนใหญ่จะทำนาได้เพียงปีละ ๑ ครั้งเท่านั้น อาจจะมีการทำนาปรังได้บ้างในพื้นที่แต่ก็ไม่มากนัก เกษตรกรในอำเภอกลุ่มนี้มีการใช้เทคโนโลยีด้านการผลิตข้าวน้อยอยู่ กล่าวคือ ยังเก็บเมล็ดพันธุ์ข้าวไว้ใช้เอง ใช้พันธุ์ข้าวพันธุ์พื้นเมือง ส่วนเรื่องการใช้ปุ๋ยเคมีก็ใช้ในอัตราที่ต่ำ และก็ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ

สำหรับอำเภออื่น ๆ ที่นอกเหนือจากอำเภอรอบ ๆ กลุ่มน้ำทะเลสาบอีก ๑๐ อำเภอ ได้แก่ อำเภอจะนะ, คลองหอยโข่ง, เทพา, นาทวี, นาหม่อม, บางกล่ำ, สะบ้าย้อย, สะเดา, เมือง และหาดใหญ่ นั้น เกษตรกรจะปลูกข้าวไว้เพื่อการบริโภคในครัวเรือนเท่านั้น พันธุ์ข้าวที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นพันธุ์พื้นเมือง และเป็นพันธุ์ที่เกษตรกรเก็บไว้เอง มีการใช้ปุ๋ยเคมีบ้าง แต่ใช้เพียงเล็กน้อย วิชาการทำนาส่วนใหญ่เป็นการหว่านสำรวย และนาดำ (อำเภอเมือง) มีการใช้น้ำจากน้ำฝนเพียงอย่างเดียว ผลผลิตต่ำเฉลี่ย ๔๑๐ กิโลกรัม/ไร่

สภาพปัญหา / ความต้องการ

อำเภอที่ปลูกข้าวที่มีพื้นที่อยู่รอบ ๆ กลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาจำนวน ๖ อำเภอ ได้แก่ อำเภอระโนด, สทิงพระ, สิงหนคร, กระแสสินธุ์, รัตภูมิ และควนเนียง นั้น เกษตรกรผู้ปลูกข้าวได้ประสบกับปัญหาหลายประการได้แก่ ปัญหาภัยธรรมชาติ ฝนแล้ง น้ำท่วม ศัตรูพืชระบาด ขาดแคลนเมล็ดพันธุ์ดี ฯลฯ บางฤดูกาลเกษตรกรต้องหว่านเมล็ดพันธุ์หลายรอบ เนื่องจากปัญหาข้างต้น ปัญหาราคาผลผลิตตกต่ำ ต้นทุนการผลิตสูง ถึงแม้รัฐบาลมีนโยบายลดต้นทุนการผลิตส่งเสริมให้เกษตรกรใช้ปุ๋ยสั่งตัด แต่เกษตรกรส่วนใหญ่ยังไม่มั่นใจ และไม่กล้าเสี่ยงที่จะผลิต คิดว่ายุ่งยาก หาซื้อปุ๋ยตรงตามสูตรลำบาก จึงมีเกษตรกรปฏิบัติตามน้อย และการช่วยเหลือเกษตรกรตามโครงการรับจำนำข้าวเปลือกปีการผลิต ปี ๒๕๕๔/๕๕ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๔ ปีการผลิต ๒๕๕๔/๕๕ เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอระโนด กระแสสินธุ์ สทิงพระ สิงหนคร รัตภูมิ และควนเนียง ส่วนอำเภออื่น ๆ ไม่มีเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ จากข้อมูลพบว่า มีเกษตรกรประมาณร้อยละ ๓๐ ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าวของจังหวัดสงขลาเท่านั้นที่ได้ประโยชน์โครงการรับจำนำข้าวเปลือก

ข้าวนาปรัง

ตารางที่ ๙๑ เนื้อที่ ผลิต ผลผลิตต่อไร่ ราคาและมูลค่าของผลผลิตตามราคาขายที่เกษตรกรขายได้

ปี	เนื้อที่เพาะปลูก	เนื้อที่เก็บเกี่ยว	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กก.)	ราคาขายที่เกษตรกรขายได้ (บาท:ตัน)	มูลค่าของผลผลิตที่เกษตรกรขายได้ (บาท)
๒๕๕๐	๔๐,๖๐๙	๔๐,๕๓๗	๒๐,๙๖๘	๕๑๗	๖,๔๒๗	๑๓๔,๗๖๑,๓๓๖
๒๕๕๑	๑๐๗,๐๙๖	๑๐๗,๐๖๕	๕๗,๒๖๒	๕๓๕	๑๒,๑๒๗	๖๙๔,๔๑๖,๒๗๔
๒๕๕๒	๑๑๒,๗๒๔	๑๑๒,๖๘๑	๖๐,๔๔๙	๕๓๖	๙,๙๐๙	๕๙๘,๙๘๙,๑๔๑
๒๕๕๓	๘๖,๑๖๖	๘๖,๑๔๒	๔๕,๗๕๔	๕๓๑	๘,๐๔๐	๓๖๗,๘๖๒,๑๖๐
๒๕๕๔	๙๕,๘๖๘	๙๕,๗๗๙	๕๑,๔๐๖	๕๓๗	๘,๔๔๗	๔๓๔,๒๒๖,๔๘๒

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๕๔

สถานการณ์การผลิต :

ปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔ เนื้อที่เพาะปลูกและผลผลิตเพิ่มขึ้นจากเนื้อที่เพาะปลูก ๔๐,๖๐๙ ไร่ และผลิต ๒๐,๙๖๘ ตัน ข้าวเปลือกในปี ๒๕๕๐ เป็นเนื้อที่เพาะปลูก ๙๕,๘๖๘ ไร่และผลผลิต ๕๑,๔๐๖ ตันข้าวเปลือกในปี ๒๕๕๔ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๖.๑๘๙ และร้อยละ ๑๖.๙๙๐ ต่อปีตามลำดับ เนื่องจากโครงการประกันรายได้จูงใจให้เกษตรกรขยายพื้นที่ปลูก ส่วนผลผลิตต่อไร่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากไร่ละ ๕๑๗ กิโลกรัม ในปี ๒๕๕๐ เป็นไร่ละ ๕๓๗ กิโลกรัมในปี ๒๕๕๔

ปาล์มน้ำมัน

ตารางที่ ๙๒ เนื้อที่ ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ ราคาและมูลค่าของผลผลิตตามราคาที่ใช้เกษตรกรขายได้

ปี	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กก.)	ราคาที่ใช้เกษตรกรขายได้ (บาท/กก.)	มูลค่าของผลผลิตที่ใช้เกษตรกรขายได้ (บาท)
๒๕๕๐	๑๙,๕๘๘	๑๗,๙๓๘	๓๗,๐๕๒	๒,๐๖๖	๔.๐๗	๑๕๐,๘๐๑,๖๔๐
๒๕๕๑	๒๔,๐๒๒	๑๙,๒๓๒	๕๐,๖๖๐	๒,๖๓๔	๔.๒๓	๒๑๔,๒๙๑,๘๐๐
๒๕๕๒	๒๘,๓๔๐	๑๙,๕๕๘	๔๔,๗๘๘	๒,๒๙๐	๓.๖๔	๑๖๓,๐๒๘,๓๒๐
๒๕๕๓	๒๙,๕๐๐	๒๓,๗๙๔	๔๙,๘๙๖	๒,๐๙๗	๔.๒๖	๒๑๒,๕๕๖,๗๖๐
๒๕๕๔	๒๙,๗๕๕	๒๗,๖๕๒	๖๔,๗๐๖	๒,๓๔๐	๕.๓๔	๓๔๕,๕๓๐,๐๔๐

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๕๔

สถานการณ์การผลิต :

ปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔ เนื้อที่ยืนต้นและเนื้อที่ให้ผลเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐.๙๗๘ และ ๑๑.๓๘๗ ต่อปี ตามลำดับ โดยในปี ๒๕๕๔ เนื้อที่ยืนต้น ๒๙,๗๕๕ ไร่ เนื้อที่ให้ผล ๒๗,๖๕๒ ไร่ เทียบกับปี ๒๕๕๐ เนื้อที่ยืนต้นและเนื้อที่ให้ผล ๑๙,๕๘๘ ไร่ และ ๑๗,๙๓๘ ไร่ ตามลำดับ

สำหรับผลผลิตต่อไร่ปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๒๑๑ ต่อปี เนื่องจากความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศ โดยเฉพาะภาวะฝนทิ้งช่วงปลายปี ๒๕๕๒ ต่อเนื่องถึงพฤษภาคม ๒๕๕๓ และภาวะน้ำท่วมช่วงปลายปี ๒๕๕๓ และ ๒๕๕๔

พืชอื่นๆ

ปี	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	ทุเรียน		เงาะ		มังคุด		ลองกอง				
		ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กก.)	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กก.)	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กก.)			
๒๕๕๐	๑๖,๕๐๕	๑๓,๙๒๗	๑,๐๖๐	๕,๕๙๖	๕,๐๑๐	๑,๐๑๕	๕,๓๕๑	๓,๙๐๑	๙๔๐	๒๔,๗๘๐	๑๐,๘๐๔	๙๑๕
๒๕๕๑	๑๖,๒๙๐	๗,๑๑๑	๕๒๘	๕,๓๕๘	๓,๕๒๘	๗๑๖	๕,๓๕๑	๒,๓๕๒	๕๕๐	๒๔,๘๖๓	๒,๒๑๓	๑๕๗
๒๕๕๒	๑๖,๑๘๓	๖,๓๖๙	๔๖๙	๕,๒๙๓	๒,๒๐๑	๔๕๓	๕,๓๗๓	๔,๐๖๐	๙๓๘	๒๔,๘๗๓	๓,๒๘๖	๒๑๒
๒๕๕๓	๑๕,๙๐๓	๕,๓๐๙	๓๙๐	๕,๐๐๘	๒,๘๑๗	๖๐๖	๕,๓๙๙	๔,๖๓๒	๙๙๐	๒๔,๖๑๔	๔,๗๓๘	๒๖๑
๒๕๕๔	๑๕,๖๗๑	๔,๒๓๕	๓๐๔	๔,๙๕๑	๒,๑๙๔	๔๙๒	๕,๒๗๒	๒,๕๖๙	๕๔๑	๒๔,๑๓๓	๑,๒๖๗	๖๒

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๕๔

ทุเรียน

สถานการณ์การผลิต :

ปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔ เนื้อที่ยืนต้นลดลงจาก ๑๖,๕๐๕ ไร่ ผลผลิต ๑๓,๙๒๗ ตันในปี ๒๕๕๐ เหลือ ๑๕,๖๗๑ ไร่ ผลผลิต ๔,๒๓๕ ตันในปี ๒๕๕๔ หรือลดลงร้อยละ ๑.๒๖๙ และ ๒๓.๔๕๗ ต่อปีตามลำดับ ส่วนผลผลิตต่อไร่ลดลงจาก ๑,๐๖๐ กิโลกรัมในปี ๒๕๕๐ เป็น ๓๐๔ กิโลกรัมต่อไร่ในปี ๒๕๕๔ หรือลดลงร้อยละ ๒๔.๔๒๙ ต่อปี

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการผลิต จากสาเหตุการเกิดภัยธรรมชาติฝนตกหนักในช่วงต้นปี ๒๕๕๔ ส่งผลให้ปริมาณการออกดอกน้อย และดอกและผลอ่อนทุเรียนร่วงหล่น ทำให้ผลผลิตลดลง สำหรับในปี ๒๕๕๕ คาดว่าสภาพภูมิอากาศจะเหมาะสมต่อการออกดอกและตัดผลจะทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๔ อาจจะทำให้ราคาที่เกษตรกรขายได้ลดต่ำลงในช่วงฤดูการ

เงาะ

สถานการณ์การผลิต :

ปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔ เนื้อที่ยืนต้นลดลงจาก ๕,๕๙๖ ไร่ ผลผลิต ๕,๐๑๐ ตันในปี ๒๕๕๐ เหลือ ๔,๙๕๑ ไร่ ผลผลิต ๒,๑๙๔ ตันในปี ๒๕๕๔ หรือลดลงร้อยละ ๓.๐๗๖ และ ๑๗.๑๐๙ ต่อปี ตามลำดับ ส่วนผลผลิตต่อไร่ลดลงจาก ๑,๐๑๕ กิโลกรัมในปี ๒๕๕๐ เป็น ๔๙๒ กิโลกรัมในปี ๒๕๕๔ หรือลดลงร้อยละ ๑๔.๙๑๔

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการผลิตที่ทำให้เนื้อที่ยืนต้นลดลง เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงไปปลูกพืชอื่นได้แก่ ยางพารา ส่วนปัจจัยที่มีผลกระทบทำให้ผลผลิตลดลงเนื่องจากสภาพภูมิอากาศแปรปรวน เกิดฝนตกหนักติดต่อกัน ส่งผลให้ปริมาณการออกดอกน้อย ดอกร่วงหล่นและติดผลน้อย

มังคุด

สถานการณ์การผลิต :

เนื้อที่ให้ผลเพิ่มขึ้นจาก ๔,๑๕๐ ไร่ในปี ๒๕๕๐ เป็น ๔,๗๔๙ ไร่ในปี ๒๕๕๔ หรือเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๓.๖๖๐ ต่อปี ส่วนผลผลิตและผลผลิตต่อไร่ลดลงจาก ๓,๙๐๑ ตัน และผลผลิตต่อไร่ ๙๔๐ กิโลกรัมในปี ๒๕๕๐ เหลือ ๒,๕๖๙ ตัน และผลผลิตต่อไร่ ๕๔๑ กิโลกรัมในปี ๒๕๕๔ หรือลดลงร้อยละ ๑.๕๖๕ และ ๕.๐๔๐ ต่อปีตามลำดับ

ในปี ๒๕๕๔ เนื้อที่ให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นจาก ๔,๖๗๙ ไร่ของปี ๒๕๕๐ คิดเป็นร้อยละ ๓.๖๖๐ ส่วนผลผลิตและผลผลิตต่อไร่ลดลงจาก ๓,๙๐๑ ตันและผลผลิตต่อไร่ ๙๔๐ กิโลกรัมของปี ๒๕๕๐ โดยลดลงร้อยละ ๑.๕๖๕ และ ๕.๐๔๐ ต่อปีตามลำดับ

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการผลิตในปี ๒๕๕๔ เนื้อที่ให้ผลได้รับผลกระทบจากอิทธิพลของปรากฏการณ์ลานีญาซึ่งมีฝนตกมากกว่าปกติ ทำให้เกิดการแตกใบอ่อนแทนการแทงช่อดอก ส่งผลให้ผลผลิตลดลง

ลองกอง

สถานการณ์การผลิต :

ปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔ เนื้อที่ยืนต้นลดลงจาก ๒๔,๗๘๐ ไร่ ผลผลิต ๑๐,๘๐๔ ตันในปี ๒๕๕๐ เหลือ ๒๔,๑๓๓ ไร่ ผลผลิต ๑,๒๖๗ ตันในปี ๒๕๕๔ หรือลดลงร้อยละ ๐.๖๒๘ และ ๒๙.๗๐๙ ต่อปีตามลำดับ ส่วนผลผลิตต่อไร่ลดลงจาก ๙๑๕ กิโลกรัมในปี ๒๕๕๐ เป็น ๖๒ กิโลกรัมในปี ๒๕๕๔ หรือลดลงร้อยละ ๓๘.๕๘๖

สรุปสถานการณ์ด้านการผลิตพืช

เนื่องจากปัจจัยในการผลิตพืชส่วนใหญ่มาจากสภาพทางธรรมชาติ เช่น สภาพภูมิอากาศแปรปรวน เกิดฝนตกหนักติดต่อกัน ส่งผลให้ปริมาณการออกดอกน้อย ดอกร่วงหล่น และติดผลน้อย และการบริหารจัดการ และราคาในตลาด ซึ่งปัจจุบันราคายางพารามีราคาสูงขึ้น ดังนั้น จึงมีการเปลี่ยนจากการนำพื้นที่การผลิตพืชอื่น มาปลูกยางพารามากขึ้น แนวโน้มของผลิตและพื้นที่การผลิตไม้ผลอื่นๆจะลดลง ซึ่งจะส่งผล ๒ ประการคือ ราคาผลไม้จะสูงขึ้น หรือมีการนำเข้าผลไม้จากพื้นที่อื่นทั้งในและต่างประเทศ เพื่อการบริโภคมากขึ้น

๒.๒.๒ การประมง

จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ติดต่อกับชายฝั่งทะเล ๒ ด้าน คือ ด้านตะวันออกติดต่อกับ อ่าวไทย มีความยาว ๑๕๔.๖๐ กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่อำเภอชายทะเล ๖ อำเภอ คือ อำเภอระโนด อำเภอ สทิงพระ อำเภอสิงหนคร อำเภอเมือง อำเภอจะนะ และอำเภอเทพา และด้านตะวันตกติดต่อกับทะเลสาบ สงขลา ทำให้อาชีพการประมงเป็นอาชีพที่สำคัญและสร้างรายได้ให้กับจังหวัดสงขลาเป็นอย่างมาก ซึ่งการ ประมงในจังหวัดสงขลาสามารถแบ่งออกได้เป็น

๑) การประมงในทะเลสาบสงขลา

การทำประมงของชาวประมงรอบ ๆ ทะเลสาบสงขลามีความแตกต่างกันบ้างขึ้นอยู่กับ สภาพพื้นที่ โดยชาวประมงส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่ดั้งเดิมและทำการประมงในทะเลสาบสงขลา มาตั้งแต่รุ่น บรรพบุรุษ ซึ่งโดยภาพรวมสามารถแบ่งชาวประมงตามลักษณะประกอบอาชีพออกได้ ๓ ประเภท คือ

๑. ประเภทที่มีอาชีพหลักทำการประมงอย่างเดียว ซึ่งแต่ละครัวเรือนจะทำการประมงด้วย เครื่องมือหลายชนิด เช่น ลอบยื่น โพงพางและอวนลอย กลุ่มนี้จะเป็นชาวมุสลิมเสียส่วนใหญ่ อาศัยอยู่ บริเวณทะเลสาบตอนนอก และทะเลหลวงตอนล่างมาก เนื่องจากเป็นบริเวณที่มีทรัพยากรสัตว์น้ำที่มีคุณค่า ทางเศรษฐกิจหลายชนิด เช่น กุ้งชนิดต่างๆ ปลากระบอก ปลากระพง เป็นต้น

๒. ประเภทที่ทำการประมงเป็นอาชีพหลักและมีอาชีพรองร่วมด้วยหลังเสร็จจากภารกิจ ทางด้านการประมง โดยอาชีพรองที่พบทั่วไป เช่น การรับจ้าง

๓. ประเภทที่มีอาชีพประมงร่วมกับอาชีพอื่น โดยทำไปด้วยกันและมีรายได้จากทั้ง ๒ ทาง ใกล้เคียงกัน เช่น ทำการประมงคู่กับค้าขาย การประมงคู่กับรับจ้าง การประมงคู่กับทำสวน และการประมง คู่กับหัตถกรรม โดยจะพบมากบริเวณทะเลน้อย และทะเลหลวง

สำหรับเครื่องมือจับสัตว์น้ำที่สำคัญที่พบมากในทะเลสาบสงขลาประกอบด้วยเครื่องมือประจำที่ ประเภทโพงพางและไซนั้ง โดยมีผู้ประกอบอาชีพจับสัตว์น้ำโดยใช้เครื่องมือโพงพาง จำนวน ๒๕๕ ราย ๒,๑๒๔ ซอง และไซนั้ง จำนวน ๑,๓๙๘ ราย ๒๔,๐๒๓ ลูก

๒) การประมงทะเล

จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดที่มีท่าเทียบเรือที่มีขนาดใหญ่ทำให้เรือประมงจำนวนมาก หมุนเวียนเข้ามาเทียบท่าเพื่อขนถ่ายสินค้า โดยในปี ๒๕๕๔ จังหวัดสงขลา มีผลผลิตจากการประมงทะเล ปริมาณ ๘๘,๐๕๐.๗๗ ตัน คิดเป็นมูลค่า ๒,๐๒๒.๕๖ ล้านบาท ประกอบด้วยชนิดสัตว์น้ำที่สำคัญ คือ ปลาทุ ปลาลอย กุ้ง กุ้ง หมึก ปู ปลาหลังเขียว และปลาเป็ด โดยเมื่อเปรียบเทียบกับผลผลิตจากการประมงทะเลในปี ๒๕๕๔ กับปี ๒๕๕๓ พบว่าผลผลิตจากการประมงทะเล ในปี ๒๕๕๔ ลดลง จำนวน ๒๑,๘๔๐.๙๕ ตัน เนื่องจากเรือประมงที่ทำการประมงในน่านน้ำมาเลเซียนำสัตว์น้ำมาขึ้นท่าเทียบเรือสงขลาลดลง

นอกจากนี้จังหวัดสงขลายังมีธุรกิจต่อเนื่องเกี่ยวกับการประมงทะเลที่สำคัญ ประกอบด้วยโรง
น้ำแข็ง ๒๓ โรง โรงงานผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำแช่เยือกแข็ง ๒๔ โรง โรงงานปลากระป๋อง ๖ โรง และโรงงาน
ปลาป่น ๑๔ โรง

๓) การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง

การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง จังหวัดสงขลามีสัตว์น้ำเศรษฐกิจที่สำคัญที่เกษตรกรนิยมเลี้ยง ได้แก่
กุ้งทะเล และปลากะพงขาว

การเลี้ยงกุ้งทะเล ในปี ๒๕๕๕ มีพื้นที่เพาะเลี้ยงทั้งหมด ๑๑,๔๖๐.๙๘ ไร่ ในเขตอำเภอระโนด
อำเภอจะนะ อำเภอสิงหนคร อำเภอเทพา อำเภอหาดใหญ่ อำเภอกวนเนียง อำเภอสทิงพระ อำเภอ
กระแสสินธุ์ และอำเภอเมือง ซึ่งชนิดกุ้งทะเลที่นิยมเลี้ยงจะเป็นกุ้งขาว ร้อยละ ๙๙.๒๕ โดยในปี ๒๕๕๕
มีผลผลิตกุ้งขาวรวม ๓๙,๒๖๕.๓๖ ตัน คิดเป็นมูลค่า ๕,๐๗๒.๒๒ ล้านบาท

ตารางที่ ๙๓ ข้อมูลการประมงของจังหวัดสงขลา

	สัตว์น้ำขึ้นท่า	สัตว์น้ำเลี้ยง
๒๕๕๐	๒,๕๒๐.๕๒	๔,๑๓๕.๖๘
๒๕๕๑	๒,๓๙๐.๗๖	๕,๑๒๓.๒๘
๒๕๕๒	๒,๒๙๑.๓๐	๕,๑๑๔.๙๘
๒๕๕๓	๒,๔๒๒.๗๔	๖,๐๑๗.๘๑
๒๕๕๔	๒,๐๒๒.๕๖	๕,๔๖๒.๕๓
๒๕๕๕	๒,๒๔๙.๑๑	๕,๑๐๐.๒๔

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดสงขลา
ข้อมูล ณ เดือนมกราคม ๒๕๕๖

๒.๒.๓ การปศุสัตว์

การเลี้ยงโคเนื้อ สุกร ไก่เนื้อ ไก่ไข่ และไก่พื้นเมือง

ตารางที่ ๙๔ จำนวน โคเนื้อ สุกร ไก่เนื้อ ไก่ไข่ และไก่พื้นเมือง จังหวัดสงขลาปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔

ปี	โคเนื้อ (ตัว)	สุกร (ตัว)	ไก่เนื้อ (ตัว)	ไก่ไข่ (ตัว)	ไก่พื้นเมือง (ตัว)
๒๕๕๐	๑๐๑,๔๕๑	๑๐๑,๑๐๗	๒,๒๐๕,๔๙๗	๑,๑๔๕,๐๑๘	๙๙๐,๓๓๓
๒๕๕๑	๑๐๖,๒๙๐	๑๐๓,๖๖๕	๒,๔๓๘,๔๔๒	๑,๒๒๔,๗๑๑	๑,๐๖๐,๐๒๖
๒๕๕๒	๑๐๗,๘๓๑	๙๗,๒๕๙	๒,๕๖๓,๙๙๐	๑,๒๕๖,๖๔๑	๑,๑๑๙,๕๙๙
๒๕๕๓	๑๐๒,๐๔๐	๑๐๓,๐๒๖	๒,๕๔๒,๐๖๒	๑,๒๗๓,๗๓๑	๑,๑๙๓,๐๗๖
๒๕๕๔	๙๘,๕๐๙	๑๐๕,๓๖๕	๒,๖๙๕,๙๒๙	๑,๓๐๑,๖๒๒	๑,๒๗๑,๖๒๙

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๕๔

โคเนื้อ

ปี ๒๕๕๔ มีปริมาณโคเนื้อ ๙๘,๕๐๙ ตัว ลดลงจาก ๑๐๑,๔๕๑ ตัวของปี ๒๕๕๐ หรือลดลงร้อยละ ๐.๙๙๒ ต่อปี ส่วนปริมาณผลผลิตในปี ๒๕๕๔ จำนวน ๑๔,๓๔๐ ตัว ลดลงจาก ๑๕,๔๘๙ ตัวของปี ๒๕๕๐ หรือลดลงร้อยละ ๑.๙๑๕ ต่อปี

สุกร

ปี ๒๕๕๔ มีปริมาณสุกร ๑๐๕,๓๖๕ ตัว เพิ่มขึ้นจาก ๑๐๑,๑๐๗ ตัวของปี ๒๕๕๐ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๗๖๖ ต่อปี ส่วนปริมาณผลผลิตในปี ๒๕๕๔ จำนวน ๑๖๒,๗๙๐ ตัว เพิ่มขึ้นจาก ๑๕๘,๙๘๐ ตัวของปี ๒๕๕๐ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๕๙๔ ต่อปี

ไก่เนื้อ

ปี ๒๕๕๔ มีปริมาณไก่เนื้อ ๒,๖๙๘,๙๒๙ ตัว เพิ่มขึ้นจาก ๒,๒๐๕,๔๙๗ ตัวของปี ๒๕๕๐ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๕๓๒ ต่อปี ส่วนปริมาณผลผลิตในปี ๒๕๕๔ จำนวน ๑๕,๔๐๘,๐๒๐ ตัว เพิ่มขึ้นจาก ๑๔,๒๗๒,๗๗๓ ตัวของปี ๒๕๕๐ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๒๑๗ ต่อปี

ไก่ไข่

ปี ๒๕๕๔ มีปริมาณไก่ไข่ ๑,๓๐๑,๖๒๒ ตัว เพิ่มขึ้นจาก ๑,๑๔๕,๐๑๘ ตัวของปี ๒๕๕๐ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๐๐ ต่อปี ส่วนปริมาณผลผลิตในปี ๒๕๕๔ จำนวน ๒๙๖,๐๐๖ ตัว ลดลงจาก ๓๐๘,๙๘๕ ตัวของปี ๒๕๕๐ หรือลดลงร้อยละ ๑.๘๖๔ ต่อปี

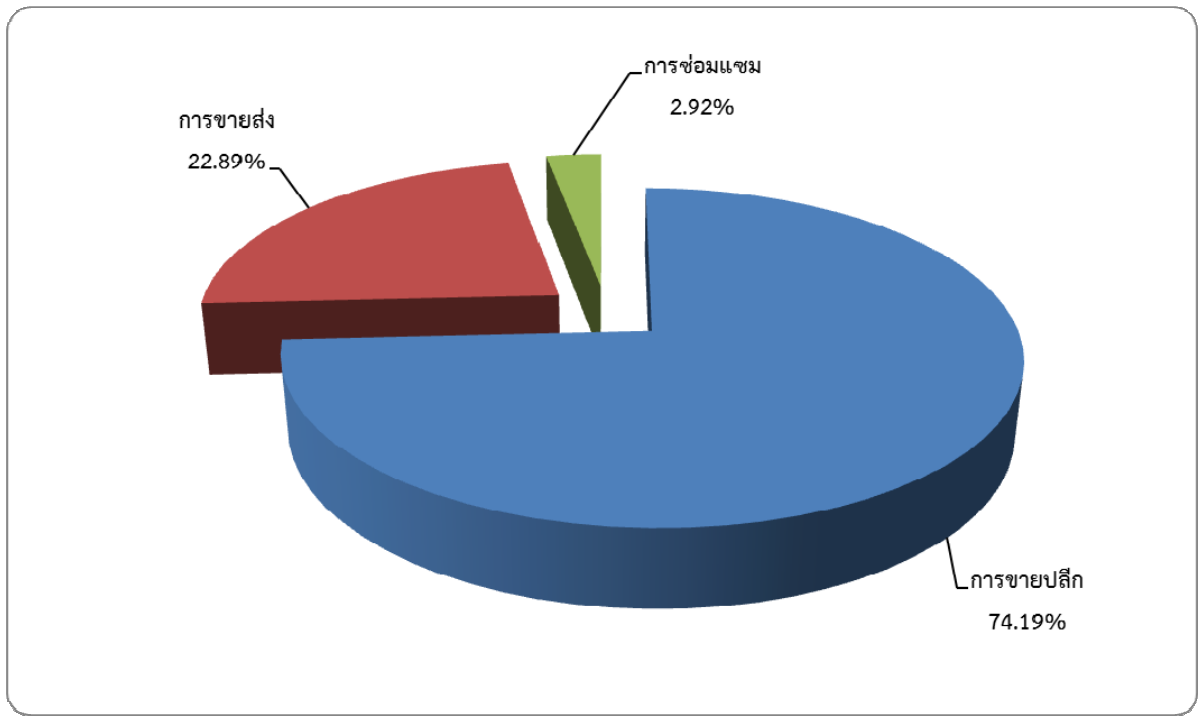
ไก่พื้นเมือง

ปี ๒๕๕๔ มีปริมาณไก่พื้นเมือง ๑,๒๗๑,๖๒๙ ตัว เพิ่มขึ้นจาก ๙๙๐,๓๓๓ ตัวของปี ๒๕๕๐ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๓๗๘ ต่อปี

๒.๓ การบริโภคของจังหวัดยังคงขยายตัว

การขายส่ง ขายปลีกจังหวัดสงขลา ในปี ๒๕๕๔ มีมูลค่าเท่ากับ ๒๗,๓๒๓ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก ๒๕,๒๖๐ ล้านบาท ในปีที่ผ่านมา เท่ากับ ๒,๐๖๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๘.๑๗

โครงสร้างการผลิตสาขาการขายส่ง ขายปลีก ประกอบด้วย หมวดการขายปลีก มีสัดส่วนร้อยละ ๗๔.๑๙ โดยกิจกรรมที่สำคัญ ได้แก่ การขายปลีกยานยนต์ การขายปลีกน้ำมันเชื้อเพลิง และการขายปลีกจักรยานยนต์ รองลงมา คือหมวดการขายส่ง มีสัดส่วนร้อยละ ๒๒.๘๙ ได้แก่ การขายส่งวัตถุดิบทางการเกษตร และการขายส่งปลาและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดสงขลา
ข้อมูล ณ เดือนกันยายน ๒๕๕๖

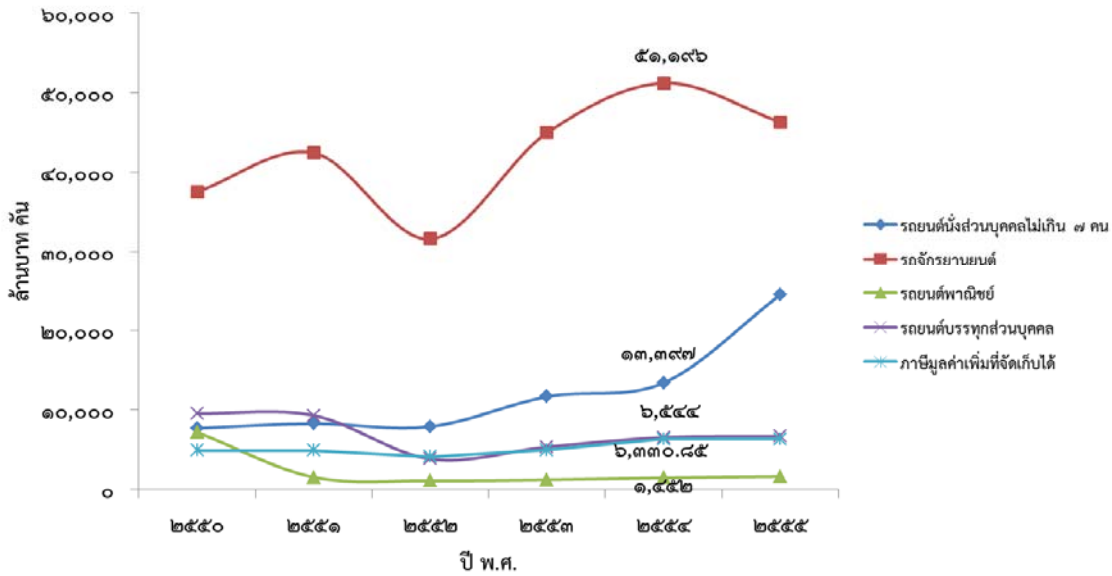
สัดส่วนโครงสร้างการผลิต สาขาการขนส่ง การขายปลีก

ส่วนจำนวนรถจดทะเบียนใหม่ทุกประเภทที่มีเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อน จาก ๗๒,๕๘๙ คัน เป็น ๗๙,๑๐๘ คัน คิดเป็นร้อยละ ๘.๘๘ โดยมีการจดทะเบียนรถใหม่รถจักรยานยนต์ รถยนต์นั่ง รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล และรถยนต์พาณิชยกรรม จำนวน ๔๖,๓๐๙ ๒๔,๔๗๔ ๖,๖๙๔ และ ๑,๖๓๑ คัน ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นผลจากนโยบายรถคันแรกของรัฐบาล ทำให้ประชาชนตัดสินใจบริโภคเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ยอดการจดทะเบียนใหม่เพิ่มขึ้น

ตารางที่ ๙๕ ข้อมูลการบริโภคของจังหวัดสงขลา

รายการ	๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕
ภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บได้ (ล้านบาท)	๔,๙๐๖.๑๖	๔,๘๙๓.๕๗	๔,๑๒๖.๙๖	๔,๙๓๑.๑๕	๖,๓๓๐.๘๕	๖,๓๒๒.๙๕
จำนวนรถยนต์นั่งจดทะเบียนใหม่ (คัน)	๗,๖๙๗	๘,๒๖๗	๗,๘๙๔	๑๑,๖๖๖	๑๓,๓๙๗	๒๔,๔๗๔
จำนวนรถจักรยานยนต์จดทะเบียนใหม่ (คัน)	๓๗,๕๕๔	๔๒,๔๒๓	๓๑,๖๐๒	๔๔,๙๔๙	๕๑,๑๙๖	๔๖,๓๐๙
จำนวนรถยนต์พาณิชยกรรมจดทะเบียนใหม่ (คัน)	๗,๑๘๖	๑,๕๒๔	๑,๐๗๘	๑,๑๙๕	๑,๔๕๒	๑,๖๓๑
จำนวนรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลจดทะเบียนใหม่ (คัน)	๙,๕๔๓	๙,๒๙๕	๓,๘๒๑	๕,๓๓๗	๖,๕๔๔	๖,๖๙๔
รวมจำนวนรถจดทะเบียนใหม่ (คัน)	๖๑,๙๘๐	๖๑,๕๐๙	๔๔,๓๙๕	๖๓,๑๔๗	๗๒,๕๘๙	๗๙,๑๐๘

การบริโภคของจังหวัดสงขลา

ที่มา : สำนักงานสรรพากรพื้นที่สงขลา ๑, ๒ และสำนักงานขนส่งจังหวัดสงขลา
ข้อมูล ณ เดือนมกราคม ๒๕๕๖

รูปที่ ๘ กราฟแสดงการบริโภคของจังหวัดสงขลา ปี พ.ศ.๒๕๕๐ - ๒๕๕๕

๒.๔ การท่องเที่ยว

จากสภาพพื้นที่ของจังหวัดสงขลาที่เป็นพื้นที่ที่มีธรรมชาติที่สวยงามและเป็นแหล่งศิลปวัฒนธรรมของภาคใต้กระจายอยู่ทั่วไปหลายแห่ง การท่องเที่ยวพื้นที่ที่ธรรมชาติที่เป็นที่รู้จักและได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายของนักท่องเที่ยว คือ หาดสมิหลา แหลมสนอ่อน เป็นต้น ส่วนการท่องเที่ยวแหล่งประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นลักษณะการท่องเที่ยวที่อาศัยกิจกรรมเกี่ยวกับพิธีกรรม เช่น การถือศีลกินเจ นอกจากนี้ยังมีงานเทศกาล/ประเพณีประจำปีที่เกิดขึ้นโดยทั่วไป อาทิ เทศกาลปีใหม่ ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีชักพระ เป็นต้น

นอกจากนี้การท่องเที่ยวแหล่งบันเทิง อันเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อซื้อสินค้า รับประทานอาหาร สถานบริการและสถานเริงรมย์ ซึ่งมีศูนย์กลางการท่องเที่ยวอยู่ที่อำเภอหาดใหญ่ และเมืองชายแดนไทย - มาเลเซีย ได้แก่ อำเภอสะเดา นักท่องเที่ยวโดยทั่วไปมีทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งได้แก่ มาเลเซีย และสิงคโปร์

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ มีนักท่องเที่ยวรวมทั้งคนไทย คนต่างชาติทั้งหมด จำนวน ๒,๙๔๖,๔๗๐ คน มีรายได้จำนวน ๑๕,๘๘๘.๘๒ ล้านบาท และมีแนวโน้มรายได้เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในช่วงวันหยุดเทศกาลที่สำคัญทั้งหลาย เช่น ปีใหม่ ตรุษจีน สงกรานต์ และฮารีรายอ เป็นต้น

ในปี พ.ศ.๒๕๕๔ จังหวัดสงขลามีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางผ่านด่านตรวจคนเข้าเมือง จำนวน ๑,๕๕๑,๖๘๔ คน โดยเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนนักท่องเที่ยวกับปี ๒๕๕๓ พบว่านักท่องเที่ยว ในปี ๒๕๕๔ เพิ่มขึ้น จำนวน ๑๗๑,๒๖๔ คน ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นชาวมาเลเซีย คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๓๖ ของจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด

ตารางที่ ๙๖ ข้อมูลผู้เยี่ยมเยือนและรายได้จากการท่องเที่ยว ปี ๒๕๔๙ - ๒๕๕๓

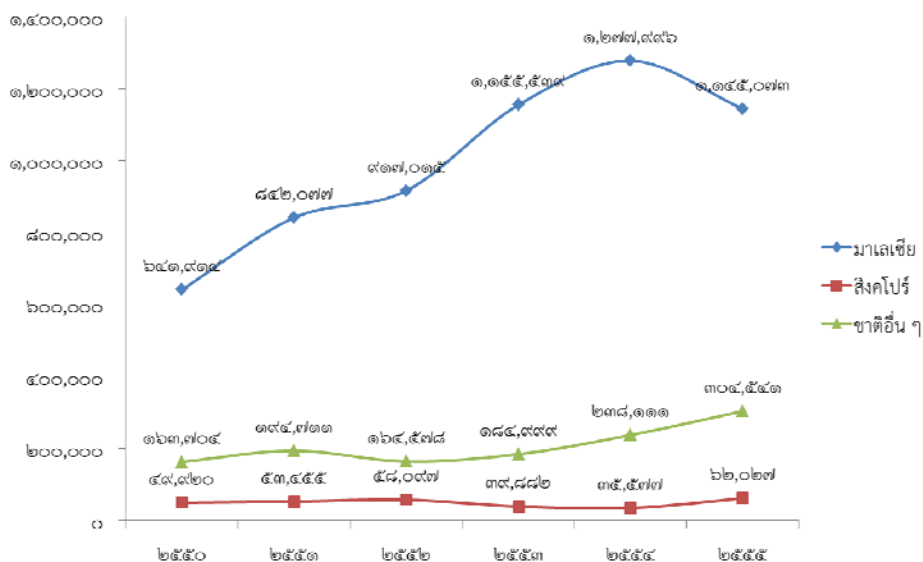
รายการข้อมูล	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๒	ร้อยละ	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๐	ร้อยละ	ปี ๒๕๕๐	ปี ๒๕๔๙	ร้อยละ
ผู้เยี่ยมเยือน (คน)	๒,๙๔๖,๔๗๐	๒,๖๐๙,๐๔๕	๑๒.๙๓	๒,๖๐๙,๐๔๕	๒,๖๔๕,๗๗๐	-๑.๓๙	๒,๖๔๕,๗๗๐	๒,๕๗๙,๔๘๐	๒.๖๙
ชาวไทย	๒,๐๗๔,๓๖๘	๑,๘๓๘,๓๕๓	๑๒.๘๔	๑,๘๓๘,๓๕๓	๑,๘๘๕,๐๕๒	-๒.๔๘	๑,๘๘๕,๐๕๒	๑,๗๖๐,๖๙๖	๗.๐๖
ชาวต่างชาติ	๘๗๒,๑๐๒	๗๗๐,๖๙๒	๑๓.๑๖	๗๗๐,๖๙๒	๗๖๐,๗๑๘	๑.๓๑	๗๖๐,๗๑๘	๘๑๘,๗๘๔	-๗.๐๙
รายได้ (ล้านบาท)	๑๕,๘๘๘.๘๒	๑๒,๗๐๓.๔๒	๒๕.๐๘	๑๒,๗๐๓.๔๒	๑๒,๘๔๒.๕๒	-๑.๐๘	๑๒,๘๔๒.๕๒	๑๒,๖๖๗.๙๖	๑.๓๘
ชาวไทย	๙,๔๙๗.๗๔	๗,๘๐๖.๒๐	๒๑.๖๗	๗,๘๐๖.๒๐	๗,๕๘๑.๕๙	๒.๙๖	๗,๕๘๑.๕๙	๗,๒๓๙.๕๖	๔.๗๒
ชาวต่างชาติ	๖,๓๙๑.๐๘	๔,๘๙๗.๒๒	๓๐.๕๐	๔,๘๙๗.๒๒	๕,๒๖๐.๙๓	-๖.๙๑	๕,๒๖๐.๙๓	๕,๔๒๘.๔๐	-๓.๐๙

หมายเหตุ ข้อมูลของปี ๒๕๕๑ เป็นข้อมูล N/A เนื่องจากกรมการท่องเที่ยวรับโอนภาระงานจาก ททท. จึงทำให้ข้อมูลมีความเป็ยงเบนสูง ดังนั้นข้อมูลการเปรียบเทียบของปี ๒๕๕๒ จึงต้องเอาข้อมูลของปี ๒๕๕๐ มาเปรียบเทียบ
ที่มา : กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (www.tourism.go.th)

ตารางที่ ๙๗ จำนวนนักท่องเที่ยวผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองในจังหวัดสงขลา

ปี พ.ศ.	๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕
นักท่องเที่ยวทั้งหมด	๖๔๑,๙๑๔	๘๔๒,๐๗๗	๙๑๗,๐๑๕	๑,๑๕๕,๕๓๙	๑,๒๗๗,๙๙๖	๑,๑๔๕,๐๗๓
มาเลเซีย	๔๙,๙๒๐	๕๓,๔๕๕	๕๘,๐๙๗	๓๙,๘๘๒	๓๕,๕๗๗	๖๒,๐๒๗
สิงคโปร์	๑๖๓,๗๐๔	๑๙๔,๗๑๑	๑๖๔,๕๗๘	๑๘๔,๙๙๙	๒๓๘,๑๑๑	๓๐๔,๕๔๑
ชาติอื่น ๆ	๖๔๑,๙๑๔	๘๔๒,๐๗๗	๙๑๗,๐๑๕	๑,๑๕๕,๕๓๙	๑,๒๗๗,๙๙๖	๑,๑๔๕,๐๗๓

นักท่องเที่ยวผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองในจังหวัดสงขลา

รูปที่ ๙ กราฟแสดงนักท่องเที่ยวผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองในจังหวัดสงขลา ปี พ.ศ.๒๕๕๐ - ๒๕๕๕

ที่มา : ด่านตรวจคนเข้าเมืองสะเดา ด่านตรวจคนเข้าเมืองปาดังเบซาร์ ด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานหาดใหญ่ ด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าเรือสงขลา และด่านตรวจคนเข้าเมืองบ้านประกอบ ข้อมูล ณ เดือนมกราคม ๒๕๕๖

๒.๕ การค้าชายแดนและการค้าระหว่างประเทศ

ปัจจุบันการค้าชายแดนนั้นมีความสำคัญยิ่ง นอกเหนือไปจากการค้าระหว่างประเทศที่มีการนำเข้า - ส่งออกทางท่าเรือและท่าอากาศยานต่างๆ ประเทศไทยมีการทำการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้านต่าง ๆ ที่อยู่ติดกับชายแดนทั้ง ๕ ประเทศ คือ พม่า ลาว จีนตอนใต้ กัมพูชา และมาเลเซีย

การค้าชายแดนโดยลักษณะทั่วไปแยกได้ ๓ ลักษณะดังนี้

๑. การค้าชายแดนโดยชาวบ้านทั้งสองประเทศ ซื้อขายของอุปโภคบริโภคที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
๒. การค้าชายแดนที่เป็นการซื้อขายรายเล็ก ๆ เพื่อนำไปขายต่อหากำไร
๓. การค้าชายแดนที่เป็นการค้าขายรายใหญ่ ๆ มีมูลค่านำเข้า - ส่งออกสูง ทำในรูปนิติบุคคล เช่น การนำเข้าไม้ การส่งออกยางพารา หรือสินค้าอุปโภคบริโภคที่มีมูลค่ามาก เป็นต้น

สำหรับการค้าชายแดนไทย - มาเลเซีย นั้น ประเทศไทยมีจังหวัดชายแดนที่ติดกับประเทศมาเลเซีย ๕ จังหวัด ได้แก่ สงขลา ปัตตานี ยะลา นราธิวาส และสตูล มีระยะทางยาวรวม ๖๗๒ กิโลเมตร การค้าชายแดนด้านมาเลเซีย มีการทำการค้าอย่างเป็นระบบมาตรฐาน และมีการขนส่งทั้งทางรถยนต์และรถไฟ มูลค่าการค้าชายแดนมาเลเซียมีมูลค่ามากกว่าการค้าชายแดนกับประเทศอื่น ๆ

สินค้าผ่านด่านศุลกากรของจังหวัดสงขลา ปี ๒๕๕๕ มีมูลค่าการค้ารวมทั้งสิ้น ๗๘๗,๕๕๙.๐๔ ล้านบาท ลดลงจากปีก่อนร้อยละ ๙.๖๖ เป็นมูลค่าการส่งออก ๔๕๑,๒๔๗.๔๓ ล้านบาท และมูลค่าการนำเข้า ๓๓๖,๓๑๑.๖๑ ล้านบาท ซึ่งมีมูลค่าการค้าสุทธิ ๑๑๔,๙๓๕.๓๘ ล้านบาท โดยด่านศุลกากรสะเดามีมูลค่าการค้ารวมมากที่สุด รองลงมาคือ ด่านศุลกากรสงขลา

ตารางที่ ๙๘ มูลค่าสินค้าผ่านด่านของจังหวัดสงขลา

รายการ	๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕
มูลค่าการส่งออก	๒๙๒,๘๕๗.๖๗	๓๖๔,๓๒๐.๖๖	๓๐๐,๒๒๕.๗๓	๔๐๔,๐๒๙.๐๒	๕๒๒,๑๔๕.๘๖	๔๕๑,๒๔๗.๔๓
มูลค่าการนำเข้า	๑๖๙,๐๓๕.๑๔	๒๑๔,๖๓๐.๐๗	๒๐๓,๐๖๙.๘๒	๒๔๕,๖๙๔.๓๙	๓๔๙,๖๑๓.๐๙	๓๓๖,๓๑๑.๖๑
มูลค่าสินค้าผ่านด่านรวม	๔๖๑,๘๙๒.๘๑	๕๗๘,๙๕๐.๗๓	๕๐๓,๒๙๕.๕๕	๖๔๙,๗๒๓.๔๐	๘๗๑,๗๕๘.๙๖	๗๘๗,๕๕๙.๐๔

ที่มา : ด่านศุลกากรสะเดา ด่านศุลกากรปาดังเบซาร์ ด่านศุลกากรสงขลา และด่านศุลกากรท่าอากาศยานหาดใหญ่

ข้อมูล ณ เดือนมกราคม ๒๕๕๖

การส่งออกมีมูลค่าการส่งออกทั้งสิ้น ๔๕๑,๒๔๗.๔๓ ล้านบาท ลดลงจากปีก่อนร้อยละ ๑๓.๕๘ เนื่องจากระดับราคาสินค้าส่งออกลดลง โดยเฉพาะสินค้าส่งออกที่สำคัญ คือ ผลิตภัณฑ์จากยางพารา

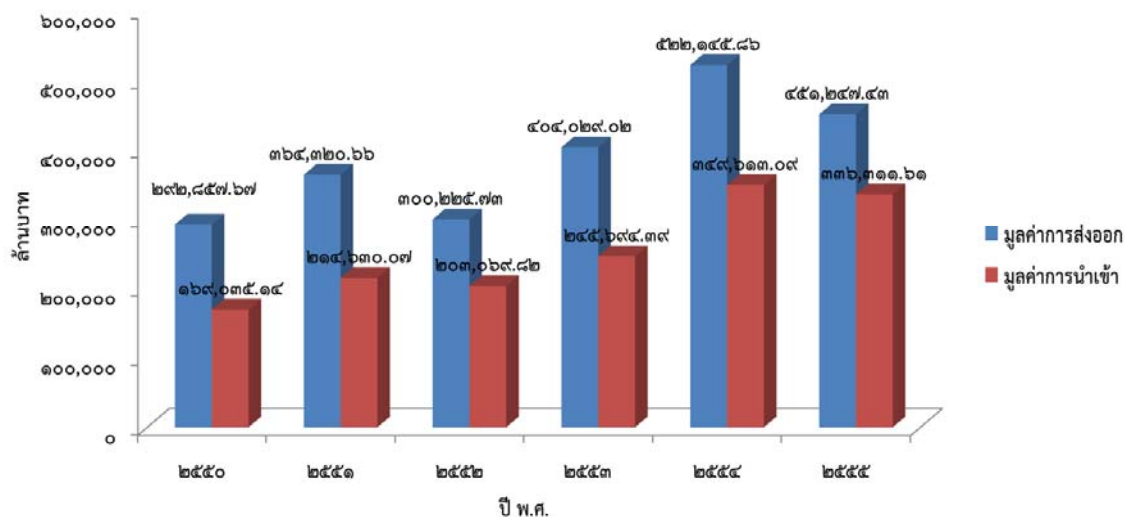
ตารางที่ ๙๙ มูลค่าการค้าขายแดนผ่านด่านของจังหวัดสงขลา

ปี	ยางธรรมชาติ		ส่วนประกอบและอุปกรณ์ประกอบ ใช้กับเครื่องจักร		ยางผสม	
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
๒๕๕๐	๑,๗๓๒,๕๓๔.๐๘	๑๐๙,๒๘๕.๒๗	๓,๙๘๙.๔๒	๑๔,๑๔๐.๖๙	๕๘,๓๐๓.๐๑	๔,๑๔๑.๒๙
๒๕๕๑	๑,๖๒๔,๖๘๐.๔๖	๑๒๓,๐๕๖.๔๒	๗,๑๙๕.๕๔	๑๗,๖๑๒.๐๕	๗๙,๐๓๐.๖๙	๗,๑๑๖.๒๘
๒๕๕๒	๑,๕๖๗,๘๓๔.๘๘	๗๗,๓๙๗.๘๐	๕,๒๐๕.๒๖	๑๘,๘๗๗.๐๕	๑๘๖,๗๓๔.๐๔	๑๑,๒๒๔.๙๓
๒๕๕๓	๑,๕๘๗,๒๘๑.๓๑	๑๓๖,๘๘๓.๕๕	๗,๕๕๘.๑๐	๒๔,๘๕๕.๕๑	๒๐๙,๙๙๓.๘๓	๒๑,๐๕๒.๘๐
๒๕๕๔	๑,๖๓๙,๔๙๓.๒๖	๑๙๙,๑๙๘.๖๘	๔,๓๘๘.๘๖	๑๕,๑๘๙.๑๕	๑๖๑,๓๘๕.๙๔	๒๒,๕๘๓.๓๓
๒๕๕๕	๑,๗๓๒,๑๑๘.๐๔	๑๔๙,๑๐๗.๙๒	๔,๔๘๓.๗๙	๑๐,๙๑๐.๐๘	๓๐๘,๒๒๐.๒๕	๓๐,๘๒๓.๕๗

ที่มา : ด้านศุลกากรสะเตา ด้านศุลกากรปาดังเบซาร์ ด้านศุลกากรสงขลา และด้านศุลกากรท่าอากาศยานหาดใหญ่
ข้อมูล ณ เดือนมกราคม ๒๕๕๖

การนำเข้ามีมูลค่าการนำเข้า จำนวน ๓๓๖,๓๑๑.๖๑ ล้านบาท ลดลงจากปีก่อนร้อยละ ๓.๘๐ เนื่องจากระดับราคาสินค้าส่งออกลดลง โดยสินค้านำเข้าที่สำคัญ คือ ส่วนประกอบและอุปกรณ์เครื่องประมวลผลข้อมูลอัตโนมัติ

มูลค่าสินค้าผ่านด่านจังหวัดสงขลา

ที่มา : ด้านศุลกากรสะเตา ด้านศุลกากรปาดังเบซาร์ ด้านศุลกากรสงขลา และด้านศุลกากรท่าอากาศยานหาดใหญ่
ข้อมูล ณ เดือนมกราคม ๒๕๕๖

รูปที่ ๑๐ กราฟแสดงมูลค่าการค้าขายแดนจังหวัดสงขลา ปี พ.ศ.๒๕๕๐ - ๒๕๕๕

๒.๖ การว่างงานของจังหวัดสงขลา

จากข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัดสงขลา พบว่า อัตราการว่างงานของจังหวัด ปี ๒๕๕๔ มีผู้ว่างงานคิดเป็นอัตราร้อยละ ๐.๘๙ ซึ่งอัตราการว่างงานลดลงเมื่อเทียบกับอัตราการว่างงานเฉลี่ยของปี

พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔ อยู่ที่ร้อยละ ๑.๗๔ และเมื่อเทียบกับ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่าจังหวัดสงขลา มีอัตราการว่างงานเฉลี่ยปี พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔ สูงกว่าอัตราการว่างงานเฉลี่ย ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่การว่างงานอยู่ที่ร้อยละ ๑.๖๓

ตารางที่ ๑๐๐ ภาวะการว่างงานของจังหวัดสงขลา

ปี	อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)	
	จังหวัดสงขลา	๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้
๒๕๕๐	๑.๗๑	๑.๕๙
๒๕๕๑	๑.๘๒	๑.๗๕
๒๕๕๒	๒.๕๒	๒.๐๒
๒๕๕๔	๐.๘๙	๑.๑๕
เฉลี่ย ๔ ปี	๑.๗๔	๑.๖๓

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดสงขลา
ข้อมูล ณ เดือนมกราคม ๒๕๕๕

อัตราการว่างงานของจังหวัดสงขลา ปี ๒๕๕๔ มีผู้ว่างงานคิดเป็นอัตราร้อยละ ๐.๘๙ ต่ำกว่าอัตราการว่างงานเฉลี่ยของ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ร้อยละ ๑.๑๕ เนื่องจากภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการที่ขยายตัวเพิ่มขึ้น ทำให้มีความต้องการจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น ประกอบกับภาครัฐมีโครงการจ้างงานโดยตรง เช่น จ้างบัณฑิตอาสาสมัคร เป็นต้น

ดังนั้น แนวโน้มอัตราการว่างงานของจังหวัดสงขลาขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจของจังหวัดและนโยบายการปรับอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตของผู้ประกอบการปรับสูงขึ้น

๒.๗ การเงิน

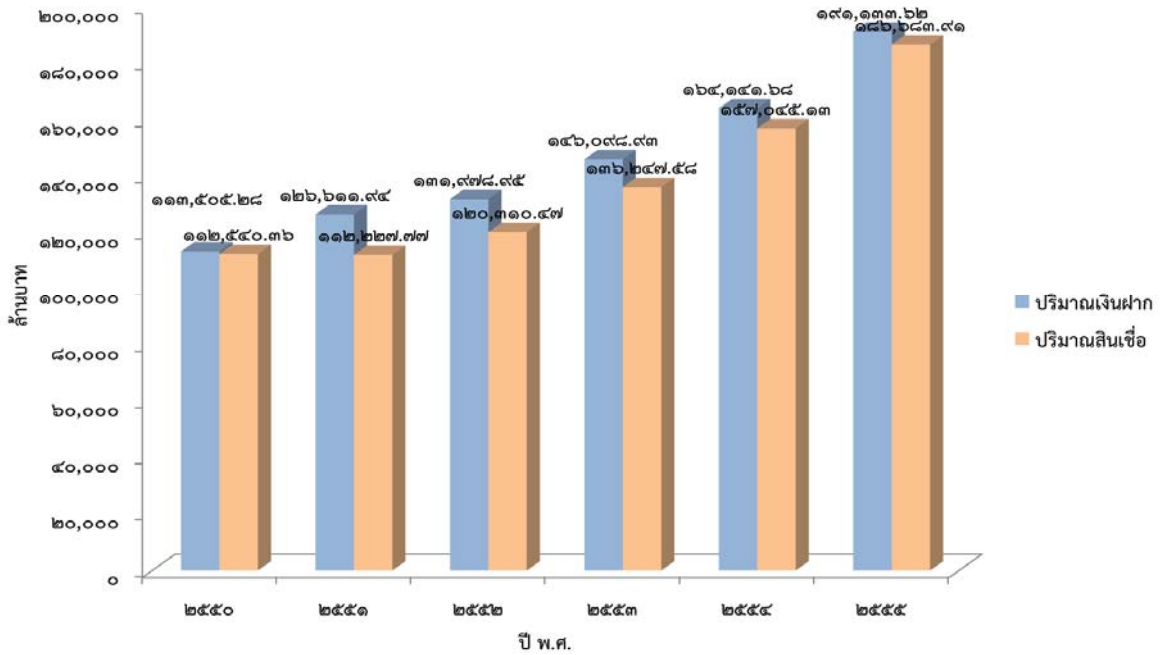
สถาบันการเงินที่เปิดดำเนินการในเขตพื้นที่จังหวัดสงขลา เป็นสำนักงานสาขา ซึ่งมีสำนักงานใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานคร โดย ณ สิ้นปี ๒๕๕๕ มีสาขาสถาบันการเงินที่เปิดดำเนินการในเขตพื้นที่จังหวัดสงขลา ทั้งสิ้น ๑๘๐ สำนักงาน มีที่ตั้งกระจายอยู่ทุกอำเภอ โดยเฉพาะอำเภอหาดใหญ่ มีจำนวนทั้งสิ้น ๙๘ สำนักงาน ในปี ๒๕๕๕ มีปริมาณเงินฝากทั้งสิ้น ๑๙๑,๑๓๓.๖๒ ล้านบาท ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ ๑๖.๔๔ ปริมาณสินเชื่อ ๑๘๖,๖๘๓.๙๑ ล้านบาท ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ ๑๘.๘๗

ตารางที่ ๑๐๑ ปริมาณเงินฝากและสินเชื่อของจังหวัดสงขลา

	๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕
ปริมาณเงินฝาก	๑๑๓,๕๐๕.๒๘	๑๒๖,๖๑๑.๙๔	๑๓๑,๙๗๘.๙๕	๑๔๖,๐๙๘.๙๓	๑๖๔,๑๔๑.๖๘	๑๙๑,๑๓๓.๖๒
ปริมาณสินเชื่อ	๑๑๒,๕๔๐.๓๖	๑๑๒,๒๒๗.๗๗	๑๒๐,๓๑๐.๔๗	๑๓๖,๒๔๗.๕๘	๑๕๗,๐๔๕.๑๓	๑๘๖,๖๘๓.๙๑

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้ ธนาคารออมสินภาค ๑๔ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาหาดใหญ่ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จังหวัดสงขลา ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย สาขาหาดใหญ่ ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยสาขาสงขลา บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม สำนักงาน จังหวัดสงขลา และธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย สาขาสงขลา
ข้อมูล ณ เดือนมกราคม ๒๕๕๖

ปริมาณเงินฝากและสินเชื่อ

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้ ธนาคารออมสินภาค ๑๔ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาหาดใหญ่ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรจังหวัดสงขลา ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย สาขาหาดใหญ่ ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยสาขาสงขลา บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม สำนักงาน จังหวัดสงขลา และธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย สาขาสงขลา
ข้อมูล ณ เดือนมกราคม ๒๕๕๖

รูปที่ ๑๑ กราฟแสดงปริมาณเงินฝากและสินเชื่อ ปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๕

๒.๘ การคลัง

จากวิกฤติเศรษฐกิจโลกซึ่งส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย รัฐบาลจึงได้ดำเนินนโยบายขาดดุลเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจให้ขยายตัว ภายใต้ผลกระทบต่อเนื่องจากเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัว และกำหนดนโยบายและมาตรการในการดำเนินงานด้านต่างๆ โดยคำนึงถึงการรักษาวินัยทางการคลังและเสถียรภาพเศรษฐกิจของประเทศเป็นสำคัญ

๒.๑๐.๑ การเบิกจ่ายเงินงบประมาณของส่วนราชการในจังหวัดสงขลา ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๕ มีการเบิกจ่ายรวมทั้งสิ้น ๒๖,๑๓๓.๕๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ ๐.๖๖ เป็นการเบิกจ่ายรายจ่ายประจำ จำนวน ๒๑,๖๒๙.๘๗ ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๙.๒๔ ส่วนรายจ่ายลงทุน จำนวน ๔,๕๐๓.๖๓ ล้านบาท ลดลงร้อยละ ๒๖.๘๗ เป็นผลจากการปรับฐานเงินเดือน การเลื่อนเงินเดือนและค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐ และการเร่งรัดการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ

ตารางที่ ๑๐๒ การเบิกจ่ายเงินงบประมาณของจังหวัดสงขลา

หน่วย : ล้านบาท

ปีงบประมาณ	รายจ่ายประจำ			รายจ่ายลงทุน			รวม		
	เงิน งบประมาณ	เบิกจ่าย	ร้อยละ	เงิน งบประมาณ	เบิกจ่าย	ร้อยละ	เงิน งบประมาณ	เบิกจ่าย	ร้อยละ
๒๕๕๐	๑๔,๒๓๕.๖๘	๑๔,๒๓๕.๖๘	๑๐๐.๐๐	๕,๕๙๖.๗๐	๔,๔๓๓.๕๖	๗๙.๒๒	๑๙,๘๓๒.๓๘	๑๘,๖๖๙.๒๔	๙๔.๑๔
๒๕๕๑	๑๗,๐๓๕.๙๕	๑๖,๓๓๔.๙๘	๙๕.๘๙	๖,๕๕๙.๓๘	๕,๒๒๖.๗๕	๗๙.๖๘	๒๓,๕๙๕.๓๖	๒๑,๕๖๑.๙๙	๙๑.๓๘
๒๕๕๒	๑๗,๔๑๗.๙๕	๑๗,๔๑๗.๙๕	๑๐๐.๐๐	๗,๓๗๕.๑๕	๕,๕๙๐.๓๖	๗๕.๘๐	๒๔,๗๙๓.๑๐	๒๓,๐๐๘.๓๔	๙๒.๘๐
๒๕๕๓	๑๘,๕๔๐.๔๙	๑๗,๕๙๙.๒๓	๙๕.๙๒	๕,๗๖๐.๒๙	๔,๔๘๐.๐๔	๗๗.๗๗	๒๔,๓๐๐.๗๗	๒๒,๐๗๙.๒๗	๙๐.๘๖
๒๕๕๔	๒๐,๕๔๒.๒๗	๑๙,๗๙๐.๔๑	๙๖.๓๔	๘,๒๒๗.๐๙	๖,๑๗๑.๙๙	๗๕.๐๒	๒๘,๗๖๙.๓๖	๒๕,๙๖๒.๔๐	๙๐.๒๔
๒๕๕๕	๒๒,๒๒๑.๔๖	๒๑,๖๑๙.๘๗	๙๗.๒๙	๖,๗๔๙.๑๑	๔,๕๑๓.๖๓	๖๖.๘๘	๒๘,๓๗๐.๕๗	๒๖,๑๓๓.๕๐	๙๐.๒๑

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดสงขลา

ข้อมูล ณ เดือนมกราคม ๒๕๕๖

ผลการเบิกจ่ายเงินงบประมาณของจังหวัดสงขลา

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดสงขลา

ข้อมูล ณ เดือนมกราคม ๒๕๕๖

รูปที่ ๑๒ กราฟแสดงผลการเบิกจ่ายเงินงบประมาณของจังหวัดสงขลา ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ – ๒๕๕๕

สำหรับการเบิกจ่ายเงินงบประมาณปี ๒๕๕๕ รัฐบาลได้ตั้งเป้าหมายการเบิกจ่ายเงินงบประมาณในภาพรวมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๓ ของวงเงินงบประมาณ และกำหนดเป้าหมายการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๒ ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุน โดยภาครัฐให้ความสำคัญในการเร่งรัดการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายในการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจได้อย่างยั่งยืน

๒.๑๐.๒ การจัดเก็บรายได้ของจังหวัดสงขลา ส่วนราชการจัดเก็บรายได้รวม ๑๔,๕๒๓.๙๒ ล้านบาท สูงกว่าปีก่อน จำนวน ๓๗๓.๘๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒.๖๔ เป็นผลมาจากการจัดเก็บรายได้ของสรรพากรพื้นที่ จัดเก็บได้เพิ่มขึ้นจากภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์

ด้านบุคลากร จัดเก็บได้เพิ่มขึ้นจากภาษีรถยนต์ และธนารักษ์พื้นที่จัดเก็บได้เพิ่มขึ้นจากค่าเช่าอสังหาริมทรัพย์ ในขณะที่การจัดเก็บรายได้ของสรรพสามิตพื้นที่ จัดเก็บได้ลดลง เนื่องจากได้มีนโยบายการยกเว้นการจัดเก็บภาษีในบางประเภท

ตารางที่ ๑๐๓ ผลการจัดเก็บรายได้ของจังหวัดสงขลา

	๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕
สรรพากรพื้นที่	๘,๐๖๐.๔๔	๘,๔๔๒.๘๗	๗,๗๕๗.๒๖	๙,๓๔๖.๖๑	๑๑,๗๒๙.๒๒	๑๑,๗๖๑.๕๐
ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	๑,๖๓๒.๐๗	๑,๗๐๖.๓๒	๑,๗๒๔.๐๙	๑,๙๕๙.๑๒	๒,๒๑๘.๑๓	๒,๔๕๐.๔๖
ภาษีเงินได้นิติบุคคล	๑,๓๙๗.๖๑	๑,๕๐๓.๔๘	๑,๕๙๕.๗๕	๒,๒๗๓.๗๖	๒,๘๐๖.๔๗	๒,๕๙๙.๐๙
ภาษีการค้า	๐.๐๐	๐.๐๑	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐
ภาษีมูลค่าเพิ่ม	๔,๖๗๔.๙๘	๔,๙๕๗.๙๗	๔,๒๒๙.๐๐	๔,๘๐๗.๔๓	๖,๑๙๘.๕๕	๖,๑๕๙.๖๕
ภาษีธุรกิจเฉพาะ	๒๒๙.๓๐	๑๔๔.๓๖	๙๐.๙๙	๑๖๐.๕๒	๓๓๐.๙๒	๓๖๒.๗๘
อากรแสตมป์	๑๒๓.๑๑	๑๒๖.๔๘	๑๑๓.๗๙	๑๔๒.๑๕	๑๗๑.๖๒	๑๘๖.๑๗
อื่นๆ	๓.๓๘	๔.๒๔	๓.๖๓	๓.๖๓	๓.๕๓	๓.๓๕
สรรพสามิตพื้นที่	๖๙๐.๒๔	๘๓๑.๐๔	๑,๙๕๗.๑๖	๒,๒๓๖.๖๐	๑,๑๐๙.๒๐	๑,๐๘๑.๐๓
ด้านศุลกากร	๑,๓๗๗.๑๖	๑,๕๗๑.๘๖	๑,๑๓๒.๑๙	๙๐๖.๖๐	๘๕๙.๘๑	๑,๑๘๖.๔๑
ส่วนราชการอื่น	๓๗๓.๓๕	๒๙๕.๐๔	๒๕๓.๖๔	๓๖๕.๑๙	๔๓๑.๘๒	๔๗๐.๙๙
ธนารักษ์พื้นที่	๑๕.๒๘	๑๖.๔๖	๑๗.๙๗	๑๕.๕๖	๑๙.๙๙	๒๓.๙๙
รวมรายได้จัดเก็บ	๑๐,๕๑๖.๔๗	๑๑,๑๕๗.๒๘	๑๑,๑๑๘.๒๑	๑๒,๘๗๐.๕๖	๑๔,๑๕๐.๐๕	๑๔,๕๒๓.๙๒

ที่มา : สำนักงานสรรพากรพื้นที่สงขลา ๑, ๒ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สงขลา ด้านศุลกากรสงขลา ด้านศุลกากรป่าดงเบขาร์ ด้านศุลกากรสะเตา ด้านศุลกากรท่าอากาศยานหาดใหญ่ สำนักงานธนารักษ์พื้นที่สงขลา และสำนักงานคลังจังหวัดสงขลา
ข้อมูล ณ เดือนมกราคม ๒๕๕๖

(๓) ภาพรวมแนวโน้มเศรษฐกิจของจังหวัดสงขลา

เศรษฐกิจจังหวัดสงขลา ปี ๒๕๕๖ คาดว่าจะขยายตัวในอัตราชะลอลงจากปี ๒๕๕๕ โดยการผลิตอุตสาหกรรม ภาคภาคเกษตร การบริโภคภาคเอกชน การลงทุนภาคเอกชน และภาคบริการ เป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญ

ด้านอุปทาน ปี ๒๕๕๖ มีแนวโน้มขยายตัวในอัตราชะลอลงจากปี ๒๕๕๕ ตามการผลิตภาคเกษตร โดยปริมาณและราคาผลผลิตภาคเกษตรกรรม โดยเฉพาะยางพาราซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดสงขลา มีแนวโน้มปรับตัวลดลง เนื่องจากความต้องการยางพาราทั้งในและต่างประเทศชะลอตัวลง โดยเฉพาะประเทศจีน ประกอบกับสภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวย ทำให้จำนวนวันกรีดยางลดลง จึงคาดว่ารายได้ของเกษตรกรลดลงตามราคาขายพารา ในขณะที่ภาคอุตสาหกรรมคาดว่าจะขยายตัวในอัตราชะลอลงตามปริมาณผลผลิตภาคเกษตรและประมง โดยเฉพาะอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากยางพาราซึ่งมีแนวโน้มชะลอตัวตามความต้องการของประเทศคู่ค้า สอดคล้องกับอุตสาหกรรมอาหารทะเลแช่แข็งและแปรรูปมีแนวโน้มชะลอตัวจากต้นทุนวัตถุดิบที่ปรับตัวสูงขึ้น ประกอบกับได้รับผลกระทบจากสภาวะเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัว ส่วนภาคบริการและการท่องเที่ยว คาดว่าจะขยายตัว โดยมีแรงสนับสนุนจากจำนวนผู้เข้าพักแรมในจังหวัดสงขลาเพิ่มสูงขึ้นจากการส่งเสริมท่องเที่ยวของภาครัฐและภาคเอกชน อย่างไรก็ตามนักท่องเที่ยวยังคงมีความกังวลเกี่ยวกับเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่

ด้านอุปสงค์ ปี ๒๕๕๖ คาดว่ายังมีแนวโน้มขยายตัวในอัตราชะลอตัวจากปี ๒๕๕๕ จากการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวในอัตราชะลอตัว จากนโยบายการเงินแบบผ่อนปรนเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยการปรับลดอัตราดอกเบี้ย ในขณะที่ต้นทุนวัตถุดิบยังคงอยู่ในระดับสูง ประกอบกับมาตรการปรับเพิ่มค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ ส่วนการบริโภคภาคเอกชน ชะลอตัว เนื่องจากรายได้ของเกษตรกรที่ปรับลดลงตามราคาผลผลิตทางการเกษตร เป็นสำคัญ ประกอบกับราคาสินค้าที่มีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้น

ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจภายในจังหวัดสงขลา อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี ๒๕๕๖ คาดว่าชะลอตัวจากปี ๒๕๕๕ เนื่องจากราคาสินค้าอุปโภคบริโภค และราคาน้ำมัน ที่มีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นตามราคาตลาดโลก ประกอบกับราคาวัสดุก่อสร้างที่คาดว่าจะปรับตัวสูงขึ้นตามราคาน้ำมัน ในขณะที่ราคาสินค้าทางการเกษตร คาดว่าจะปรับตัวลดลง

(๔) วิเคราะห์ศักยภาพด้านสังคม และคุณภาพชีวิต

๔.๑ ด้านสวัสดิการสังคม

จังหวัดสงขลามีการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดสวัสดิการสังคมครอบคลุมในทุกกลุ่มเป้าหมาย ภาครัฐเครือข่ายด้านสังคมมีจุดร่วมในการมุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนคนสงขลาให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ได้รับการ สวัสดิการสังคม อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ทั้งนี้สวัสดิการสังคมที่ทุกภาคส่วนในจังหวัดสงขลาได้จัดขึ้น สามารถสรุปรายละเอียดได้ ดังนี้

๑. **สวัสดิการสังคมด้านการทำงานและการมีรายได้** มีการสนับสนุนเงินทุนประกอบอาชีพให้แก่ครอบครัวผู้มีรายได้น้อย ครอบครัวคนพิการ การรวมกลุ่มของผู้มีรายได้น้อย กองทุนผู้สูงอายุ ฯลฯ ทั้งในรูปแบบของเงินสงเคราะห์ให้เปล่า และรูปแบบของเงินทุนกู้ยืมประกอบอาชีพ

๒. **สวัสดิการสังคมด้านการศึกษา** มีการสนับสนุนทุนการศึกษาแก่ลูกผู้มีรายได้น้อย โดยภาครัฐเครือข่ายต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น มูลนิธิอาสาสมัครนานาชาติช่วยงานสังคมสงเคราะห์ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงศึกษาธิการ มูลนิธิราชประชานุเคราะห์ในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นต้น

๓. **สวัสดิการสังคมด้านสุขภาพอนามัย** ปัญหาด้านสุขภาพอนามัยเป็นปัญหาที่สำคัญและส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของมนุษย์ในแต่ละพื้นที่ ซึ่งประเด็นด้านสุขภาพเป็นหนึ่งในมิติความมั่นคงของมนุษย์ ดังนั้นจึงเน้นการประสานงานและประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกระทรวงสาธารณสุข พร้อมทั้งองค์กรภาคีอื่น ๆ ที่มีส่วนขับเคลื่อนในประเด็นสุขภาพของจังหวัดสงขลา ในการส่งเสริมให้กลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ได้มีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพของตน ชุมชน รวมถึงการสนับสนุนกิจกรรมโครงการ การให้คำปรึกษาด้านจิตวิทยาแก่ผู้ได้รับผลกระทบจากปัญหาต่าง ๆ ทางสังคม เป็นต้น

๔. **สวัสดิการสังคมด้านเด็กและเยาวชน** การดำเนินงานด้านการจัดสวัสดิการด้านเด็กและเยาวชน ประกอบด้วย โครงการสนับสนุนการดำเนินงานของภาครัฐเครือข่ายด้านเด็กและเยาวชน ทั้งหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น ส่งเสริมให้เกิดการดำเนินกิจกรรมสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดสงขลา ภายใต้หลักคิด “เด็กนำ ผู้ใหญ่หนุน” ในการขับเคลื่อนภารกิจด้านเด็กและเยาวชน ในกิจกรรมย่อยต่าง ๆ เช่น ค่ายครอบครัวคุณธรรม ค่ายเยาวชนต้นกล้าคุณธรรม โครงการค่ายอบรมเพิ่มศักยภาพเยาวชนสร้างสรรค์สังคม และรณรงค์จัดตั้งศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน จัดทำโครงการสร้างความตระหนักในเรื่องสิทธิเด็กและเยาวชน และโครงการสร้างกระแสการพัฒนาคนและสังคม เยาวชนคนดีศรีสงขลา โครงการคาราวานเสริมสร้างเด็ก โครงการเยาวชนเพื่อประชาธิปไตย การรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวและเยาวชนตั้งครม.ไม่พร้อม โครงการคุณแม่ไวใส เป็นต้น

๕. สวัสดิการสังคมด้านคนพิการ การดำเนินงานการจัดสวัสดิการด้านคนพิการ ประกอบด้วย การจัดจุดบริการแบบเบ็ดเสร็จเพื่อคนพิการ และโครงการจดทะเบียนคนพิการเคลื่อนที่โดยปฏิบัติงานร่วมกับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสงขลา และโรงพยาบาลประจำจังหวัด โรงพยาบาลประจำอำเภอต่างๆ ในจังหวัดสงขลา มีการจัดมหกรรมวันคนพิการสากลโดยบูรณาการงานร่วมกับภาคีเครือข่ายต่างๆ ที่ดำเนินงานเกี่ยวข้องกับผู้พิการในจังหวัดสงขลา มีการดำเนินการจัดหาอุปกรณ์ให้กับคนพิการ มีการสนับสนุนเงินทุนกู้ยืมประกอบอาชีพของคนพิการ เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้คนพิการได้พึ่งตนเองและมีความภาคภูมิใจในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ นอกจากนี้ยังมีการสนับสนุนให้มีอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ปฏิบัติงานด้านคนพิการ (อพมก.) ในพื้นที่เป้าหมายได้มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนศูนย์เรียนรู้ผู้พิการในชุมชนด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนและส่งเสริมให้ผู้พิการได้เข้าถึงสิทธิของผู้พิการ

๖. สวัสดิการสังคมด้านผู้สูงอายุ มีการดำเนินงานร่วมกับภาคีเครือข่ายภาคสังคมด้านผู้สูงอายุ โดยมีสมาคมเครือข่ายสุขภาพผู้สูงอายุจังหวัดสงขลาและสาขาสภาผู้สูงอายุแห่งประเทศไทยประจำจังหวัดสงขลา เป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงชมรมผู้สูงอายุต่างๆ และประสานเครือข่ายในจังหวัดสงขลา ดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อการพัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุหลากหลายประการ เช่น การจัดเวทีสมัชชาผู้สูงอายุ กิจกรรมเนื่องในวันผู้สูงอายุและวันครอบครัว กิจกรรมเยี่ยมเยียนผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาทางสังคม โครงการอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน (อผส.) โครงการคลังปัญญาผู้สูงอายุในชุมชน การสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาความเดือดร้อนและสงเคราะห์ค่าจัดการศพ โครงการสนับสนุนการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรบริหารส่วนจังหวัดสงขลา และงบพัฒนาจังหวัดสงขลา เป็นต้น

๗. สวัสดิการสังคมด้านสตรี มีการส่งเสริมให้คณะกรรมการพัฒนาสตรีประจำจังหวัดสงขลา ได้มีโอกาสเป็นแกนนำในการขับเคลื่อนกิจกรรมต่างๆ ด้านสตรี เช่น โครงการส่งเสริมเครือข่ายเพื่อการพัฒนาสตรี และโครงการเสริมสร้างศักยภาพเพื่อการพัฒนาบุคลิกภาพและการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจทางการเมืองของสตรี สนับสนุนเงินอุดหนุนในการประกอบอาชีพ โครงการหญิงไทยหัวใจแกร่ง รวมทั้งส่งเสริมให้สตรีได้มีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการด้านต่าง ๆ ของศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอบต.)

๘. สวัสดิการสังคมด้านผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาส มีการช่วยเหลือสงเคราะห์ทั้งเครื่องอุปโภค บริโภค และเงินทุนช่วยเหลือเบื้องต้นเพื่อให้สามารถดำรงชีพได้ในระยะสั้น อีกทั้งมีการประสานงานจัดหาที่อยู่อาศัยให้แก่ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาสในแต่ละประเภทให้มีที่พักพิง ถูกทอดทิ้ง หรือไร้ญาติ ไร้บ้าน ให้มีที่อยู่อาศัยและมีที่ฝึกอาชีพ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว มีการสนับสนุนสงเคราะห์เงินส่งกลับภูมิลำเนาสำหรับผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส หรือผู้ถูกล่อลวงให้เป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ให้สามารถกลับคืนสู่ครอบครัวได้ และมีช่องทางในการขอความช่วยเหลือกรณีฉุกเฉิน ผ่านสายด่วน ๑๓๐๐ เป็นต้น

๙. สวัสดิการสังคมด้านที่อยู่อาศัย มีการดำเนินการประสานงานและบูรณาการงานกับหน่วยงานในสังกัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อช่วยกันแก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัยให้แก่ผู้มีรายได้น้อยในเขตเมืองและชนบท คือ สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (พอช.) และสำนักงานการเคหะแห่งชาติ ได้สร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และประชาชนในการดำเนินโครงการด้านที่อยู่อาศัย

คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมจังหวัดสงขลา ได้พิจารณาจัดอันดับปัญหาสังคมที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนในจังหวัดสงขลา โดยใช้ฐานข้อมูลการเฝ้าระวังและเตือนภัยทางสังคมจังหวัดสงขลา จำแนกปัญหาได้ ๕ ประเด็นปัญหา ได้แก่

๑. ปัญหาคนพิการ กรณี : การเข้าถึงสิทธิและบริการของรัฐ

ในช่วงที่ผ่านมา การดำเนินงานด้านคนพิการมีทิศทางในเชิงสร้างสรรค์มากขึ้น คืออยู่บนพื้นฐานของสิทธิมากกว่าเพื่อการสงเคราะห์ในแนวทางเวทนานิยม การเปลี่ยนแปลงกระบวนทัศน์ดังกล่าว เป็นผลจากกระแสทั้งในระดับสากลและระดับประเทศ คนพิการต้องได้รับโอกาส และสิทธิในการรับความช่วยเหลือ การพัฒนา การฟื้นฟูสมรรถภาพ ทั้งทางด้านการแพทย์ การศึกษา อาชีพ และสังคม แต่อย่างไรก็ตามการบูรณาการการทำงานของภาคีเครือข่ายด้านคนพิการและเครือข่ายยังไม่เป็นเอกภาพ เนื่องจากขาดกลไกการประสานงาน ขาดงบประมาณในการบูรณาการ อีกทั้งองค์กรด้านคนพิการและเครือข่ายยังไม่ได้รับการส่งเสริมความเข้มแข็งเพียงพอ และสังคมมีเจตคติเชิงลบต่อความพิการและคนพิการ ประกอบกับสภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวยจึงเป็นอุปสรรคในการพัฒนาไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดีเต็มศักยภาพของคนพิการมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างเต็มที่ และเสมอภาคภายใต้สภาพแวดล้อมที่ปราศจากอุปสรรค

จังหวัดสงขลาได้มีการจัดทำแผนแก้ไขปัญหาสังคมเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเป็นการร่วมแก้ไขปัญหาคคนพิการเชิงบูรณาการ สะท้อนมุมมองของสังคมและสร้างกระแสการรับรู้เข้าใจและทัศนคติที่ดีต่อคนพิการ/ความพิการ ด้วยความคาดหวังในการสร้างความเปลี่ยนแปลง การปรับทัศนคติและพฤติกรรมของคนในสังคมที่มีต่อคนพิการ/ความพิการ และเอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ เป็นการสร้างแรงบันดาลใจและกำลังใจให้คนพิการอื่น ๆ ในสังคม มุ่งสื่อสารสู่สังคมและเปิดพื้นที่ในการอยู่ร่วมกันของคนพิการและไม่พิการ รวมถึงการขยายพื้นที่ที่คนพิการสามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับคนทั่วไปได้อย่างกลมกลืนมากขึ้น สามารถก้าวข้ามข้อจำกัดทางด้านความพิการ ค้นพบความหมายแห่งชีวิตสัญชาติญาณและคุณค่าศักยภาพความเป็นมนุษย์จนสามารถก้าวข้ามขีดความสามารถและปรากฏการณ์ที่เป็นผลสะท้อนจากสังคม

จังหวัดสงขลา มีคนพิการทั้งหมด ๑๖,๒๗๒ คน (ที่มา : สนง.พมจ.สงขลา, มีนาคม ๒๕๕๕) ประเภทความพิการที่สูงที่สุดคือความพิการทางการเคลื่อนไหว ๖,๗๒๐ คน รองลงมาเป็นความพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย จำนวน ๒,๙๘๗ คนและความพิการทางสติปัญญา จำนวน ๑,๖๖๗ คน คนพิการที่ได้รับการขึ้นทะเบียนบัตร (ท.๗๔) แล้ว จำนวน ๑๑,๗๕๑ คน (ข้อมูล ณ เดือนเมษายน ๒๕๕๕) คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๒๐ นอกจากนี้จังหวัดสงขลายังมีเครือข่ายคนพิการในระดับตำบลและอำเภอ จำนวน ๑๙ เครือข่ายใน ๙ อำเภอครอบคลุมร้อยละ ๕๖.๒๕ ของอำเภอ สิทธิตามระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (ท.๗๔) จำนวน ๑๑,๗๕๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๒๑ การเชื่อมโยงการดูแลรักษากับหน่วยงานภายในสถานบริการ เช่น การดูแลผู้ป่วยนอกระหว่างคลินิกต่างๆ การดูแลผู้ป่วยในการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้มารับบริการเช่น ทางลาด ห้องน้ำ ที่จอดรถ เป็นต้น ใน ปี ๒๕๕๕ กระทรวงสาธารณสุขมีนโยบายขยายการจัดบริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการเข้าถึงบริการตามชุดสิทธิประโยชน์ในระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ และขยายขอบข่ายงานบริการฟื้นฟูสมรรถภาพเพิ่มเติมให้ครอบคลุมการบริการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์แก่คนพิการและกลุ่มประชากรที่จำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูหลังการเจ็บป่วยเฉียบพลัน และการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคีร่วมต่างๆ มีอำเภอต้นแบบการจัดบริการฟื้นฟูสมรรถภาพในโรงพยาบาลและชุมชน เป็นตัวอย่าง ๑ อำเภอ คือ โรงพยาบาลควนเนียง ภายใต้โครงการสังคมเดียวกัน เราไม่ทอดทิ้งกัน (Community Base Rehabilitation) ประสานการดำเนินการร่วมกับชมรมคนพิการอำเภอควนเนียง มีการคัดเลือกพื้นที่นำร่องในหมู่ที่ ๒ เทศบาลควนเนียง

๒. ปัญหาผู้สูงอายุ กรณี : การเข้าถึงสิทธิและบริการของรัฐ

จากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วยสัดส่วนของผู้สูงอายุมากขึ้น ทั้งนี้จากผลของความก้าวหน้าทางด้านสาธารณสุขทำให้ประชากรไทยมีอายุยืนนานมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันอัตราการเกิดได้ลดน้อยลง เนื่องจากการรณรงค์การคุมกำเนิดจากนโยบายการวางแผนครอบครัวของประเทศไทยที่ได้ผล ดังนั้น จะเห็นว่าในอนาคตผู้สูงอายุอาจกลายเป็นปัญหาหนึ่งของสังคม เนื่องจากผู้สูงอายุเป็นวัยที่ดำรงชีวิตโดยการใช้ทรัพยากรสูงกว่าวัยแรงงาน เช่น ด้านสาธารณสุข ด้านการบริการของรัฐ ด้านสวัสดิการต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นประชากรที่จะต้องพึ่งพิงประชากรส่วนอื่น

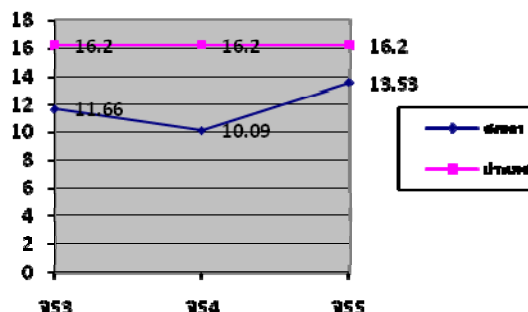
จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดที่มีจำนวนประชากรผู้สูงอายุจำนวนมากจัดอยู่ในลำดับที่ ๑๑ ของประเทศ จึงเสี่ยงไม่ให้เกิดปัญหาผู้สูงอายุด้านต่าง ๆ ไม่ได้ เช่นปัญหาผู้สูงอายุที่ถูกทอดทิ้ง ผู้สูงอายุที่เป็นผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ผู้สูงอายุที่เป็นผู้ป่วยหรือผู้พิการ รวมถึงผู้สูงอายุที่ไม่ทราบถึงสิทธิของตนเอง และเข้าไม่ถึงบริการของรัฐที่มีอยู่ในจังหวัดสงขลาเป็นจำนวนมาก

การส่งเสริมการดูแลสุขภาพกายและจิต ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนหน่วยงานของรัฐ โดยการสนับสนุนการจัดตั้งชมรมผู้สูงอายุ มีชมรมผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา จำนวน ๓๐๕ แห่ง จากผู้สูงอายุ จำนวน ๑๕๑,๑๑๑ คน มีผู้สูงอายุเป็นสมาชิกชมรมผู้สูงอายุ ๑๑๙,๔๘๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๙.๐๗ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสงขลา ส่งเสริมให้ชมรมผู้สูงมีความเข้มแข็งและเป็นต้นแบบ อำเภอละ ๒ ชมรม และมีแผนพัฒนาศักยภาพชมรมและพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อผู้สูงอายุในหน่วยบริการที่ครอบคลุมเพิ่มขึ้น

๓. ปัญหาเด็กและเยาวชน กรณี : เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม

เด็กและเยาวชนในจังหวัดสงขลา โดยส่วนใหญ่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ขาดความตระหนักถึงความสำคัญและไม่สนใจในเรื่องการศึกษาเท่าที่ควร จึงส่งผลให้เด็กและเยาวชนละเลยการเรียนหนังสือ และมีอัตราการออกจากการเรียนกลางคันสูง ทำให้มีเวลาว่างมากขึ้น นำไปสู่ความเสี่ยงต่อการรวมตัวกันเพื่อทำกิจกรรมที่ไม่เหมาะสมและถูกชักจูงไปสู่การกระทำที่เป็นปัญหาสังคมอื่น ๆ ได้ ในขณะเดียวกันพบว่ายังมีเด็กและเยาวชนในจังหวัดสงขลาบางกลุ่มร่วมกันดำเนินกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการในนามของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด อำเภอและตำบล รวมทั้งการรวมตัวของเด็กและเยาวชนในรูปแบบที่ไม่เป็นทางการ ทำกิจกรรมจิตอาสา มีการขยายเครือข่ายเยาวชนจิตอาสาที่เข้มแข็งเป็นต้นแบบที่ดีของเด็กและเยาวชนโดยทั่วไปได้

อัตราการตั้งครรภ์ในกลุ่มวัยรุ่น Teenage Prenency มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น พบว่า อัตราการคลอดบุตร ของแม่อายุ ๑๐ - ๑๙ ปี ต่อหญิงคลอด ๑๐๐ คน มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

รูปที่ ๑๓ อัตราการตั้งครรภ์ในกลุ่มวัยรุ่น ปี ๒๕๕๓ - ๒๕๕๕

ผลการสำรวจข้อมูลการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี และสถานการณ์งานเฝ้าระวังโรคเอดส์และกามโรคในวัยรุ่น จังหวัดสงขลา ปี ๒๕๕๔ พบว่า อัตราการใช้ถุงยางอนามัยในวัยรุ่น (อายุ ๑๕ - ๒๔ ปี) ร้อยละ ๔๑.๔๕ อัตราป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นและเยาวชน ร้อยละ ๖.๓๑ อัตราป่วยด้วยโรคเอดส์ในวัยรุ่น (อายุ ๑๕-๒๔ ปี) ร้อยละ ๘.๙๗ และจากข้อมูลสถานการณ์งานอนามัยแม่และเด็ก ปี ๒๕๕๔ พบว่าอัตราการตั้งครรภ์ของแม่อายุ ๑๕ - ๑๙ ปี = ๓๗.๖๓ ต่อประชากรหญิงอายุ ๑๕ - ๑๙ ปี ๑,๐๐๐ คน และมีอัตราการคลอดของแม่อายุ ๑๕ - ๑๙ ปี ร้อยละ ๑๓.๕๓ (ต.ค. ๕๔ - พ.ค. ๕๕)

การดำเนินงาน สนับสนุนให้ มีโรงพยาบาลดำเนินการ “คลินิกที่ให้บริการที่เป็นมิตรกับวัยรุ่น” จำนวน ๑๗ แห่ง พัฒนาการจัดระบบบริการของเครือข่ายที่เป็นมิตร พัฒนาศักยภาพแกนนำเยาวชนทำงานด้านเอดส์และอนามัยเจริญพันธุ์ในสถานศึกษา ในปี ๒๕๕๕ นำร่องในอำเภอหาดใหญ่ อำเภอเมืองสงขลา และขยายพื้นที่ในปีต่อไป

๔. ปัญหาครอบครัว กรณี : ความอบอุ่นและสัมพันธภาพในครอบครัว

ปัญหาสถาบันครอบครัวในจังหวัดสงขลา ขาดความอบอุ่นและไม่มีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานและเป็นสถาบันที่เล็กที่สุดในสังคมและอยู่ใกล้ตัวบุคคลมากที่สุด ที่จะทำให้ทำหน้าที่กำหนดสถานภาพ บรรทัดฐาน และค่านิยมเบื้องต้นของบุคคล แนะนำแนวทางเบื้องต้นในการปฏิบัติตนและปูพื้นฐานในการดำรงชีวิตให้กับบุคคล

สถานการณ์ปัจจุบัน สถาบันครอบครัวอยู่ในสถานะที่อ่อนแอลง อันเนื่องมาจากโครงสร้างทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป จากการศึกษาวิจัย พบว่าครอบครัวไทยมีการเปลี่ยนแปลงในประเด็นต่างๆ เช่น การสร้างครอบครัวด้วยความไม่พร้อม หรือความไม่ตั้งใจมากขึ้น ครอบครัวเลี้ยงเดี่ยวมีมากขึ้น การอพยพย้ายถิ่นของครอบครัวเข้ามาทำงานในเมืองมากขึ้น รวมทั้งมีผู้สูงอายุที่ต้องดูแลเพิ่มมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้ครอบครัวมีเวลาให้แก่สมาชิกลดลง เนื่องจากพ่อแม่ต้องทำงานนอกบ้านส่งผลต่อปัญหาสัมพันธภาพภายในครอบครัว ครอบครัวแตกแยก เด็กขาดความอบอุ่น พึ่งพาอาศัยกัน ทำให้เกิดปัญหาสังคมต่างๆ ตามมา การเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัวจึงเป็นหน้าที่ของทุกภาคส่วนในสังคม การพัฒนาครอบครัวสู่ “ครอบครัวเข้มแข็ง” จึงต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของทุกสถาบันโดยเริ่มต้นจากครอบครัว ดูแลเอาใจใส่ให้ความรักความอบอุ่น ตลอดจนให้ความสำคัญกับการทำหน้าที่ของครอบครัวในการเลี้ยงดูสมาชิกให้เติบโต ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม เป็นบุคคลที่มีศักยภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

๕. ปัญหาของผู้ด้อยโอกาส กรณี : ที่อยู่อาศัย

จากการสำรวจความต้องการด้านที่อยู่อาศัยของครัวเรือนยากจนในพื้นที่จังหวัดสงขลา เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น ๆ ที่ต้องเร่งแก้ไข ปัญหาด้านที่อยู่อาศัยของผู้ด้อยโอกาสในจังหวัดสงขลา เป็นผลสืบเนื่องมาจากรองรับสมาชิกที่เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในชุมชนมุสลิม การอพยพเข้ามาทำงานของแรงงานในชุมชนเมืองของคนต่างถิ่น แรงงานประมงที่มาปักหลักพักอาศัยอยู่บริเวณริมชายฝั่ง ประมงเรือเล็ก แรงงานระดับล่างที่ย้ายถิ่นฐานเข้ามาในพื้นที่จังหวัดสงขลาเพิ่มมากขึ้น

การแก้ปัญหาที่อยู่อาศัยและที่ดินทำกินจึงกลายเป็นปัญหาระดับชาติ ไม่ใช่เป็นเพียงปัญหาในระดับจังหวัด ซึ่งทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจะต้องให้ความร่วมมือในการจัดการปัญหา ทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน

๔.๒ ด้านการศึกษา

๑. การให้บริการด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน

◆ ด้านเขตบริการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

จังหวัดสงขลามีสถานศึกษาที่เปิดสอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจากหลายหน่วยงาน โดยมีสถานศึกษาครอบคลุมในทุกพื้นที่ทุกตำบล ทุกอำเภอ มีห้องเรียนและชั้นเรียนรองรับการเข้าเรียนของนักเรียน ในช่วงปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑ ได้อย่างเพียงพอ

◆ ด้านการรับเด็กเข้าเรียนตั้งแต่ระดับปฐมวัย

ระดับปฐมวัยมีแนวโน้มการเข้าเรียนของประชากรกลุ่มอายุ ๓ - ๕ ปี เพิ่มขึ้นทุกปี ทั้งนี้เนื่องจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเตรียมความพร้อมให้กับประชากรกลุ่มนี้ ประกอบมีหลายหน่วยงานที่จัดการเตรียมความพร้อมทั้งในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และนอกสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

ตารางที่ ๑๐๔ การเข้าเรียนของประชากร อายุ ๓ - ๕ ปี ปีการศึกษา ๒๕๕๒ - ๒๕๕๔

ปีการศึกษา	ประชากรอายุ ๓ - ๕ ปี	จำนวนนักเรียน	ร้อยละการ เข้าเรียน
ปีการศึกษา ๒๕๕๒	๕๙,๔๐๓	๕๖,๕๒๓	๗๑.๕๓
ปีการศึกษา ๒๕๕๓	๕๙,๔๑๐	๖๔,๑๒๒	๘๑.๑๕
ปีการศึกษา ๒๕๕๔	๕๙,๐๓๓	๖๕,๙๐๕	๘๓.๒๒

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับ การเข้าเรียนของประชากรวัยเรียนมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นทุกปี โดยปีการศึกษา ๒๕๕๔ มีอัตราการเข้าเรียนร้อยละ ๙๘.๙๑ อย่างไรก็ตามคงมีนักเรียนส่วนหนึ่งไม่ได้เข้าเรียน สาเหตุจากมีความบกพร่องทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา ไม่สามารถเข้าเรียนได้ และบางส่วนอพยพย้ายตามผู้ปกครองไม่สามารถติดตามให้มาเข้าเรียนได้

การศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ - ๖ ที่มีแนวโน้มอัตราการการศึกษาต่อสูงขึ้นทั้งประเภทสามัญศึกษาและอาชีวศึกษา แม้ว่าจะไม่ได้เป็นการศึกษาภาคบังคับ ทั้งนี้เนื่องจากมีสถานศึกษารองรับได้เพียงพอ ครอบคลุมทุกพื้นที่ นักเรียนสามารถเลือกเรียนได้หลายประเภททั้งการศึกษาในระบบ โรงเรียน นอกโรงเรียน และการศึกษาตามอัธยาศัย นักเรียนส่วนใหญ่เข้าเรียนในสถานศึกษาของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงซึ่งตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองสงขลาและอำเภอหาดใหญ่ สัดส่วนนักเรียนภาครัฐต่อภาคเอกชน ๖๔.๑๑ : ๓๕.๘๙

◆ ด้านครูและบุคลากรทางการศึกษา

ปัจจุบันมีจำนวนเพียงพอตามเกณฑ์ แต่ขาดแคลนตามกลุ่มสาระวิชาที่สอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานศึกษาที่เปิดสอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งครูส่วนใหญ่จะสอนไม่ตรงวุฒิ อย่างไรก็ตามหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการพัฒนาครูในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

◆ ด้านคุณภาพการศึกษา

จากการศึกษาวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการประเมินคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา ๒๕๕๓ - ๒๕๕๔ พบว่าส่วนใหญ่เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๓

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๕๓ กลุ่มสาระภาษาไทย คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และการงานพื้นฐานอาชีพ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศ ส่วนกลุ่มสาระอื่นต่ำกว่าปีการศึกษา ๒๕๕๔ ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าปีการศึกษา ๒๕๕๓ ยกเว้นกลุ่มสาระสุขศึกษาและกลุ่มสาระการงานพื้นฐานอาชีพต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับระดับประเทศพบว่าทุกกลุ่มสาระต่ำกว่าระดับประเทศ ทั้งนี้กลุ่มสาระที่ต้องเร่งพัฒนาเป็นลำดับแรกคือกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์และภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๑๐๕ คะแนนผลการสอบ O - NET นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จังหวัดสงขลา ปีการศึกษา ๒๕๕๑ - ๒๕๕๔

วิชา	ปี ๒๕๕๑		ปี ๒๕๕๒		ปี ๒๕๕๓		ปี ๒๕๕๔	
	ระดับจังหวัด	ระดับประเทศ	ระดับจังหวัด	ระดับประเทศ	ระดับจังหวัด	ระดับประเทศ	ระดับจังหวัด	ระดับประเทศ
ภาษาไทย	๔๒.๔๗	๔๑.๐๙	๓๕.๙๔	๓๕.๓๕	๔๖.๔๑	๔๒.๘๐	๔๘.๐๕	๔๘.๑๑
คณิตศาสตร์	๔๒.๒๔	๔๑.๔๒	๓๙.๘๗	๓๙.๗๐	๔๑.๕๗	๔๐.๘๕	๔๒.๒๐	๔๒.๗๓
วิทยาศาสตร์	๓๒.๘๒	๓๒.๔๒	๒๑.๘๙	๒๒.๕๔	๑๖.๐๙	๑๖.๑๙	๒๙.๔๒	๓๐.๔๙
สังคมศึกษา	๓๓.๑๓	๓๒.๖๖	๒๖.๐๐	๒๖.๐๕	๒๓.๙๔	๒๔.๑๘	๓๑.๔๕	๓๒.๐๘
ภาษาอังกฤษ	๔๐.๘๖	๓๙.๔๔	๒๙.๓๗	๒๙.๑๐	๒๙.๔๔	๒๙.๑๗	๓๑.๙๕	๓๒.๑๙
สุขศึกษา	-	-	๕๖.๓๕	๕๖.๗๐	๗๑.๒๔	๗๑.๙๗	๕๐.๐๖	๕๐.๘๗
ศิลปะ	-	-	๓๒.๘๘	๓๒.๙๕	๒๘.๑๙	๒๘.๔๘	๔๒.๙๙	๔๓.๕๐
การงานพื้นฐานอาชีพ	-	-	๓๔.๘๐	๓๓.๘๖	๔๗.๔๙	๔๗.๐๗	๔๗.๐๓	๔๗.๒๙

ที่มา : สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๔
ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๕๔

สำหรับระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ปีการศึกษา ๒๕๕๔ ในภาพรวมของประเทศ สถานศึกษาของจังหวัดสงขลา มีผลการสอบติดอันดับ ๑ ใน ๕๐ โรงเรียนที่มีคะแนนผลการสอบสูงสุด ได้แก่ โรงเรียนมอ.วิทยานุสรณ์ โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย โรงเรียนธิดานุเคราะห์ โรงเรียนแสงทองวิทยาและโรงเรียนหาดใหญ่สมบูรณกุลกันยา

กระทรวงศึกษาธิการให้ความสำคัญกับการยกระดับคุณภาพการศึกษา โดยได้กำหนดเป็นนโยบายให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องนำไปเร่งพัฒนา สำหรับในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดให้ทุกกลุ่มสาระมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ สำหรับจังหวัดสงขลา หน่วยงานผู้รับผิดชอบจัดการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ให้ความสำคัญและมุ่งยกระดับคุณภาพการศึกษาเป็นอันดับแรกโดยงบประมาณที่ใช้เพื่อการพัฒนาส่วนใหญ่จะใช้เพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียน นักศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเพื่อให้เยาวชน นักเรียน นักศึกษา สามารถสื่อสารกับกลุ่มประเทศในอาเซียนได้ จังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องคงต้องเร่งประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาในส่วนนี้

๒. ด้านการจัดการอาชีวศึกษา

จังหวัดสงขลามีสถานศึกษาที่เปิดสอนระดับอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชน จำนวน ๒๓ แห่ง ปีการศึกษา ๒๕๕๔ มีนักศึกษาจำนวน ๒๖,๘๓๐ คน ดังนี้

ตารางที่ ๑๐๖ สถานศึกษา จำนวนนักศึกษา และสัดส่วนนักเรียนภาครัฐต่อเอกชน

รายการ	ภาครัฐ	เอกชน	รวม
สถานศึกษา	๑๐	๑๓	๒๓
นักศึกษา	๑๓,๖๑๕	๑๓,๒๑๕	๒๖,๘๓๐
สัดส่วนนักเรียนภาครัฐต่อเอกชน	๕๐.๗๕	๔๙.๒๕	๑๐๐

เป็นการให้บริการทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษา ซึ่งมีสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลาเป็นผู้รับผิดชอบ จำนวน ๑๐ แห่ง ประกอบด้วย วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา วิทยาลัยสารพัดช่างสงขลา วิทยาลัยประมงติณสูลานนท์ วิทยาลัยการอาชีพสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ วิทยาลัยการอาชีพพหลวงประชานราชนครินทร์ วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ วิทยาลัยเทคนิคจะนะ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา และวิทยาลัยเทคโนโลยีและการจัดการสิงหนคร จัดการศึกษาในระดับ ปวช. , ปวส. และ ปทส. นอกจากนี้ยังจัดการศึกษาวิชาชีพพระยะสั้นให้แก่เยาวชน/ประชาชนในจังหวัดด้วยการรับนักเรียน/นักศึกษา/ผู้เรียนเพิ่มเติม ในวิทยาลัยสารพัดช่างสงขลา วิทยาลัยการอาชีพสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ วิทยาลัยการอาชีพพหลวงประชานราชนครินทร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา

ด้านคุณภาพนักเรียน/นักศึกษา ผู้เรียน ผลจากการประเมินภายนอกของ สมศ.รอบที่สอง พบว่า มาตรฐานด้านการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา มาตรฐานด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา มาตรฐานด้านการให้บริการต่อชุมชนและสังคม มีคุณภาพอยู่ในระดับดีขึ้นไป สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนในบางสาขาวิชาเป็นที่ยอมรับในระดับจังหวัดและระดับชาติ เช่น วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ได้รับความร่วมมือสถานประกอบการในสาขาเทคโนโลยีปิโตรเลียม และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เป็นต้น

๓. ด้านการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา

การศึกษาระดับอุดมศึกษา เป็นการจัดการศึกษาเพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพชีวิตที่สูงขึ้น และเป็นการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดและของประเทศ บนเวทีเศรษฐกิจโลก ด้วยกระบวนการพัฒนาองค์ความรู้บนพื้นฐานการบูรณาการศาสตร์สากลและภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้เป็นการศึกษาส่งเสริมด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง วิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ บริการวิชาการ ปรับปรุงถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี ทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู วัตถุประสงค์หลักที่สำคัญคือให้บัณฑิตรอบรู้ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ คิดวิเคราะห์และสังเคราะห์อย่างเป็นระบบ หมั่นแสวงหาความรู้ ติดตามสื่อสารกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี มีคุณธรรมและจริยธรรม

สำหรับการพัฒนาสถาบันให้ได้มาตรฐานของ สกอ. และสมศ. และการพัฒนาสถาบันสู่ระดับสากลนั้น มีการใช้ตัวชี้วัดที่หลากหลาย ทั้งในด้านวิชาการ งานวิจัย รวมไปถึงศิษย์เก่า และคณาจารย์ที่ได้รับรางวัล โดยเน้นงานวิจัยที่มีคุณภาพสูง บทความทางวิชาการที่ได้ตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติ ในกลุ่มวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ รวมทั้งงานวิชาการที่มีคุณภาพและได้รับการยอมรับ เปรียบเทียบกับขนาดของสถาบัน ซึ่งการประเมินเพื่อได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพนั้น พิจารณาข้อมูลจากผลผลิต (Output) คือ ศิษย์เก่า และตัวป้อน (Input) คือ นิสิตนักศึกษา คณาจารย์ นักวิจัย และสถาบัน

จังหวัดสงขลามีมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีขึ้นไปทั้งภาครัฐและเอกชน ๗ แห่ง ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ วิทยาลัยชุมชนจังหวัดสงขลา วิทยาลัยพุทธศาสนานานาชาติ นอกจากนี้ มีมหาวิทยาลัยที่เป็นสาขาของมหาวิทยาลัยอื่น มาเปิดสอนอีกหลายแห่ง เช่น สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยมกุฏราชวิทยาลัยฯ มหาวิทยาลัยรามคำแหงฯ มีนักศึกษาทั้งหมด ๖๕,๖๕๘ คน เป็นนักศึกษาในภาครัฐ ๕๙,๙๙๕ คน ภาคเอกชน ๕,๖๖๓ คน (ไม่นับรวมมหาวิทยาลัยสาขา) สัดส่วนนักศึกษาภาครัฐต่อเอกชน ๙๑.๓๘ : ๘.๖๒ นอกจากนี้ ยังมีการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต จากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สงขลา สังกัดกระทรวงสาธารณสุข

สงขลาเป็นศูนย์กลางการศึกษาของภาคใต้ มีมหาวิทยาลัยเป็นยอมรับในระดับนานาชาติ คือมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้รับรางวัลในระดับชาติและนานาชาติหลายสาขามากมาย ทั้งด้านการบริการสังคม การวิจัย เช่น กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพซึ่งประกอบด้วยคณะแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะแพทย์แผนไทย กลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ เป็นต้น

คุณภาพของนักศึกษาที่จบการศึกษาเป็นที่ยอมรับของสังคม/ตลาดแรงงาน สำหรับสภาวะการมีงานทำของนักศึกษาที่จบการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๓ พบว่านักศึกษามีงานทำร้อยละ ๗๑.๙๙ ไม่มีงานทำ ร้อยละ ๒๒.๙๐ และศึกษาต่อ ร้อยละ ๕.๑๑ ส่วนความพึงพอใจต่องานที่ทำพบว่าพึงพอใจ ร้อยละ ๗๙.๒๓ ไม่พึงพอใจร้อยละ ๒๐.๗๗ เรื่องที่ไม่พึงพอใจมากที่สุด ๓ ลำดับแรก คือ ค่าตอบแทนต่ำ ร้อยละ ๒๗.๙๘ ไม่ได้ใช้ความรู้ความสามารถ ร้อยละ ๑๗.๙๓ ขาดความมั่นคง ร้อยละ ๑๕.๗๘ รายละเอียดดังนี้

ตารางที่ ๑๐๗ สภาวะการมีงานทำของนักศึกษาที่จบการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๓

รายการ	ร้อยละ
๑. สภาวะการมีงานทำ	
- มีงานทำ	๗๑.๙๙
- ไม่มีงานทำ	๒๒.๙๐
- ศึกษาต่อ	๕.๑๑
๒. ความพึงพอใจต่องานที่ทำ	
๒.๑ พึงพอใจ	๗๙.๒๓
๒.๒ ไม่พึงพอใจ	๒๐.๗๗
- ค่าตอบแทนต่ำ	๒๗.๙๘
- ไม่ได้ใช้ความรู้ความสามารถ	๑๗.๙๓
- ขาดความมั่นคง	๑๕.๗๘
- ขาดความก้าวหน้า	๑๑.๓๔
- ผู้ร่วมงานไม่ดี	๓.๔๔
- ระบบงานไม่ดี	๗.๐๓
- ไม่ระบุ	๑๑.๐๕
- อื่น ๆ	๕.๔๕

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

เนื่องจากสงขลาเป็นศูนย์กลางการศึกษาของภาคใต้ แนวโน้มการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในอนาคตของจังหวัดสงขลา รัฐควรส่งเสริมให้มีการเปิดสอน/จัดการเรียนการสอน ในสาขาวิชาการที่รองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการเตรียมความพร้อมรองรับในทุกด้านและเร่งพัฒนาการศึกษาให้มีความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ ประสานความร่วมมือการให้บริการทางการศึกษาให้มากขึ้นในทุก ระดับการศึกษา

๔. ด้านการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

เป็นการจัดการศึกษาของศูนย์ส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสงขลา โดยมุ่งเน้นการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างโอกาสการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตให้กับประชาชน นอกระบบโรงเรียนตามความต้องการ ซึ่งมีนักเรียนเข้ารับบริการการศึกษาใน ๑๖ อำเภอ ปีการศึกษา ๒๕๕๔ ในระดับ ประถมศึกษา ๑,๖๔๔ คน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๑๐,๓๓๐ คน และมัธยมศึกษา ตอนปลาย จำนวน ๑๒,๗๐๖ คน นอกจากนี้ยังเปิดสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นตามความต้องการให้แก่ ประชาชน เพื่อพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น

นอกจากนี้จังหวัดสงขลามีสถาบันปอเนาะ และศูนย์ตาดีกาซึ่งเป็นที่ยอมรับของเยาวชนในพื้นที่ เพราะมีความเชื่อมั่นว่าสามารถผลิตนักเรียนให้เป็นผู้ที่เข้าใจในหลักศาสนาอิสลามอย่างถ่องแท้ โดยมี สถาบันปอเนาะจำนวน ๒๙ แห่ง นักเรียน ๑,๓๑๗ คน ศูนย์ตาดีกาจำนวน ๒๐๑ แห่ง ผู้เรียน ๑๘,๑๘๓ คน และมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๒๑๐ แห่ง นักเรียน ๒๐,๗๗๗ คน

๕. ด้านการจัดการศึกษาพิเศษเพื่อช่วยเหลือฟื้นฟูคนพิการ

โดยมีศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา ๓ จังหวัดสงขลาเป็นหน่วยงานจัดการศึกษาในลักษณะ ศูนย์บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม และเตรียมความพร้อมสนับสนุนการเรียน การจัดเครื่องอำนวยความสะดวก การให้บริการและความช่วยเหลือที่เกี่ยวข้อง เช่น การจัดระบบส่งต่อคนพิการ ประสานงานและ กำกับดูแลการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการ นอกจากนี้ยังพัฒนาและฝึกอบรมบุคลากรที่จัดการศึกษาเพื่อ คนพิการ ปีการศึกษา ๒๕๕๔ มีนักเรียน จำนวน ๒๔๓ คน **ด้านคุณภาพ** เด็กพิการที่ได้รับการช่วยเหลือ ได้รับการฟื้นฟู เพื่อให้ผู้พิการสามารถช่วยเหลือตนเองได้ในชีวิตประจำวันและส่งต่อเข้าเรียนในโรงเรียน ปกติ

๖. แนวโน้มการศึกษาต่อจังหวัดสงขลา

จังหวัดสงขลาเป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่ง ศูนย์กลางการศึกษาของภาคใต้ ประชาชนใน จังหวัดสงขลาส่วนใหญ่นิยมส่งบุตรหลานเข้ารับการศึกษาเนื่องจากจังหวัดสงขลามีความพร้อมทั้ง สถาบันการศึกษา สถานที่พักอาศัย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีชายแดนติดต่อกับประเทศ มาเลเซีย การติดต่อกับต่างประเทศทำได้สะดวก เมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ การเข้ามาศึกษา ทำได้สะดวกมากขึ้น คาดว่าจะมีนักศึกษาจากกลุ่มประชาคมอาเซียนเข้ามาศึกษาในประเทศไทยมากขึ้น การจัดการศึกษาของจังหวัดสงขลาในอนาคต ควรเปิด/ขยาย สาขาองรับการเข้าสู่อาเซียน รูปแบบการจัด การศึกษาควรมีความเป็นนานาชาติมากขึ้นแต่ยังคงสอดแทรกด้านคุณธรรม จริยธรรม รักษาเอกลักษณ์ของ ชาติไทยหรือวัฒนธรรมของภาคใต้ เช่น อาจจะมีการจัดทำ MOU กับประเทศเพื่อนบ้านในบางสาขาวิชา มีการ แลกเปลี่ยนนักศึกษา เป็นต้น

๗. ปัญหาการจัดการศึกษาของจังหวัดสงขลา

๑. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับจังหวัด (O - NET) ต่ำกว่าระดับประเทศ คุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาส่วนใหญ่มีมาตรฐานคุณภาพที่แตกต่างกันระหว่างสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงกับสถานศึกษาทั่วไป

๒. หน่วยงานทางการศึกษาในจังหวัดขาดการบูรณาการการจัดการศึกษาร่วมกัน ขาดความเชื่อมโยง ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

๓. การจัดการเรียนการสอน ขาดการกำกับ นิเทศ ติดตามและประเมินผลอย่างเข้มข้นและต่อเนื่องในทุกระดับ

๔. ความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษามีน้อย

๕. ประชาชนขาดความตื่นตัวในการเรียนรู้ให้ก้าวทันความเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี สังคม และความเป็นประชาคมอาเซียน

๖. ขาดรวบรวมองค์ความรู้ที่เป็นระบบ การบริหารจัดการองค์ความรู้ การเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์องค์ความรู้ สู่สาธารณะค่อนข้างน้อย

๗. ขาดการบูรณาการแหล่งเรียนรู้ของหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชน ให้เอื้อต่อการจัดการเรียน การสอน

๘. การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของภาคส่วนอื่นมีน้อย

๙. ขาดแคลนแรงงานระดับกลางที่มีคุณภาพ เนื่องจากนักศึกษาที่จบระดับอาชีวศึกษา และ ปวส. นิยมเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี

๑๐. ผู้จบการศึกษาแต่ละระดับ ไม่สอดคล้องและไม่สนองความต้องการของตลาดแรงงาน

แนวทางแก้ไขปัญหาด้านการศึกษา

๑. รัฐส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาตามนโยบายเรียนฟรี ๑๕ ปี อย่างมีคุณภาพให้กับนักเรียน ตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคน (มัธยมศึกษาตอนปลายทั้งประเภทสามัญศึกษาและ อาชีวศึกษา) ส่งผลให้นักเรียนอยู่ในระบบการศึกษามากขึ้น นักเรียนออกกลางคันลดลง

๒. หน่วยงานต่างๆ ดำเนินงานการพัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษาของนักเรียนให้มีมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับ โดยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานงบประมาณที่ได้รับเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ส่วนใหญ่เน้นเพื่อการยกระดับคุณภาพผู้เรียน

๓. พัฒนาครูผู้สอนตามโครงการพัฒนาครูทั้งระบบ โดยดำเนินการต่อเนื่อง ๓ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๕๓ - ๒๕๕๕) ให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนทุกคน ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ต้องได้รับการพัฒนา เพื่อให้มีทักษะในการจัดการเรียนการสอน

๔. พัฒนาให้ครูมีวิทยฐานะสูงขึ้นเพื่อสร้างขวัญกำลังใจแก่ผู้บริหาร และครูผู้สอน

๕. การจัดการศึกษาเรียนร่วม ระหว่างนักเรียนปกติและนักเรียนพิการ/พิเศษ เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้กับนักเรียนผู้พิการ/พิเศษ ได้เข้าเรียนมากขึ้น รวมทั้งมีการพัฒนาครูผู้สอน สนับสนุน สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน

๖. สนับสนุนกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา เพื่อให้นักศึกษาในระดับปริญญาตรีได้เข้าศึกษามากขึ้น และศึกษาจนจบ

๗. จัดการศึกษาในระบบทวิภาคี/ โรงงาน - โรงเรียน ในกลุ่มอุตสาหกรรมต่างๆ ที่เป็นที่ต้องการของ ตลาดแรงงาน มากขึ้น เพื่อให้ศึกษาระดับอาชีวศึกษา เข้าทำงานในสถานประกอบการมากขึ้นเพื่อบรรเทา

ปัญหาการขาดแคลนแรงงาน และยังสามารถยกระดับคุณภาพการศึกษาและส่งเสริมให้ผู้เรียนสนใจเรียน อาชีวศึกษามากขึ้น

๘. สถานศึกษาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรี เตรียมการเพื่อขยาย/เพิ่มการศึกษา ในบางสาขา รวมทั้ง พัฒนาบุคลากร เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้เรียน

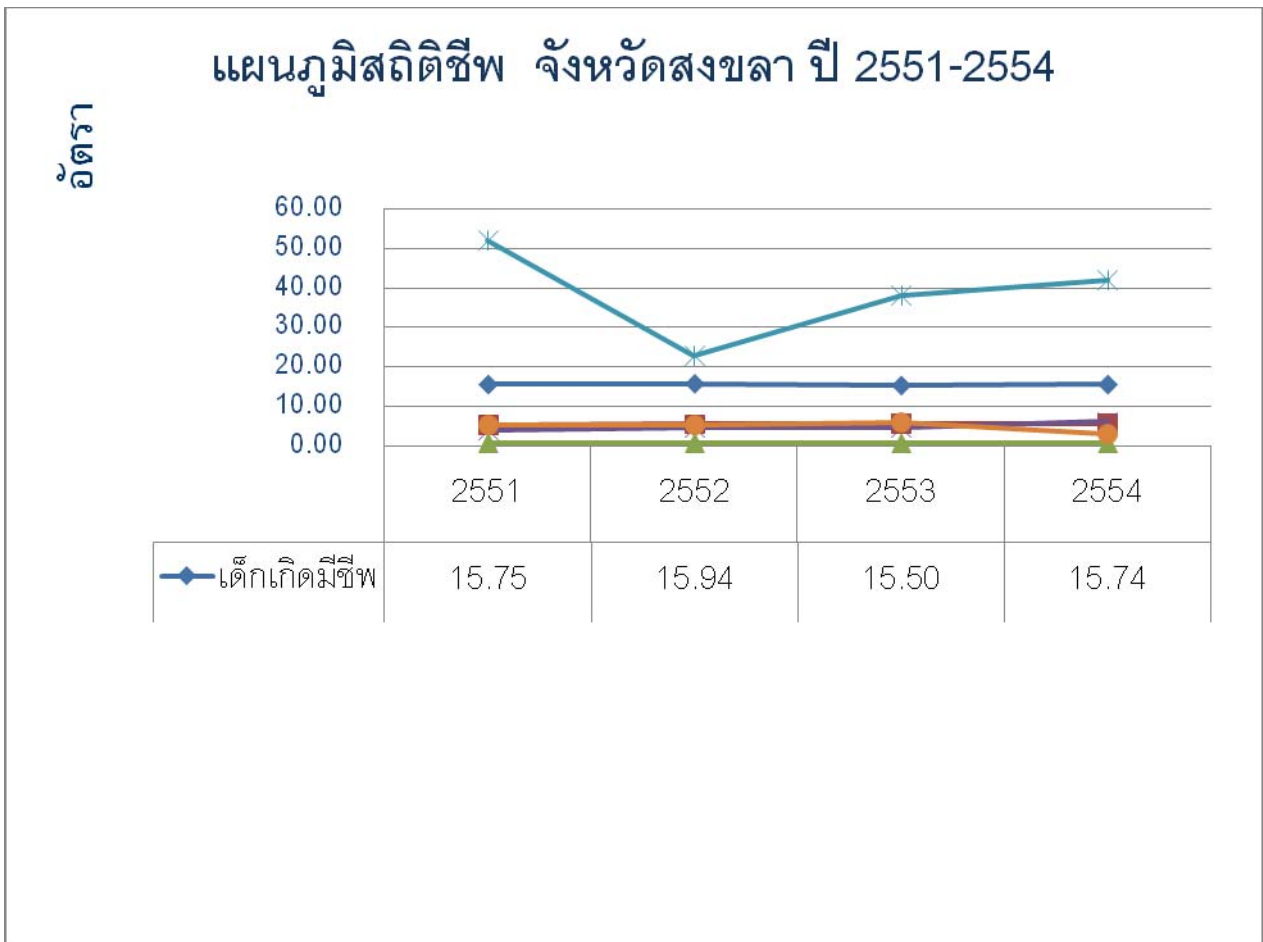
๙. พัฒนาสถานศึกษา จัดกิจกรรมการเรียนการสอน การพัฒนาครู เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน

๑๐. สนับสนุนสื่อ เทคโนโลยี ให้สถานศึกษานำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพ ผู้เรียนเพิ่มมากขึ้น

๑๑. จัดการศึกษาหลากหลายรูปแบบทั้งในระบบโรงเรียน นอกโรงเรียน และการศึกษาตาม อัยาศัย เพื่อให้ประชาชนได้เรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น

๔.๓ ด้านสาธารณสุข

จังหวัดสงขลามีสถานบริการสาธารณสุขของรัฐและเอกชนประกอบด้วย โรงพยาบาลศูนย์ (รพศ.) ๑ แห่งโรงพยาบาลทั่วไป (รพท.) ๑ แห่ง โรงพยาบาลชุมชน ๑๕ แห่ง (อำเภอสะเดามี ๒ แห่ง คือ โรงพยาบาลสะเดา และโรงพยาบาลปาดังเบซาร์) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล/หน่วยปฐมภูมิ ๒๐๒ แห่ง ศูนย์บริการสาธารณสุขสังกัดเทศบาล ๒๕ แห่ง โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงอื่นๆ ๕ แห่ง มีคลินิกเอกชน ๔๐๔ แห่ง ร้านขายยา ๕๐๔ แห่ง และสถานบริการเพื่อสุขภาพ เช่น สปาเพื่อสุขภาพ นวดเพื่อสุขภาพ นวดเพื่อเสริมสวย ๗๓ แห่ง สัดส่วนของบุคลากรสาธารณสุขต่อประชากร (รวมทั้งรัฐและเอกชน) ได้แก่ แพทย์ ๑: ๑,๖๖๕ ทันตแพทย์ ๑: ๗,๐๘๖ เภสัชกร ๑: ๕,๙๔๑ และพยาบาลวิชาชีพ ๑: ๓๕๖ อัตราการ ครองเตียง เท่ากับ ๑; ๓๗๐

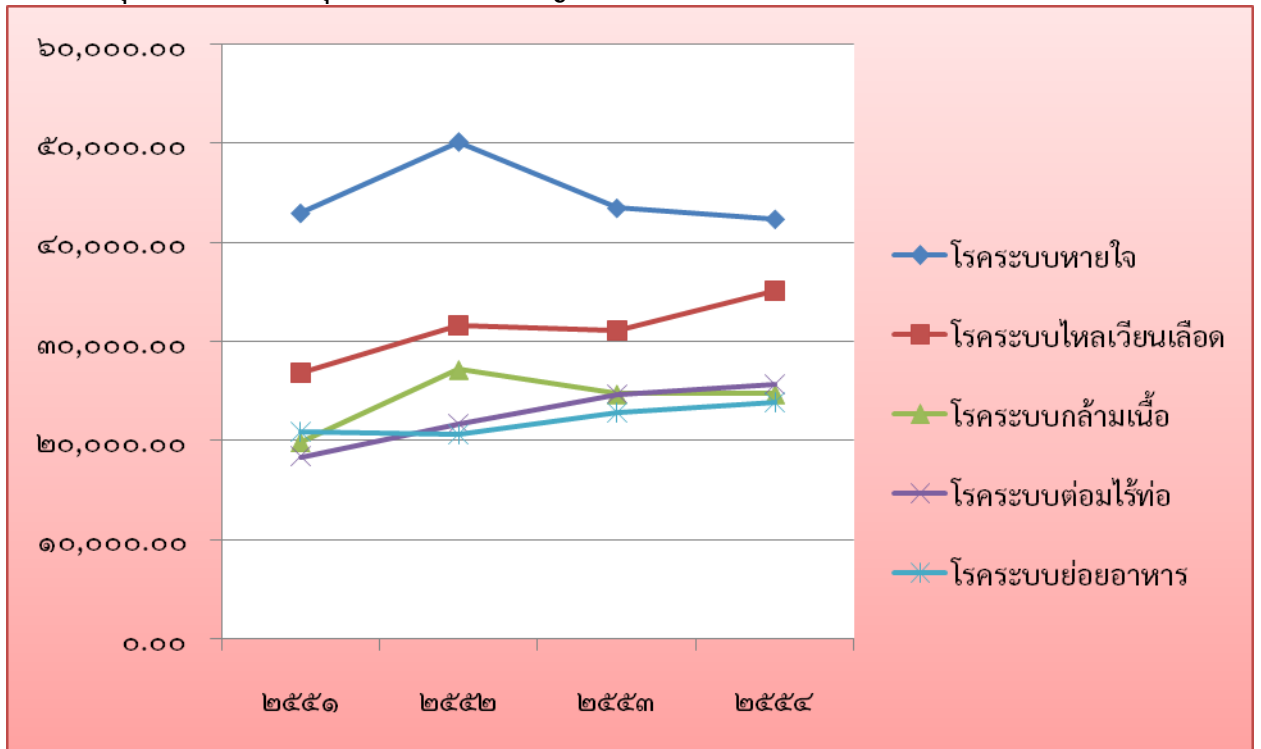

ที่มา : งานข้อมูลข่าวสาร กลุ่มพัฒนายุทธศาสตร์สาธารณสุข สสจ.สงขลา

รูปที่ ๑๔ สถิติชีพและสภาวะสุขภาพของประชาชนจังหวัดสงขลา

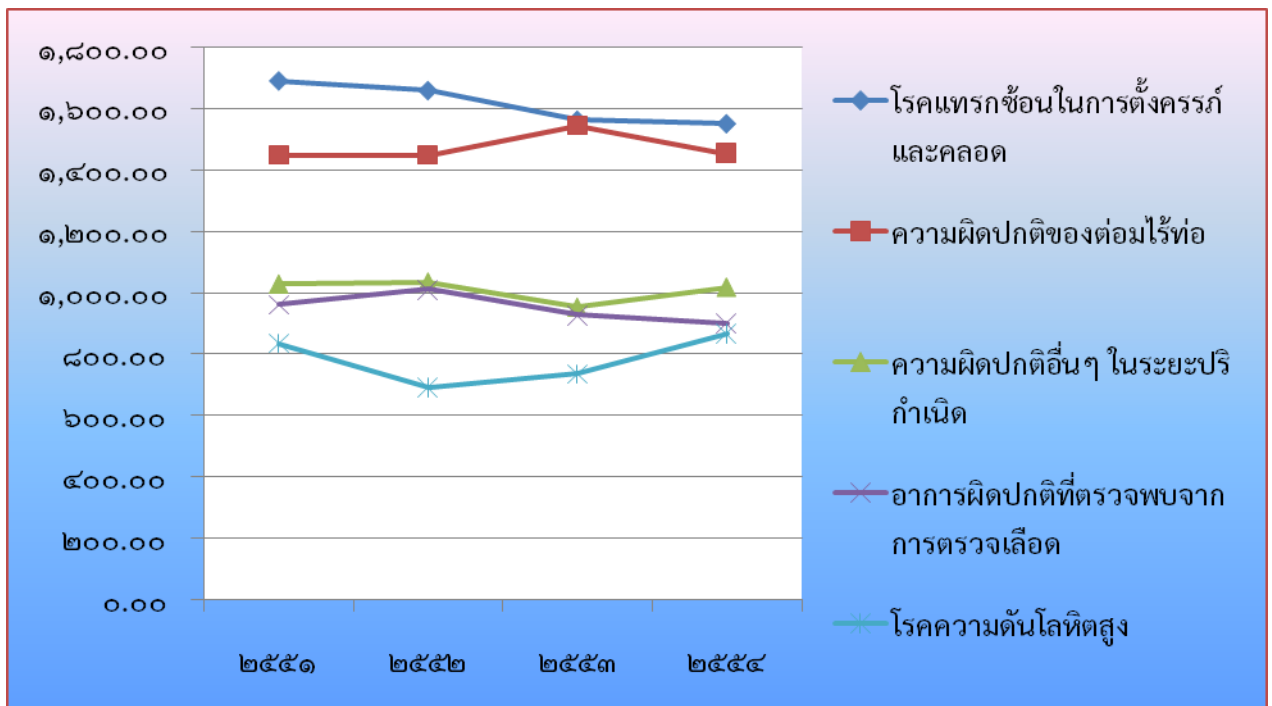
จากแผนภูมิ พบว่า ปี ๒๕๕๔ มีอัตราการเกิดต่อพันประชากร เท่ากับ ๑๕.๗๔ อัตราตายต่อพันประชากร เท่ากับ ๕.๘ อัตราเพิ่มต่อร้อยประชากรเท่ากับ ๐.๙๖ อัตราทารกตายต่อพันการเกิดมีชีพเท่ากับ ๖.๒๘ และมารดาตายต่อแสนการเกิดมีชีพ เท่ากับ ๔๒.๐๓ โดยภาพรวม พบว่า อัตราเกิดและอัตราตายค่อนข้างคงที่ (ปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๔) อัตราเพิ่มของประชากร มีแนวโน้มลดลง อัตรามารดาตายมีแนวโน้มลดลงและสูงขึ้นมาอีกเล็กน้อยใน ปี ๒๕๕๔ ส่วนอัตราทารกตาย ปี ๒๕๕๔ สูงกว่าปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๓ ซึ่งมีอัตราค่อนข้างคงที่

กลุ่มโรคที่เป็นสาเหตุของการป่วยที่สำคัญ

ที่มา : รง.๕๐๔ งานข้อมูลข่าวสาร กลุ่มพัฒนายุทธศาสตร์สาธารณสุข สสจ.สงขลา

รูปที่ ๑๕ แผนภูมิสาเหตุการป่วยของผู้ป่วยนอก ๕ อันดับแรก จำแนกตามกลุ่มโรคผู้ป่วยนอก จังหวัดสงขลา ปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๔

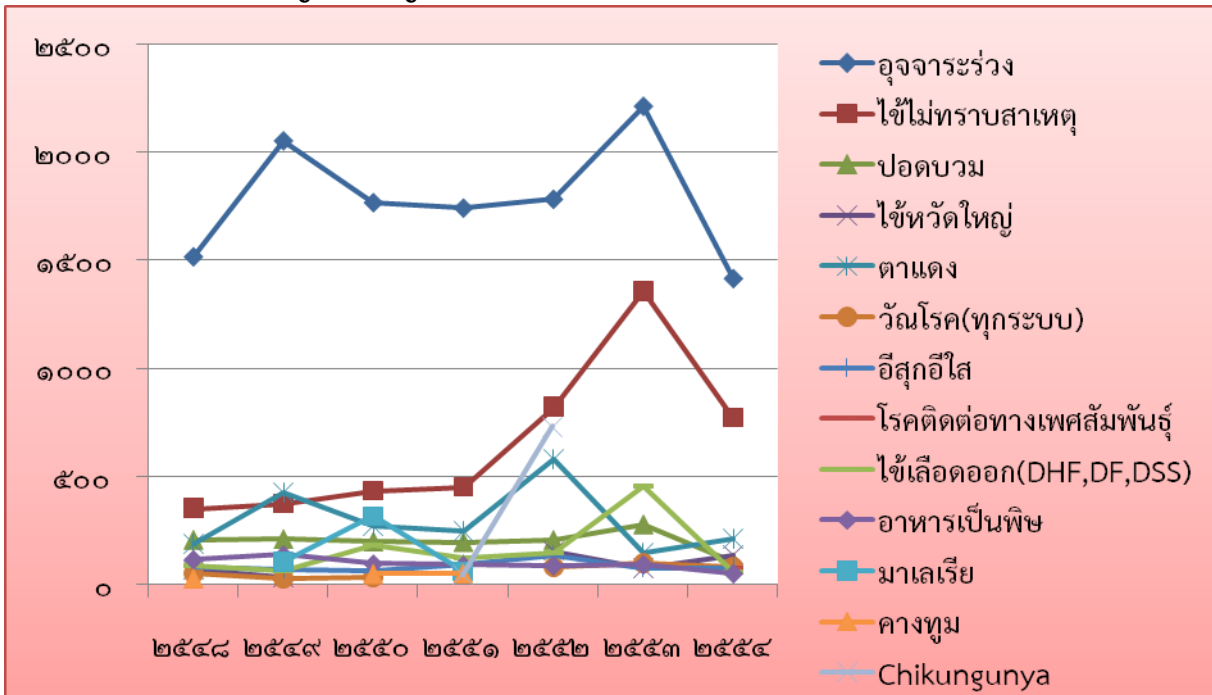

ที่มา : รง.๕๐๕ งานข้อมูลข่าวสาร กลุ่มพัฒนายุทธศาสตร์สาธารณสุข สสจ.สงขลา

รูปที่ ๑๖ สาเหตุการป่วยของผู้ป่วยใน ๕ อันดับแรก จำแนกตามกลุ่มโรคผู้ป่วยใน จังหวัดสงขลา ปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๔

จากรูป พบว่า สาเหตุการป่วยของผู้ป่วยนอก ๕ อันดับแรก ได้แก่ โรคระบบทางเดินหายใจ โรคระบบไหลเวียนเลือด โรคเกี่ยวกับต่อมไทรอยด์ โภชนาการและเมตาบอลิซึม โรคระบบกล้ามเนื้อโครงร่าง และเนื้อเยื่อเสริม อาการและอาการแสดงและสิ่งผิดปกติที่พบได้จากการตรวจทางคลินิก ตามลำดับ ส่วนผู้ป่วยใน พบว่ามีผู้ป่วยด้วยโรค ๕ อันดับแรก ได้แก่ โรคแทรกซ้อนในการตั้งครรภ์ การคลอดและภาวะอื่นๆ ความผิดปกติเกี่ยวกับต่อมไทรอยด์ โภชนาการและเมตาบอลิซึมอื่นๆ ความผิดปกติอื่นๆ ที่เกิดขึ้นในระยะปริกำเนิด อาการและอาการแสดงสิ่งผิดปกติที่พบได้จากการตรวจเลือดทางคลินิกและห้องปฏิบัติการ และโรคความดันโลหิตสูง ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าการป่วยด้วยโรคที่สำคัญของผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยใน ประชาชนมีการป่วยด้วยโรคเกี่ยวกับต่อมไทรอยด์ โภชนาการและเมตาบอลิซึม และโรคระบบไหลเวียนเลือดอยู่ในอันดับต้นๆ ของสาเหตุการเจ็บป่วย

โรคติดต่อที่เป็นปัญหาสำคัญของพื้นที่

ที่มา : รง.๕๐๖ งานระบาดวิทยา ฝ่ายควบคุมโรคติดต่อทั่วไป สสจ.สงขลา

รูปที่ ๑๗ อัตราป่วยด้วยโรคที่เฝ้าระวังทางระบาดวิทยา ๑๐ อันดับแรก จังหวัดสงขลา ปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๔

จากการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา พบว่า โรคติดต่อที่เป็นปัญหาสำคัญอยู่ในอันดับต้นๆ ๕ อันดับแรก ได้แก่ โรคอัจจาระร่วง ใช้ไม่ทราบสาเหตุ ปอดบวม ใช้หวัดใหญ่และตาแดง สำหรับโรคไข้เลือดออกก็เป็นโรคติดต่อที่สำคัญโรคหนึ่ง อัตราป่วยจะสูงอยู่ใน ๑๐ อันดับแรกของโรคที่ต้องเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา แต่อัตราป่วยจะไม่คงที่ซึ่งเป็นลักษณะธรรมชาติของโรค โดยปกติจะมีการระบาดใหญ่ ทุก ๓ - ๔ ปี แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยเอื้อด้านสิ่งแวดล้อมด้วย เช่น ในปี ๒๕๕๑ และปี ๒๕๕๒ อัตราป่วยเท่ากับ ๑๒๓.๐๙ และ ๑๔๙.๙๑ ในปี ๒๕๕๓ มีการระบาดของโรคไข้เลือดออก อัตราป่วยเท่ากับ ๔๕๓.๐๒ และปี ๒๕๕๔ ลดลงเท่ากับ ๖๐.๒๐

โรคอุจจาระร่วง

โรคอุจจาระร่วงเป็นโรคที่ยังเป็นปัญหาสาธารณสุขของพื้นที่ จากรายงานฝ้าระวังทางระบาดวิทยา จะเห็นได้ว่า โรคอุจจาระร่วงยังมีอัตราป่วยที่สูงอย่างต่อเนื่องและมีอัตราป่วยเป็นอันดับ ๑ ของโรคที่ต้องระวัง ทางระบาดวิทยาทุกปี ทั้งนี้ทางสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสงขลาได้ดำเนินการควบคุมโรคอย่างต่อเนื่อง โดยมีทีมฝ้าระวังทั้งในระดับตำบล อำเภอ จังหวัด และมีโครงการอำเภอควบคุมโรค เป็นโครงการหนึ่งที่ สนับสนุนการควบคุมโรคในระดับอำเภอ ซึ่งจากการประเมินมีอำเภอที่ผ่านเกณฑ์การประเมินอำเภอควบคุม โรคแล้ว จำนวน ๑๓ อำเภอ จาก ๑๖ อำเภอ นอกจากนี้ยังมีโครงการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการบริโภค โครงการสุขภาพีบาลอาหารในโรงเรียน สถานประกอบการ ผู้ประกอบการอาหาร และโครงการอาหาร ปลอดภัย ซึ่งได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องโดยมีการตรวจสอบปนเปื้อน การอบรมผู้ประกอบการ เพื่อให้ ผู้บริโภคในจังหวัดตลอดจนนักท่องเที่ยวได้บริโภคอาหารที่ปลอดภัย แต่ปัญหาโรคอุจจาระร่วงก็ยังคงเป็น ปัญหาอยู่ ซึ่งจำเป็นที่จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องต่อไป

โรคเอดส์

การฝ้าระวังโรคเอดส์ในจังหวัดสงขลา สถานการณ์ตั้งแต่ มกราคม ๒๕๓๑ - ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕ จังหวัดสงขลา มีผู้ป่วยเอดส์ ๖,๗๓๗ คน (รายงานว่ามีเสียชีวิตแล้ว ๑,๑๔๙ คน) จำนวนผู้ติดเชื้อที่มีอาการ ๑,๕๒๗ คน (รายงานว่ามีเสียชีวิตแล้ว ๑๑๗ คน) และในส่วนของแรงงานข้ามชาติ จากการรวบรวมข้อมูลของ มูลนิธิบ้านสุขสันต์ มีผู้ป่วยที่เป็นแรงงานข้ามชาติ ปี ๒๕๕๓ จำนวน ๒๑ คน (เป็นชาวพม่าทั้งหมด) ปี ๒๕๕๔ มีจำนวน ๑๒ คน (เป็นชาวพม่า ๑๐ คน ชาวเขมร ๒ คน) ปี ๒๕๕๕ (มกราคม - กรกฎาคม) มีจำนวน ๑๐ คน (เป็นชาวพม่าทั้งหมด) โดยส่วนใหญ่จะเป็นแรงงานมีอายุอยู่ระหว่าง ๒๐ - ๒๙ ปี ทั้งนี้ จังหวัดสงขลาได้ดำเนินการมาตรการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ทั้งในประชาชน เยาวชนในสถานศึกษาและ นอกสถานศึกษา โดยมีการแต่งตั้งคณะดำเนินการจากหน่วยงานต่างๆ ขับเคลื่อนในระดับจังหวัด และมี โครงการรองรับในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ปลอดภัย แต่ก็ยังพบว่าแนวโน้มของผู้ติดเชื้อรายใหม่จะเพิ่มขึ้น และมีแนวโน้มเข้าสู่กลุ่มเยาวชนมากขึ้น

ปัญหาสาธารณสุขอื่น ๆ

๑. โรคไม่ติดต่อที่สำคัญ

โรคเบาหวาน อัตราการเข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลจากการป่วยด้วยโรคเบาหวาน ในภาพรวมของจังหวัด มีแนวโน้มลดลง จาก ๖๒๒.๙๔ ต่อประชากรแสนคน ในปี ๒๕๕๑ เป็น ๖๐๙.๖๕ ต่อประชากรแสนคน ในปี ๒๕๕๔ จากรายงานจะเห็นได้ว่า โรคเบาหวานมีแนวโน้มจะเพิ่มมากขึ้น อันเนื่องมาจากพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่ไม่ถูกต้อง ในการดำเนินการควบคุมโรคเบาหวานทางสำนักงาน สาธารณสุขจังหวัดสงขลาได้ดำเนินการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการบริโภค มีการจัดตั้งคลินิกเบาหวาน การรณรงค์ไม่กินหวานทั้งในระดับอำเภอและตำบล

โรคความดันโลหิตสูง อัตราการเข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลด้วยโรคความดันโลหิตสูง ในภาพรวมของจังหวัด มีแนวโน้มที่สูงขึ้น จาก ๘๘๗.๔๔ ต่อประชากรแสนคน ในปี ๒๕๕๑ เป็น ๘๙๘.๖๔ ในปี ๒๕๕๔ จะเห็นได้ว่าโรคความดันโลหิตสูงเป็นภัยเงียบ ที่คุกคามสุขภาพประชาชนและมีแนวโน้มมีผู้ป่วย เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องแม้ว่าจะมีโครงการควบคุมโรคความดันโลหิตสูงในกลุ่มเสี่ยงที่มีอายุ ๓๕ ปีขึ้นไป โดยการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมควบคุมผู้ป่วยรายใหม่และคัดกรองกลุ่มเสี่ยง

๒. อนามัยแม่และเด็ก

จากข้อมูล ปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๔ พบว่าการฝากครรภ์ก่อนอายุครรภ์ ๑๒ สัปดาห์ เพิ่มขึ้น โดยผ่านเกณฑ์ที่กำหนดในปี ๒๕๕๓ - ๒๕๕๔ (เกณฑ์ ๗๐%) หญิงมีครรภ์ได้รับการตรวจอัลตราซาวด์ ทารกแรกคลอดมีน้ำหนักมากกว่า ๒,๕๐๐ กรัม อัตราทารกตายปริกำเนิดอายุ ๐ - ๗ วันตาย) และอัตราทารกตาย (ทารกมากกว่า ๗ วัน - ๑ ปี) มีแนวโน้มดีขึ้นและผ่านเกณฑ์ตามที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด ส่วนที่ยังเป็นปัญหาอยู่ และยังไม่ผ่านเกณฑ์ที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด ได้แก่ การดูแลก่อนคลอดครบ ๔ ครั้งตามเกณฑ์ ภาวะโลหิตจางในหญิงมีครรภ์และอัตราการตายของมารดา คณะกรรมการพัฒนางานอนามัยและเด็กระดับจังหวัด (MCH_Board) ได้กำหนดให้การแก้ไขปัญหาภาวะซีดในหญิงตั้งครรภ์ เป็นประเด็นจุดเน้นการพัฒนางานอนามัยแม่และเด็ก โดยได้มีการวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหาในเรื่องดังกล่าวเชิงคุณภาพ จัดทำแนวทางและแผนการป้องกันและแก้ไขปัญหาภาวะซีดในหญิงตั้งครรภ์ พัฒนาคุณภาพการให้บริการฝากครรภ์ และการเตรียมความพร้อมก่อนการมีบุตร ซึ่งจะส่งผลต่อสุขภาพของหญิงตั้งครรภ์ หญิงคลอดและทารกดีขึ้น นอกจากนี้การดำเนินงานอนามัยแม่และเด็กยังส่งผลต่อการลดปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน ได้แก่ การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ ซึ่งจะต้องเร่งรัดให้ดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายต่อไป

จากปัญหาสาธารณสุขที่ยังมีอยู่ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสงขลา ได้ดำเนินการเร่งรัดการดำเนินงาน เพื่อแก้ปัญหาตามนโยบายและปัญหาสาธารณสุขของพื้นที่ โดยได้กำหนดยุทธศาสตร์ด้านสาธารณสุขของจังหวัด ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๘ ไว้ ๔ ยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาระบบคุณภาพการบริหารและบริการสุขภาพ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาระบบการจัดการความรู้เพื่อการบริหารจัดการและบริการสุขภาพ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างเสริมสุขภาพและพฤติกรรมสุขภาพของประชาชน และยุทธศาสตร์ที่ ๔ เสริมสร้างความเข้มแข็ง การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย ทั้งนี้เพื่อเป็นกลยุทธ์ในการดำเนินในเชิงรุกให้เกิดประสิทธิภาพ ในการที่จะทำให้ประชาชนในจังหวัดสงขลาเสี่ยงต่อการมีภาวะเจ็บป่วยน้อยลง และมีสุขภาพดีต่อไป

(๕) วิเคราะห์ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

๕.๑ การวิเคราะห์สถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติ

(๑) ปัญหาทรัพยากรดินและการใช้ที่ดิน

(๑.๑) คุณภาพดิน

(๑.๑.๑) ดินเค็ม มีสาเหตุจากน้ำทะเลเล็ขึ้น-ลง ของพื้นที่รอบๆ ทะเลสาบสงขลา โดยเฉพาะทะเลสาบสงขลาตอนล่าง เนื่องจากลักษณะของพื้นที่เป็นดินเหนียวหรือตะกอนทะเลที่มีการระบายน้ำเลว ทำให้พื้นที่นั้นกลายเป็นพื้นที่ที่มีปัญหาดินเค็มและพบว่าในบางบริเวณมีกรดแฝงอยู่ด้วย ดินเค็มในจังหวัดสงขลามีทั้งหมด ๖ อำเภอ ได้แก่ ควนเนียง จะนะ เทพา บางกล่ำ หาดใหญ่ และเมืองสงขลา รวมพื้นที่ ๗,๖๗๖.๗๙ ไร่ โดยในตำบลคูเต่า อำเภอหาดใหญ่ มีพื้นที่ดินเค็มมากที่สุด คือ ๒,๑๕๘.๙๔ ไร่ รองลงมาคือ ตำบลบางกล่ำ อำเภอบางกล่ำ มีพื้นที่ดินเค็ม ๑,๓๖๐.๔๔ ไร่ นอกจากนี้การทำนาเกลือก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่ง เนื่องจากในขั้นตอนการทำนาเกลือจะมีการสูบน้ำทะเลเข้ามาในบ่อและถ่ายออกไปเมื่อทำการเปลี่ยนน้ำ ทำให้เกิดปัญหาดินเค็มทั้งภายในพื้นที่ที่ทำการเลี้ยงกุ้งและพื้นที่รอบข้าง โดยในพื้นที่เหล่านั้นยากต่อการฟื้นฟูเพื่อที่จะนำกลับมาใช้ในการปลูกพืชชนิดอื่น และบางครั้งยังส่งผลต่อพื้นที่การเกษตรใกล้เคียง ประสบปัญหาพืชที่ปลูกไว้ตายเพราะระดับความเค็มของน้ำจากบ่อเลี้ยงกุ้งซึมลงจนถึงชั้นน้ำใต้ดิน

(๑.๑.๒) ดินเปรี้ยว มีสาเหตุมาจากดินที่เป็นกรดสูงเกินไป เนื้อดินเป็นดินเหนียวมีการอัดตัวแน่น น้ำและอากาศระบายได้ยากเกิดการขังตัวของน้ำในบางพื้นที่ และเป็นดินที่มีธาตุอาหารต่ำไม่เหมาะสมแก่การปลูกพืช โดยมากมักพบในพื้นที่ลุ่มต่ำที่มีปัญหาน้ำท่วมขังนานๆ เช่น ป่าพรุ หรือป่าชายเลน จังหวัดสงขลามีพื้นที่ปัญหาดินเปรี้ยวครอบคลุมพื้นที่ ๑๐ อำเภอ ได้แก่ กระแสสินธุ์ ควนเนียง จะนะ เทพา บางกล่ำ ระโนด สทิงพระ สิงหนคร หาดใหญ่ และเมืองสงขลา โดยมีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๑๐๖,๖๙๔.๒๓ ไร่ อำเภอหาดใหญ่เป็นพื้นที่ที่มีปัญหาดินเปรี้ยวมากที่สุด จำนวน ๑๙,๓๔๔.๑๓ ไร่ และรองลงมา คือ อำเภोजะนะ ๑๗,๐๘๗.๓๔ ไร่

(๑.๒) การใช้ที่ดินไม่เหมาะสมกับศักยภาพ ขาดการวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินในจังหวัดสงขลา ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันโดยไม่มี การวางแผนแต่การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เป็นไปตามการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเพิ่มขึ้นของประชากร ทรัพยากรที่ดินมีความสำคัญต่อวิถีชีวิตและการดำรงชีพของคนและต่อระบบนิเวศโดยรวมอย่างมาก ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินจึงส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศทั้งหมด เดิมพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดสงขลาเป็นป่าไม้และนาข้าว ต่อมาเปลี่ยนไปเป็นพื้นที่ปลูกยางพาราและที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้น พื้นที่นาข้าวส่วนใหญ่อยู่ในคาบสมุทรมหาสมุทร ซึ่งในอดีตมีพื้นที่มากกว่าหนึ่งล้านไร่ ปัจจุบันพื้นที่นาข้าวลดลงเหลือประมาณ ๗๐๗,๕๓๐ ไร่ โดยลดลงประมาณร้อยละ ๓๐ ในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา นาร้างในปัจจุบัน มีประมาณ ๙๒,๑๑๐ไร่ (กรมพัฒนาที่ดิน, ๒๕๔๙) อย่างไรก็ตาม ขณะที่พื้นที่นาข้าวบางส่วนถูกเปลี่ยนไปเป็นสวนยางพารา พร้อมกันนี้ได้มีการขยายพื้นที่นาข้าวใหม่บริเวณที่ขาดแคลนน้ำฝนในฤดูแล้งทำให้เกิดปัญหาขาดน้ำจืดในบางปี

(๑.๓) การชะล้างพังทลายของดิน มีสาเหตุจากการใช้พื้นที่ลาดชัน การตัดไม้ทำลายป่า การขยายปลูกพื้นที่เชิงเดี่ยว(ยางพารา) ในที่เชิงเขา ทำให้การชะล้างพังทลายของดิน ดินพัง เกิดตะกอนไหลลงสู่ที่ต่ำ ในบางพื้นที่ของ อ.จะนะ อ.เทพา อ.นาทวี อ.สะบ้าย้อย อ.นาหม่อม อ.หาดใหญ่ อ.เมือง อ.คลองหอยโข่ง อ.รัตภูมิ อ.สะเดา

(๒) ปัญหาทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า

ปัญหาความเสื่อมโทรมของป่าบก มีข้อมูลสะท้อนให้เห็นการลดลงของพื้นที่ป่า คือ ระหว่างปี ๒๕๔๓ - ๒๕๔๙ พื้นที่ป่าลดลงประมาณ ๓๐,๖๐๐ ไร่ แม้ว่าในช่วงปี ๒๕๔๙ - ๒๕๕๒ พื้นที่ป่าจะเพิ่มขึ้นถึงประมาณ ๒๑๙,๗๐๐ ไร่ แต่ก็ยังมีการจับกุมผู้ที่บุกรุกพื้นที่ป่าไม้บริเวณต้นน้ำระหว่างปี ๒๕๔๖-๒๕๕๒ จำนวน ๖๒๘ คดี มีพื้นที่ป่าถูกบุกรุกถึง ๔,๖๙๐.๕๘ ไร่ (สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสงขลา, ๒๕๕๔) ซึ่งการบุกรุกหรือการเปลี่ยนสภาพพื้นที่ป่าส่งผลให้ความหลากหลายทางชีวภาพของสิ่งมีชีวิตในบริเวณนั้นลดลง โดยสาเหตุหลักเกิดจากการขาดประสิทธิภาพในการควบคุมการบุกรุกทำลายป่า ซึ่งในปี ๒๕๕๔ พบว่า มีคดีบุกรุกป่าจำนวน ๕๗ คดี พื้นที่ป่าถูกบุกรุก ๔๕๗.๗๙ ไร่ เนื่องจากแนวเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ไม่ชัดเจน ส่งผลให้มีผู้บุกรุกเข้าไปใช้ประโยชน์ทรัพยากรในพื้นที่ป่าไม้ ซึ่งกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้จัดสรรงบประมาณให้สำนักงานบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๖ (สงขลา) ดำเนินการจัดทำแนวเขตควบคุมพื้นที่ท้องที่จังหวัดสงขลา ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๔ ดำเนินการพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง ระยะทาง ๖๙ กิโลเมตร ซึ่งดำเนินการเสร็จแล้ว สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๕ จะดำเนินการอีก ๒๖๕ กิโลเมตร ประกอบด้วยพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาน้ำค้าง ระยะทาง ๒๐๐ กิโลเมตร และเขตห้ามล่าสัตว์ป่าเขาแดง ๖๕ กิโลเมตร

ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งของสัตว์ป่า คือ นกปรอดหัวโขน หรือนกกรงหัวจุก ซึ่งเป็นสัตว์ป่าคุ้มครองตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.๒๕๓๕ และตามมาตรา ๑๗ ให้เป็นสัตว์ป่าชนิดที่เพาะพันธุ์ได้ ปัจจุบันประชากรของนกปรอดหัวโขนในธรรมชาติ กำลังถูกคุกคามอย่างมากจากการล่า

ของมนุษย์เพื่อนำไปครอบครองและใช้ประโยชน์ต่างๆ โดยมีการจัดประกวดแข่งขันเป็นตัวเร่งและเป็นแรงดึงดูดให้ผู้เลี้ยงรายใหม่เข้ามาสู่วงการมากขึ้น ส่งผลให้มีการล่านกป่ามากขึ้นโดยเฉพาะนกปรอดหัวโขนที่อาศัยอยู่นอกพื้นที่อนุรักษ์ เช่น บริเวณชายป่าและสวนผลไม้ (สีฟ้า ละออง, ๒๕๕๔. การแพร่กระจายของนกปรอดหัวโขน (*Pycnonotus jocosus*) ในพื้นที่อนุรักษ์ของประเทศไทย. หน้า ๑-๒๘. ใน *ผลงานวิจัย และรายงานความก้าวหน้างานวิจัย ประจำปี ๒๕๕๓*. กลุ่มงานวิจัยสัตว์ป่า สำนักอนุรักษ์สัตว์ป่า กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช)

(๓) ปัญหาทรัพยากรน้ำ

(๓.๑) ปัญหาขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง จังหวัดสงขลาประสบปัญหาขาดแคลนน้ำในฤดูแล้งในบางพื้นที่ ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่คาบสมุทรสติงพระ อำเภอสติงพระ จำนวน ๑๑ ตำบล ๗๕ หมู่บ้าน รองลงมา คือ อำเภอเทพา จำนวน ๗ ตำบล ๖๖ หมู่บ้าน อำเภอรัตนภูมิ จำนวน ๕ ตำบล ๕๕ หมู่บ้าน อำเภอจะนะ จำนวน ๑๔ ตำบล ๔๗ หมู่บ้าน อำเภอเมืองสงขลาบางพื้นที่ จำนวน ๔ ตำบล ๓๗ หมู่บ้าน และอำเภอนาหม่อม จำนวน ๔ ตำบล ๒๘ หมู่บ้าน สาเหตุของปัญหาขาดแคลนน้ำส่วนใหญ่มาจากขาดแหล่งน้ำดิบ โดยเฉพาะบริเวณคาบสมุทรสติงพระซึ่งไม่มีแหล่งต้นน้ำและบางปีฝนทิ้งช่วงเป็นระยะเวลานาน และขาดการบริหารจัดการที่ดี (สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค ๘, ๒๕๕๔)

(๓.๒) ปัญหาอุทกภัยในฤดูฝน จากสถานการณ์วิกฤตอุทกภัยภาคใต้ เมื่อปี ๒๕๕๓ หลายพื้นที่ของจังหวัดสงขลาได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง โดยเฉพาะพื้นที่อำเภอหาดใหญ่ ซึ่งประสบอุทกภัยจำนวน ๑๔ ตำบล ๑๒๔ หมู่บ้าน อำเภอจะนะ จำนวน ๑๕ ตำบล ๑๓๙ หมู่บ้าน อำเภอสิงหนคร จำนวน ๑๐ ตำบล ๘๙ หมู่บ้าน อำเภอสติงพระ จำนวน ๑๑ ตำบล ๗๙ หมู่บ้าน อำเภอระโนด จำนวน ๑๒ ตำบล ๗๓ หมู่บ้าน อำเภอเทพา จำนวน ๗ ตำบล ๖๗ หมู่บ้าน อำเภอสะบ้าย้อย จำนวน ๑๐ ตำบล ๖๒ หมู่บ้าน และอำเภอนาทวี จำนวน ๑๑ ตำบล ๕๗ หมู่บ้าน นอกจากนี้ยังมีอีกหลายพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบแต่ไม่ถึงกับรุนแรงมากนัก ลักษณะการท่วมแยกได้ ๓ ลักษณะ คือ

(๑) น้ำป่าไหลหลากในพื้นที่ต้นน้ำ และล้นตลิ่งท่วมพื้นที่ราบลุ่มสองริมฝั่งคลองบริเวณต้นน้ำต่อเนื่องถึงพื้นที่กลางน้ำ

(๒) น้ำล้นตลิ่งท่วมขัง (ท่วมแช่) ในพื้นที่ราบลุ่ม (น้ำทุ่ง) กลางน้ำ

(๓) น้ำท่วมขัง (ท่วมแช่) ในพื้นที่ราบลุ่มริมทะเลสาบสงขลา และริมคาบสมุทรสติงพระฝั่งอ่าวไทย

สาเหตุของปัญหาอุทกภัยดังกล่าวข้างต้น (ข้อมูลการวิเคราะห์สถานการณ์น้ำ ปี ๒๕๕๔, สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค ๘) พอสรุปได้ดังนี้คือ

(๑) จำนวนป่าต้นน้ำลดลง ไม่สามารถชะลอการไหลของน้ำได้

(๒) พื้นที่ป่าต้นน้ำถูกแปรสภาพเป็นการปลูกพืชเชิงเดี่ยว (ยางพารา) ซึ่งไม่สามารถเก็บน้ำให้อยู่ในดิน และเก็บดินให้อยู่กับที่

(๓) ลักษณะและปริมาณการตกของฝน ซึ่งปัจจุบันฝนตกปริมาณมากติดต่อกันในบริเวณพื้นที่เดียวกัน

(๔) ลำนํ้าย่อยและหลักไม่สามารถระบายน้ำได้ทัน เนื่องจากแคบ ตื้นเขินและมีสิ่งกีดขวาง

(๕) บริเวณที่ราบลุ่มที่เคยเป็นแก้มลิงธรรมชาติดั้งเดิมถูกบุกรุก แปรสภาพเป็นที่อยู่อาศัยหรือทำกิจกรรมของมนุษย์

(๖) น้ำไม่สามารถระบายลงสู่ทะเลสาบได้ เนื่องจากท้องคลองลำน้ำอยู่ในระดับเดียวหรือต่ำกว่าท้องทะเลสาบ

(๗) น้ำทะเลหนุน เนื่องจากอยู่ในช่วงน้ำขึ้นสูงกว่าปกติ

(๔) ปัญหาทรัพยากรแร่และพลังงาน

แร่เป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งทางด้านอุตสาหกรรมและด้านพลังงาน จากการขยายตัวทางอุตสาหกรรมที่ใช้แร่เป็นปัจจัยในการผลิต ทำให้ความต้องการใช้แร่เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากแร่ธาตุเป็นทรัพยากรที่ใช้แล้วหมดไป การบริหารจัดการทรัพยากรแร่ธาตุให้เกิดประโยชน์สูงสุดจึงเป็นเรื่องสำคัญ ในขณะที่จำนวนสถานประกอบการเหมืองแร่มีแนวโน้มคงที่และค่อยๆ ลดจำนวนลง

ส่วนปัญหาด้านพลังงานนั้น จากแนวโน้มความต้องการพลังงานที่มีเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งความต้องการใช้พลังงานไฟฟ้าและก๊าซโซฮออล ๙๑ แต่ประเทศไทยยังต้องพึ่งพาการนำเข้าพลังงานจากต่างประเทศเป็นหลัก จากข้อมูลปีพ.ศ.๒๕๕๔ พบว่าร้อยละ ๖๐ ของความต้องการพลังงานเชิงพาณิชย์ขั้นต้นมาจากการนำเข้า โดยมีสัดส่วนการนำเข้าน้ำมันสูงถึงร้อยละ ๘๐ ของปริมาณการใช้น้ำมันทั้งหมด และมีแนวโน้มจะสูงขึ้นอีกเพราะไม่สามารถเพิ่มปริมาณการผลิตปิโตรเลียมในประเทศได้ทันกับความต้องการใช้งาน การพัฒนาพลังงานทดแทนอย่างจริงจังจะช่วยลดการพึ่งพา และการนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงและพลังงานชนิดอื่น โดยพลังงานทดแทนถือเป็นหนึ่งในเชื้อเพลิงเป้าหมายที่คาดว่าจะสามารถนำมาใช้ในการผลิตไฟฟ้าทดแทนก๊าซธรรมชาติ โดยเฉพาะพลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลมแบบทุ้งกังหันลม พลังน้ำขนาดเล็ก ชีวมวล ก๊าซชีวภาพ และขยะ

และจากการที่จังหวัดสงขลามีแหล่งปิโตรเลียมที่สำคัญทั้งก๊าซธรรมชาติและแหล่งน้ำมันดิบ รวมทั้งมีฐานขุดเจาะน้ำมันใกล้บริเวณชายฝั่ง ทำให้มีโรงงานแยกก๊าซธรรมชาติและโรงไฟฟ้าในพื้นที่ ส่งผลให้เกิดปัญหาทั้งด้านมลพิษสิ่งแวดล้อม และปัญหาสังคมในพื้นที่ จึงต้องมีการเฝ้าระวังและรายงานคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง

(๕) ปัญหาทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

(๕.๑) ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง ในช่วงปี ๒๕๔๙ ถึงปัจจุบัน พื้นที่ชายฝั่งทะเลด้านอ่าวไทยของจังหวัดสงขลามีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาในรูปของการกัดเซาะและการตกตะกอนทับถมในบริเวณชายฝั่ง พบว่าพื้นที่ชายฝั่งทะเลที่ถูกกัดเซาะมากกว่าพื้นที่ชายฝั่งที่สะสมตัว ทำให้สูญเสียพื้นที่ชายฝั่งทะเลไป และมีการกัดเซาะชายฝั่งตลอดแนวชายฝั่งที่ทอดตัวขนานกับอ่าวไทยจากทิศใต้สู่ทิศเหนือ เนื่องจากชายหาดได้รับอิทธิพลจากคลื่นและกระแสน้ำ ในฤดูมรสุมจะมีการพัดพาตะกอนทรายออกไปนอกชายฝั่งเกิดเป็นสันทรายใต้น้ำ ปัจจุบันพบว่าการแก้ไขปัญหาเบื้องต้น คือ การสร้างเขื่อนกันคลื่น และรอดักทรายสามารถลดความรุนแรงของคลื่นที่ปะทะได้ แต่ในพื้นที่ที่ถัดจากแนวรอดักกล่าวจะได้รับอิทธิพลจากการกัดเซาะเช่นเดิมส่งผลให้แนวชายฝั่งเว้าแหว่งมากขึ้น

กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มอบหมายให้สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (๒๕๕๒) เป็นผู้ศึกษา จัดทำแผนและออกแบบเบื้องต้นในการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งอ่าวไทยตอนล่าง ตั้งแต่แหลมตะลุมพุกถึงปากน้ำทะเลสาบสงขลา ซึ่งพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดสงขลา มีความยาวประมาณ ๑๖๐ กิโลเมตร พบว่า พื้นที่ที่มีการกัดเซาะรุนแรง (มีอัตราการกัดเซาะมากกว่า ๕ เมตร/ปี) ได้แก่ ตำบลปากแตระ ตำบลระวะ ตำบลบ่อตรู ตำบลวัดสน อำเภอระโนด ตำบลชิงโค และตำบลหัวเขา อำเภอสิงหนคร และพื้นที่ที่มีการกัดเซาะปานกลาง

(มีอัตราการกัดเซาะ ๑-๕ เมตร/ปี) ได้แก่ ตำบลระวะ ตำบลท่าบอน ตำบลคลองแดน และตำบลบ่อตรุ อำเภอระโนด ตำบลบ่อดาน ตำบลบ่อแดง ตำบลจะทิ้งพระ และตำบลชุมชน อำเภอสิงหนคร และตำบลม่วงงาม อำเภอสิงหนคร ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลการกัดเซาะชายฝั่งจังหวัดสงขลา ของคณะทำงานแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเลจังหวัดสงขลา พบว่า ชายฝั่งที่มีการกัดเซาะของจังหวัดสงขลา มีความยาวประมาณ ๓๗ กิโลเมตร โดยเป็นชายฝั่งที่มีการกัดเซาะปานกลาง ความยาวประมาณ ๓๓ กิโลเมตร และชายฝั่งที่มีการกัดเซาะรุนแรง ความยาวประมาณ ๔ กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากการกัดเซาะชายฝั่งทะเลรุนแรง ๗ พื้นที่ ได้แก่

- (๑) ตำบลบ่อตรุ อำเภอระโนด
- (๒) หาดทรายแก้ว ตำบลหัวเขา อำเภอสิงหนคร
- (๓) บ้านเก้าเส้ง ตำบลบ่อยาง อำเภอเมืองสงขลา
- (๔) บ้านเกาะถ้ำ ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมืองสงขลา
- (๕) ตำบลนาทับ อำเภอจะนะ
- (๖) บ้านบ่อโชน ตำบลสะกอม อำเภอจะนะ
- (๗) บ้านปากน้ำเทพา ตำบลเทพา อำเภอเทพา

(๕.๒) ปัญหาป่าชายเลน

ป่าชายเลนเป็นระบบนิเวศที่มีความสำคัญและประโยชน์มหาศาลเป็นแหล่งอาหารสำคัญของสัตว์น้ำ เป็นที่อยู่อาศัยและอนุบาลสัตว์น้ำวัยอ่อน ช่วยลดการกัดเซาะชายฝั่งทะเลสาบสงขลาเคยเป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติทั้งสัตว์น้ำและป่าชายเลนที่สมบูรณ์แต่ปัจจุบันทรัพยากรธรรมชาติดังกล่าวได้ลดลงอย่างมาก ก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศค่อนข้างรุนแรง นอกจากนี้ยังทำให้ชาวประมงไม่สามารถประกอบอาชีพได้ ดังนั้นการฟื้นฟูป่าพรุและป่าชายเลนที่ถูกบุกรุกทำลาย จึงเป็นเรื่องจำเป็นเร่งด่วนและต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการศึกษาวิจัยเพื่อการฟื้นฟูอย่างถูกหลักวิชาการ มีการเลือกพันธุ์พืชที่เหมาะสม โดยปลูกไม้พื้นถิ่น เช่น จาก ฝาด ลำภู ลำแพน ตลอดจนเลือกเวลาและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการปลูก ซึ่งจะช่วยประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย และบรรลุผลตามเป้าหมายได้

(๖) ปัญหาความหลากหลายทางชีวภาพและพื้นที่ชุ่มน้ำ

ความหลากหลายทางชีวภาพและพื้นที่ชุ่มน้ำ เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ระบบธรรมชาติสามารถดำรงอยู่ได้ภายใต้สภาพการณ์ของสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ แต่ปัจจุบันมนุษย์เป็นผู้ที่พยายามทำลายความหลากหลายดังกล่าวและพยายามสร้างสิ่งทดแทนด้วยความหลากหลายที่อยู่ในระดับต่ำกว่า เช่น การแผ้วถางป่าธรรมชาติ แล้วปลูกสวนป่าทดแทน ซึ่งสวนป่าดังกล่าวเป็นระบบนิเวศที่มีความหลากหลายทางชีวภาพต่ำ เนื่องจากมีสิ่งมีชีวิตน้อย จึงทำให้ระบบนิเวศใหม่ไม่ทนทานต่อการผันแปรของสิ่งแวดล้อม และสุดท้ายมนุษย์ต้องเป็นผู้เข้าไปดูแลรักษาเพื่อให้ระบบอยู่ได้ นอกจากนี้ ความหลากหลายทางชีวภาพและพื้นที่ชุ่มน้ำยังถูกคุกคามจากการเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติที่รวดเร็ว เช่น น้ำท่วม ไฟป่า วาตภัย เป็นต้น ส่งผลให้สิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศเปลี่ยนแปลงไป

ปัญหาความหลากหลายทางชีวภาพที่สำคัญของสำคัญของจังหวัดสงขลา คือการลดลงของโลมาอิรวดีซึ่งเป็นสัตว์หายากและอยู่ในขั้นวิกฤต เนื่องจากส่วนใหญ่ติดอวนประมงในทะเลสาบสงขลา ทำให้อัตราการตายของโลมาอิรวดีเพิ่มมากขึ้น ซึ่งในจังหวัดสงขลาบริเวณทะเลสาบตอนบน (ทะเลหลวง) พบโลมาอิรวดีเพียง ๑๔ ตัวเท่านั้น

๕.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์สิ่งแวดล้อม

(๑) ปัญหามลพิษทางน้ำ

(๑.๑) **คุณภาพน้ำเสื่อมโทรม** คุณภาพน้ำโดยรวมในจังหวัดสงขลายังคงเสื่อมโทรม แม้ว่าคุณภาพน้ำในทะเลสาบสงขลาจะมีแนวโน้มดีขึ้นก็ตามเมื่อเปรียบเทียบคุณภาพน้ำระหว่างปี ๒๕๕๓ และ ๒๕๕๔ แต่ก็ยังคงอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรมมากกว่าร้อยละ ๖๐ โดยสาเหตุหลักมาจากน้ำเสียชุมชน การเกษตร ทั้งฟาร์มสุกร การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และการเพาะปลูก รวมทั้งโรงงานอุตสาหกรรม

(๑.๒) **ระบบบำบัดน้ำเสียชุมชนมีจำกัด** จังหวัดสงขลา มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม ๒ แห่ง คือ เทศบาลนครหาดใหญ่และเทศบาลนครสงขลา แต่ระบบที่รวบรวมยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ รวมทั้งการออกแบบระบบบำบัดน้ำเสียที่มีอยู่ถูกออกแบบเพื่อกำจัดสารอินทรีย์ในรูปค่า BOD และสารแขวนลอย เท่านั้น ไม่มีหน่วยบำบัดสารอาหาร คือไนโตรเจนและฟอสฟอรัส ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหา Eutrophication นอกจากนี้ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ภายในระบบบำบัดน้ำเสียส่วนใหญ่มีสภาพชำรุด และเสื่อมสภาพ เนื่องจากมีอายุการใช้งานมาเป็นเวลานาน อีกทั้งปริมาณน้ำเสียที่เข้าสู่ระบบมีจำนวนน้อยมาก เนื่องจากท่อระบายน้ำเสียส่วนใหญ่ไม่ได้เชื่อมเข้าสู่ระบบบำบัด

(๒) ปัญหาขยะมูลฝอย

จากการรวบรวมข้อมูลปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนโดยสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๖ พบว่า ในปี ๒๕๕๔ จังหวัดสงขลา มีขยะมูลฝอยประมาณวันละ ๑,๐๑๕ ตัน ในขณะที่สามารถนำไปกำจัดอย่างถูกหลักสุขาภิบาลได้เพียงร้อยละ ๔๓ ของปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งขยะมูลฝอยจากองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับการกำจัดอย่างถูกหลักสุขาภิบาล ประกอบกับปริมาณขยะที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น แต่การคัดแยกขยะเพื่อนำกลับไปใช้ประโยชน์ยังคงมีจำกัด โดยสามารถสรุปประเด็นปัญหาขยะมูลฝอยในจังหวัดสงขลา ได้ดังนี้

(๒.๑) ปริมาณขยะที่จะต้องนำไปกำจัดขั้นสุดท้ายยังมีแนวโน้มสูงขึ้นเนื่องจากการลด คัดแยกขยะของประชาชน/ชุมชนตั้งแต่ต้นทาง ยังไม่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีการใช้ถุงพลาสติกอย่างฟุ่มเฟือย

(๒.๒) ขยะที่เกิดขึ้นในเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล อีกจำนวนมากที่มีการกำจัดแบบไม่ถูกสุขลักษณะเป็นลักษณะเทกองและเผาเป็นครั้งคราว ส่งผลกระทบต่อประชาชนและสภาพแวดล้อม

(๒.๓) ปัญหาการขาดแคลนที่ดินสำหรับใช้เป็นสถานที่กำจัด เนื่องจากต้องในพื้นที่ค่อนข้างมากและต้องมีสภาพพื้นที่และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ประกอบกับเกิดปัญหาการต่อต้านจากประชาชนในพื้นที่

(๒.๔) ขาดความพร้อมของท้องถิ่นในการจัดเตรียมโครงการเพื่อขอการสนับสนุนงบประมาณในการลงทุนก่อสร้างระบบจัดการขยะมูลฝอย/ของเสียอันตรายชุมชน/มูลฝอยติดเชื้อ

(๒.๕) การดำเนินการของระบบฝังกลบขยะมูลฝอยอย่างถูกหลักสุขาภิบาลส่วนใหญ่ยังคงประสบปัญหา เช่น ไม่มีการบดอัดและฝังกลบด้วยดินทุกวัน บ่อติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำใต้ดินมีสภาพชำรุด ยังไม่มีการซ่อมแซม เครื่องจักรไม่เพียงพอและมีสภาพชำรุดทรุดโทรม

(๓) ปัญหามลพิษจากของเสียอันตราย

ปัจจุบันของเสียอันตรายจากชุมชนไม่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ส่วนใหญ่มักถูกทิ้งปะปนไปกับขยะมูลฝอยทั่วไปและได้รับการเก็บรวบรวมและขนส่งโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) เพื่อนำไปกำจัดรวมกันในสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยทั่วไปของอปท. ที่ไม่มีระบบป้องกันการปนเปื้อนของสารอันตรายสู่ห่วงโซ่อาหารและสิ่งแวดล้อม ซึ่งอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อมได้ สาเหตุที่สำคัญของปัญหาการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนเกิดจากการที่ประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจ และความร่วมมือในการคัดแยกของเสียอันตรายออกจากขยะมูลฝอยทั่วไป รวมทั้ง อปท. ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนตั้งแต่การคัดแยก การเก็บรวบรวม และการขนส่งของเสียอันตรายไปกำจัดยังไม่มีระบบและเครื่องมืออุปกรณ์ที่จำเป็นในการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนอย่างถูกหลักวิชาการ

(๔) ปัญหาอากาศและเสียง

แม้ว่าคุณภาพอากาศและเสียงในพื้นที่จังหวัดสงขลามีค่าไม่เกินเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพอากาศและเสียง แต่จังหวัดสงขลา ยังคงได้รับผลกระทบจากสถานการณ์หมอกควันข้ามแดนจากประเทศอินโดนีเซียอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังคงได้รับเรื่องร้องเรียนทั้งด้านอากาศและเสียงจากประชาชนในพื้นที่ เช่น กลิ่นเหม็นจากปศุสัตว์ กลิ่นเหม็นจากโรงงานอุตสาหกรรม หรือปัญหาเสียงดังจากสถานประกอบการ เป็นต้น

(๕) ปัญหาพื้นที่วิกฤตทางสิ่งแวดล้อม

(๕.๑) คลองอู่ตะเภา จากการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำคลองอู่ตะเภาและลำคลองสาขา พบว่า คุณภาพน้ำมีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณภาพน้ำบริเวณลำคลองสาขาของคลองอู่ตะเภา ซึ่งเป็นแหล่งรองรับน้ำทิ้งจากชุมชนและโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่อำเภอสะเดาและอำเภอหาดใหญ่ ก่อนไหลลงสู่คลองอู่ตะเภา โดยมีสาเหตุที่สำคัญ ได้แก่

(๕.๑.๑) ชุมชนมีการปล่อยน้ำเสียโดยไม่มีการบำบัด จากการสำรวจปริมาณและลักษณะสมบัติน้ำเสียของชุมชนต่างๆ ที่มีการระบายน้ำเสียลงสู่คลองอู่ตะเภาและลำคลองสาขา พบว่า มีชุมชนที่ระบายน้ำเสียลงสู่คลองอู่ตะเภาและลำคลองสาขาในปริมาณมาก จำนวน ๒๖ ชุมชนย่อย (ตามแนวท่อระบายน้ำ) โดยมีการระบายน้ำเสียประมาณ ๘,๕๔๑ ลูกบาศก์เมตร/วัน ปริมาณบีโอดี ๓๒๐ กิโลกรัมต่อวัน โดยชุมชนที่มีการปล่อยน้ำเสียลงสู่ลำคลองในปริมาณค่อนข้างมาก คือ ชุมชนในเขตเทศบาลเมืองป่าดงเบขาร์ (ปริมาณน้ำเสียรวม ๗,๖๖๗ ลูกบาศก์เมตร/วัน ปริมาณบีโอดี ๒๑๖ กิโลกรัม/วัน) ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาปริมาณความสกปรกในรูปบีโอดีของน้ำเสียที่ระบายออกจากชุมชนเหล่านี้ พบว่า มีลำคลองที่ต้องรองรับน้ำเสียถึง ๘ ลำคลอง ได้แก่ คลองอู่ตะเภา คลองแงะ คลองเตย คลองไม้ไผ่ คลองเรียน คลองเล่า คลองปรัก และคลองหะ

นอกจากนี้ชุมชนที่มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วเนื่องจากเป็นพื้นที่ต่อเนื่องของเทศบาลนครหาดใหญ่ เช่น เทศบาลเมืองคลองแห เทศบาลเมืองคอกหงส์ ทำให้มีการปล่อยน้ำเสียที่ไม่ผ่านการบำบัดปริมาณมากลงสู่ลำคลองสาธารณะ ส่งผลให้คุณภาพน้ำบริเวณดังกล่าวเสื่อมโทรม

(๕.๑.๒) เป็นแหล่งรองรับน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม แม้ว่าโรงงานอุตสาหกรรมจะมีการบำบัดน้ำเสียก่อนระบายลงสู่คลองอู่ตะเภา แต่ในพื้นที่ลุ่มน้ำคลองอู่ตะเภา มีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ตั้งอยู่ถึง ๔๔ โรง ส่วนใหญ่เป็นโรงงานยางหรือผลิตภัณฑ์ยางพารา รองลงมาคือโรงงานเกี่ยวกับอาหารทะเลแปรรูปและแช่แข็ง จากการสำรวจโดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา

พบว่า มีปริมาณน้ำเสียเกิดขึ้นประมาณ ๔๐,๕๗๐ ลูกบาศก์เมตร/วัน และมีการระบายออกสู่แหล่งน้ำ ๒๖,๑๓๐ ลูกบาศก์เมตร/วัน

(๕.๒) คลองสำโรง แม้ว่าคุณภาพน้ำคลองสำโรงจะมีแนวโน้มดีขึ้น แต่ก็ยังอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรมและเสื่อมโทรมมาก จากการสำรวจปริมาณและลักษณะน้ำเสียชุมชนที่มีการระบายน้ำเสียลงสู่คลองสำโรง พบว่า บ้านเรือนที่ตั้งอยู่ริมคลองสำโรงและปล่อยน้ำเสียลงสู่คลองสำโรงมีประมาณ ๔๐๐ หลัง โดยตั้งอยู่ในเขตเทศบาลนครสงขลา ๑๙๗ หลัง และในเขตเทศบาลเมืองเขารูปช้าง ๒๐๓ หลัง โดยมีการระบายน้ำเสียประมาณ ๗,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร/วัน มีปริมาณความสกปรก (BOD Loading) ๓๙๒ กิโลกรัม/วัน

ทั้งนี้ คลองสำโรงมีโรงงานแปรรูปสัตว์น้ำขนาดกลาง ๒ แห่ง คือบริษัทคิงฟิชเชอร์ จำกัด มีการปล่อยน้ำเสียลงสู่คลองสำโรงประมาณ ๓๐๐ ลูกบาศก์เมตร/วัน มีปริมาณความสกปรก (BOD Loading) ๖๒.๘๕ กิโลกรัม/วัน และ บริษัท เอส.ซี.ซี โพรเซส ซี่ฟูดส์ จำกัด มีการปล่อยน้ำเสียลงสู่คลองสำโรงประมาณ ๒๐๐ ลูกบาศก์เมตร/วัน (อุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา,๒๕๕๕) และอุตสาหกรรมชุมชน ๒๑ แห่ง มีการปล่อยน้ำเสียลงสู่คลองสำโรงประมาณ ๒๔ ลูกบาศก์เมตร/วัน (การศึกษาสำรวจแหล่งกำเนิดและปริมาณน้ำเสียที่เชื่อมโยงกับมลพิษทางน้ำของคลองสำโรง, ๒๕๕๓)

(๕.๓) อำเภोजะนะ เนื่องจากในพื้นที่อำเภोजะนะเป็นที่ตั้งของโครงการขนาดใหญ่ ได้แก่ โรงไฟฟ้าจะนะและโรงแยกก๊าซธรรมชาติ ไทย - มาเลเซีย ส่งผลให้เกิดปัญหาความกังวลของประชาชน ทั้งด้านมลพิษสิ่งแวดล้อมและผลกระทบต่อสุขภาพ จึงจำเป็นต้องมีการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

(๖) ปัญหาสิ่งแวดล้อมเมือง

ปัญหาที่เกิดจากชุมชนที่มีการอยู่อาศัยอย่างหนาแน่นหรือชุมชนแออัดที่มักพบเห็น คือ การบุกรุกพื้นที่และสิทธิในการถือครองพื้นที่ ซึ่งการบุกรุกพื้นที่สาธารณะประโยชน์ จากสาเหตุปัญหาประชากรที่มีแนวโน้มสูงขึ้น อีกทั้งจากการอพยพย้ายถิ่น ทำให้เกิดความต้องการถือครองที่ดินว่างเปล่าสำหรับที่อยู่อาศัย ปัญหาที่สามารถพบเห็นได้ในพื้นที่ชุมชนแออัด คือ ปัญหาด้านมลพิษ สิ่งแวดล้อม และสุขอนามัย เนื่องจากการอาศัยรวมกันของคนจำนวนมากก่อให้เกิดของเสีย ทั้งน้ำเสีย ขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลตามมา ประกอบกับการอยู่อาศัยในพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ ทำให้การเข้าไปจัดการปัญหาต่างๆ ดำเนินการได้ยาก การให้บริการสาธารณสุขูปโภคไม่สามารถดำเนินการได้เพราะขัดต่อข้อกำหนด จึงทำให้ชุมชนแออัดเป็นแหล่งเสื่อมโทรม

(๗) ปัญหาการจัดการพื้นที่สีเขียว

ปัญหาการจัดการพื้นที่สีเขียวในเขตชุมชนซึ่งรวมถึงพื้นที่ธรรมชาติ พื้นที่สีเขียวบริการพื้นที่สีเขียวสิ่งแวดล้อม และพื้นที่สีเขียวเส้นทางสัญจร คือการขาดข้อมูลเชิงพื้นที่ แม้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีพื้นที่สีเขียวในชุมชน แต่ส่วนใหญ่ดำเนินการเฉพาะพื้นที่สีเขียวบริการ การขาดฐานข้อมูลที่ครอบคลุมพื้นที่สีเขียวประเด็นอื่นๆ ในจังหวัด ทำให้มีข้อมูลเฉพาะพื้นที่สีเขียวบริการในบางเทศบาล นอกจากนี้การขาดแคลนพื้นที่สีเขียวหรือการมีไม่เพียงพอกับความต้องการของประชาชน ทั้งที่ชุมชนในเขตเมืองยังมีพื้นที่ที่มีศักยภาพในการที่จะพัฒนาเป็นพื้นที่สีเขียวได้ เช่น พื้นที่ว่างเว้นตามกฎหมาย พื้นที่สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ พื้นที่สวนราชการ พื้นที่ในสถาบันการศึกษา พื้นที่ศาสนสถาน ประวัติศาสตร์ และศิลปวัฒนธรรม พื้นที่สาธารณะของแผ่นดิน และพื้นที่รกร้าง นอกจากนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่เห็นความสำคัญของการจัดการพื้นที่สีเขียว

(๘) ปัญหาสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม

แหล่งธรรมชาติของจังหวัดสงขลาหลายพื้นที่ถูกทำลาย จากสาเหตุภัยธรรมชาติและ การกระทำของมนุษย์ ประกอบกับการพัฒนาที่ผ่านมาไม่ได้ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ ทำให้ขาดการจัดการอนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม ขาดการควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณโดยรอบ

สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม หลายหน่วยงานได้ให้ความสำคัญกับแหล่งศิลปกรรมในจังหวัด สงขลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมืองเก่าสงขลา เป็นเมืองเก่ากลุ่มที่ ๑ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ กำหนดประกาศเขตพื้นที่เมืองเก่าตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วย การอนุรักษ์และพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์และเมืองเก่า พ.ศ.๒๕๔๖ ใน ๗ เมือง ในขณะที่ยังมีแหล่งศิลปกรรม อีกหลายแหล่งซึ่งมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ยังไม่ได้รับการดูแลอย่างถูกต้อง และประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่ ทราบข้อมูลการประกาศแหล่งศิลปกรรมที่สำคัญของจังหวัด จึงมีแนวโน้มที่จะมีการทำลายหลักฐานทาง ประวัติศาสตร์ที่สำคัญที่ควรอนุรักษ์ไว้เป็นมรดกของอนุชนรุ่นหลัง

(๖) วิเคราะห์ศักยภาพด้านความมั่นคงของจังหวัดสงขลา

สถานการณ์ทั่วไป

สภาพปัญหาความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดสงขลา ยังคงมีปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคง ซึ่งจะต้อง เร่งรัดดำเนินการ ประกอบด้วย ปัญหายาเสพติด ปัญหาคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง ปัญหาการบุกรุกทำลาย ป่าไม้และทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่ จชต. ปัญหาการก่อการร้ายและอาชญากร ข้ามชาติ ปัญหากลุ่มพลังมวลชนที่ยังเคลื่อนไหวเพื่อเรียกร้องให้มีการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ทั้งที่เป็น เงื่อนไขที่สืบเนื่องจากเหตุผลทางการเมืองและเป็นผลมาจากปัญหาทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการเฝ้าติดตาม ความเคลื่อนไหวของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่อาจหลบหนีการจับกุมเข้ามา หลบซ่อนพักพิงกับเครือข่าย หรือใช้เป็นเส้นทางผ่านหลบหนีเข้าไปในประเทศมาเลเซีย

สถานการณ์เฉพาะ

ปัญหาความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดสงขลาที่เกิดจากบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดสงขลาการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่ ๔ อำเภอ และพื้นที่ทางเศรษฐกิจของจังหวัดสงขลา

สถานการณ์การก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่จังหวัดสงขลา ยังคงปรากฏอย่างต่อเนื่องทั้งการก่อเหตุรายวัน และการก่อวินาศกรรมสถานการณ์ โดยกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงได้พยายามปรับเปลี่ยนรูปแบบการก่อเหตุด้วย วิธีการต่าง ๆ เป็นการก่อเหตุใหญ่ในเขตเมือง เพื่อให้เกิดความรุนแรงและการสูญเสียเป็นจำนวนมากและเป็น กาดตอบโต้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ทำให้ประชาชนเห็นถึงศักยภาพการก่อเหตุ สร้างความเชื่อมั่นของกลุ่มผู้ก่อเหตุ รุนแรง และทำลายความน่าเชื่อถือของอำนาจรัฐ โดยมีเป้าหมายทางการเมืองว่าด้วย “อัตลักษณ์” คือ การ ต่อสู้เพื่อประกาศตัวตนทางชาติพันธุ์ ประวัติศาสตร์ และศาสนา

นับแต่เกิดเหตุการณ์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นต้นมา จังหวัดสงขลาได้เกิดเหตุการณ์สถานการณ์ ความไม่สงบ ในพื้นที่ ๖ อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอจะนะ อำเภอเทพา อำเภอนาทวี อำเภอเมืองสงขลา และอำเภอหาดใหญ่ เหตุการณ์ที่มีความสูญเสียเป็นจำนวนมาก คือเหตุการณ์ที่กลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงยิงปะทะ กับเจ้าหน้าที่ในเขตเทศบาลตำบลสะบ้าย้อย อำเภอสะบ้าย้อย มีผู้เสียชีวิตจำนวน ๑๙ ราย

ในภาพรวมของจังหวัดสงขลานั้นนับแต่เกิดเหตุการณ์จนถึงปัจจุบัน ได้เกิดเหตุการณ์ จำนวน ๑๙๗ ครั้ง ดังนี้

๑. อำเภอจะนะ	๒๕	ครั้ง
๒. อำเภอเทพา	๖๐	ครั้ง
๓. อำเภอนาทวี	๓	ครั้ง
๔. อำเภอสะบ้าย้อย	๑๐๓	ครั้ง
๕. อำเภอหาดใหญ่	๔	ครั้ง
๖. อำเภอเมืองสงขลา	๒	ครั้ง

มีผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ดังกล่าว จำนวน ๑,๕๖๓ ราย และเหตุการณ์ที่สร้างความเสียหายมากที่สุด คือ เหตุระเบิด บริเวณศูนย์การค้าลีการ์เด็นท์ พลาซ่า หาดใหญ่ เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๕ เป็นเหตุให้มีผู้ได้รับผลกระทบ เสียชีวิต บาดเจ็บ และทรัพย์สินเสียหายเป็นจำนวนมาก คือ

ศูนย์ปฏิบัติการเยียวยาฯ จังหวัดสงขลา ขอสรุปผลการดำเนินการให้ความช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ จากเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ จ.สงขลา ตั้งแต่วันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๗ - ปัจจุบัน

๑. ด้านร่างกาย

๑. เสียชีวิต	๑๖๓ ราย	ได้รับการช่วยเหลือแล้ว	๑๖๓ ราย	เป็นเงิน	๓๔,๙๒๐,๐๐๐	บาท	
๒. พุพพลภาพ	๑๓ ราย	ได้รับการช่วยเหลือแล้ว	๑๓ ราย	เป็นเงิน	๒,๓๐๐,๐๐๐	บาท	
๓. บาดเจ็บสาหัส	๑๓๑ ราย	ได้รับการช่วยเหลือแล้ว	๑๓๑ ราย	เป็นเงิน	๖,๕๖๐,๐๐๐	บาท	
๔. บาดเจ็บปานกลาง	๑๑๒ ราย	ได้รับการช่วยเหลือแล้ว	๑๑๒ ราย	เป็นเงิน	๓,๒๐๒,๕๐๐	บาท	
๕. บาดเจ็บเล็กน้อย	๔๖๔ ราย	ได้รับการช่วยเหลือแล้ว	๔๖๔ ราย	เป็นเงิน	๔,๖๐๒,๕๐๐	บาท	
๒. ด้านผลอาสิน	๖๖ ราย	ได้รับการช่วยเหลือแล้ว	๖๖ ราย	เป็นเงิน	๒,๗๓๕,๘๓๕	บาท	
๓. ด้านทรัพย์สิน	๓๐๑ ราย	ได้รับการช่วยเหลือแล้ว	๓๐๑ ราย	เป็นเงิน	๑๓๓,๙๘๖,๙๕๑	บาท	
๔. ด้านยานพาหนะ	๒๘๔ ราย	ได้รับการช่วยเหลือแล้ว	๒๘๔ ราย	เป็นเงิน	๔๑,๗๘๒,๓๔๘.๕๓	บาท	
๕. ด้านบ้านเรือน	๒๙ ราย	ได้รับการช่วยเหลือแล้ว	๒๙ ราย	เป็นเงิน	๒,๖๒๔,๗๘๐	บาท	
รวมทั้งสิ้น		๑,๕๖๓ ราย	ช่วยเหลือแล้ว	๑,๕๖๓ ราย	เป็นเงิน	๒๓๒,๗๑๔,๙๑๕	บาท

ที่	ความสูญเสีย (ด้าน)		ประเภท			ได้รับการช่วยเหลือแล้ว ราย	อยู่ระหว่างการให้ความช่วยเหลือ ราย
			จนท.รัฐ ราย	ราษฎร ราย	รวม ราย		
๑	ถูกทำร้ายร่างกาย	เสียชีวิต	๖๘	๙๕	๑๖๓	๑๖๓	
		ทุพพลภาพ	๒	๑๑	๑๓	๑๓	
		บาดเจ็บสาหัส	๔๐	๙๑	๑๓๑	๑๓๑	
		บาดเจ็บปานกลาง	๑๓	๙๙	๑๑๒	๑๑๒	
		บาดเจ็บเล็กน้อย	๕๒	๔๑๒	๔๖๔	๔๖๔	
๒	ผลอาสิน	๑๒	๕๔	๖๖	๖๖		
๓	ทรัพย์สิน	๕	๒๙๖	๓๐๑	๓๐๑		
๔	ยานพาหนะ	๑๐	๒๗๔	๒๘๔	๒๘๔		
๕	บ้านเรือน	๔	๒๕	๒๙	๒๙		
	รวมผู้ประสบเหตุทั้งสิ้น		๒๐๖	๑๓๕๗	๑๕๖๓	๑๕๖๓	

การดำเนินการแก้ไขปัญหาที่ผ่านมา

๑. ด้านการรักษาความปลอดภัย

- (๑) จังหวัดได้ดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลในการเร่งนำสันติสุขและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ควบคู่ไปกับการขจัดความยากจน ยาเสพติด และอิทธิพลอำนาจมืด โดยน้อมนำกระแสพระราชดำริสพระราชบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” เป็นหลักปฏิบัติ
- (๒) บูรณาการใช้กำลังฝ่ายพลเรือนและภาคประชาชน
- (๓) การส่งเสริมสมาชิก อส. ในการรักษาความปลอดภัย สถานที่ราชการ/บุคคล/หมู่บ้าน/ชุมชน ซึ่งในปัจจุบันจังหวัดสงขลา มีกองร้อย อส.จ. /อส.อ. จำนวน ๑๗ กองร้อย มีกำลังพลที่ได้รับอนุมัติ ๑,๐๐๔ นาย รวมทั้งมี สมาชิก อส.สำรอง ด้วย
- (๔) การเพิ่มประสิทธิภาพของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ ในการรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน
- (๕) การจัดตั้งกำลังภาคประชาชนในการสนับสนุนการรักษาความสงบ มีชุดชรบ. หมู่บ้านละ ๓๐ คน
- (๖) มีการจัดตั้งชุดคุ้มครองหมู่บ้าน (ชคบ.) ในพื้นที่ ๔ อำเภอ
- (๗) การติดตั้งโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่สถานการณ์ พื้นที่ล่อแหลม

๒. งานด้านกิจการพลเรือน

๑. การปฏิบัติงานด้านมวลชนเชิงรุกของจังหวัดสงขลา

- (๑) การจัดตั้งชุดปฏิบัติงานประจำตำบล เพื่อขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการสงขลาเข้มแข็งอย่างต่อเนื่อง และยั่งยืน ประกอบด้วย
 - มีทีมตำบลที่เข้มแข็ง ประกอบด้วย พลเรือน ตำรวจ ทหาร ระดับตำบล
 - ชรบ./อสม./อส.หมู่บ้าน/ทส.ปช./อรบ.หมู่บ้าน
 - ผู้นำ ๔ เสาหลัก คณะกรรมการหมู่บ้าน ทีมพนม ประธานสภาสันติสุขตำบล

แนวโน้มความเคลื่อนไหวของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง

๑. กลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงจะดำรงการก่อเหตุร้ายต่อไปโดยใช้ความรุนแรงเป็นหลักในการควบคุมมวลชนและพื้นที่ รวมทั้งกดดันราษฎรไทยพุทธมีการปลุกระดมมวลชนควบคุมกันไป ตั้งแต่ระดับเยาวชน นักศึกษา และราษฎร เพื่อเป็นเกราะป้องกันมิให้ จนท.รัฐ เข้าตรวจสอบถึงแกนนำในระดับต่าง ๆ สำหรับเป้าหมายในการก่อเหตุรุนแรงจะยังเน้น จนท.รัฐ และราษฎรที่ให้ความร่วมมือ จนท.เป็นสำคัญ

๒. ในขณะที่เป้าหมายซึ่งเป็นแหล่งการค้า ระบบเศรษฐกิจ และการลงทุนจะดำเนินการเมื่อโอกาสอำนวย เนื่องจากสามารถเรียกความสนใจจากสื่อมวลชนและองค์กรระหว่างประเทศได้เป็นอย่างดี โดยกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงยังคงมุ่งสร้างสถานการณ์ในพื้นที่เพื่อขยายผลในประเด็นต่าง ๆ จนสามารถนำเข้าไปในเวทีระดับโลกได้ในที่สุด

๓. จากข่าวสารการพัฒนาขีดความสามารถของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง เช่น การฝึกทบทวนการปฏิบัติ การพัฒนายุทธวิธีและยุทธโศปกรณ์ ความมุ่งมั่นต่ออุดมการณ์สถาปนารัฐปัตตานีของสมาชิกระดับแกนนำ การจัดหาสมาชิกและแนวร่วมเพิ่มเติม รวมทั้งยังมีแหล่งเงินทุนสนับสนุนการก่อเหตุรุนแรงคาดว่ากลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงยังคงมีศักยภาพในการก่อเหตุร้ายต่อไป

๔. การต่อสู้เพื่อยุติสถานการณ์การก่อเหตุรุนแรงอย่างถาวร ฝ่ายรัฐจะต้องมุ่งสู่การลดพลังศรัทธาที่ถูกบิดเบือนเพื่อลดพลังขับเคลื่อนการต่อสู้ด้วยการทำลายโครงสร้างทางความคิดที่เป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงของรัฐ ใช้การปฏิบัติทางการเมือง นำไปสู่การปรับความคิดความเชื่อที่ถูกต้องเป็นจริงต่อกลุ่มบุคคลเป้าหมาย พร้อม ๆ กับการปฏิบัติการทางทหารในเชิงป้องปรามหรือกดดันด้วยการถอดถอนแกนนำในระดับหมู่บ้านอย่างต่อเนื่อง

แนวทางของการแก้ไขปัญหาคความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดสงขลา

จากสถานการณ์ดังกล่าว จังหวัดให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาคการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่จังหวัดสงขลาโดยตลอด ได้มีการปรับเปลี่ยนแนวทางการแก้ไขปัญหาคการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่ตามลำดับ โดยใช้หลักความสมานฉันท์ แนวทางสันติวิธี และได้น้อมนำพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ควบคู่ กับนโยบายของรัฐบาล เพื่อลดระดับของการก่อเหตุความรุนแรง และเพื่อความสันติสุขของประชาชนของจังหวัดสงขลา ดังนี้

๑. การสร้างความไว้วางใจ และการสร้างความเชื่อมั่นกับประชาชน

๑.๑ จัดทำโครงการ เพิ่มประสิทธิภาพการรักษาความมั่นคง ปลอดภัยของภาครัฐและภาคประชาชนเพิ่มเติม ในการอบรมสมาชิกเครือข่ายวิฑูยเครื่องแดง (ตาสับปะรด) ให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีทักษะเพิ่มเติมเท่าทันกับรูปแบบการก่อการร้ายใหม่ ๆ การจัดตั้งจุดตรวจทางเข้าออกอำเภอ

เมืองสงขลา อำเภอหาดใหญ่ และอำเภอสะเดา การบูรณาการการใช้ประโยชน์จากกล้องโทรทัศน์วงจรปิด โดยจัดเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีความเชี่ยวชาญมาประจำที่ศูนย์เฝ้าติดตาม

๑.๒ การจัดเขตปลอดภัย โดยขอความร่วมมือภาคเอกชนให้ติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิดและจัดหาเครื่องตรวจโลหะประจำทางเข้า - ออก ท่าสรรพสินค้า โรงแรม และสถานบริการที่มีผู้เช่า - ออกหนาแน่นเพิ่มเติม รวมทั้งการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยทั้งภาครัฐและเอกชน และมาตรการการรักษาความปลอดภัยอื่น ๆ

๒. การสร้างความเข้าใจให้กับเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ ประสานความร่วมมือหน่วยทหารในพื้นที่ เจ้าหน้าที่ตำรวจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดให้มีการปรับปรุงมาตรการดูแลรักษาความมั่นคงในพื้นที่

๒.๒ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับฝ่ายพลเรือน กำลังภาคประชาชน นำกำลังที่ได้รับการฝึกและจัดตั้งแล้วมาใช้ในการกิจเชิงรับ โดยจัดกำลังในรูปของชุดคุ้มครองหมู่บ้าน ตำบล ในพื้นที่ที่ผู้นำหมู่บ้านและประชาชนให้ความร่วมมือกับฝ่ายเจ้าหน้าที่รัฐ และมีความพร้อมก่อนเป็นอันดับแรกและขยายไปยังหมู่บ้านอื่น ๆ เพื่อประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่ของตนเอง

๓. การทำให้มาตรา ๒๑ แห่ง พ.ร.บ. การรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ มาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

การดำเนินการตามกระบวนการ มาตรา ๒๑ แห่ง พ.ร.บ. รักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งจะต้องผ่านการพิจารณาถ้อยแถลงจากเจ้าหน้าที่ทหารในพื้นที่ซึ่งเคยเป็นคู่กรณีในการตรวจค้นจับกุมที่ต้องสงสัยว่าได้กระทำความผิดกฎหมายความมั่นคงมาก่อนนั้น อาจไม่ได้รับความไว้วางใจหรือถูกหวาดระแวงจากประชาชนในพื้นที่ ทำให้ไม่มีผู้สมัครใจเข้าสู่กระบวนการตามมาตรา ๒๑ เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาความไม่เป็นธรรมที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว สามารถใช้สิทธิได้ตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ที่มีบทบัญญัติคุ้มครองไว้ โดยการอาศัยการประสานงานตั้งแต่กลไกระดับหมู่บ้านที่ให้ผู้นำหมู่บ้านชุมชน ผู้นำศาสนา สมาชิกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้ที่เกี่ยวข้อง ประชาชนในหมู่บ้านชุมชนให้ความเคารพนับถือ หรือที่เรียกว่าผู้นำสี่เสาหลัก (๔ Pilla Leaders) ให้เข้ามามีบทบาทตรวจสอบพฤติกรรมของผู้ต้องหา/ผู้ต้องสงสัย เบื้องต้น ซึ่งแนวทางดังกล่าวส่งผลต่อการแก้ไขปัญหาความไม่เป็นธรรมในพื้นที่ในประเด็นหลัก ๓ ประการ คือ

๑) สร้างและฟื้นฟูกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ ด้วยการสร้างความยุติธรรมทางสังคมเป็นการทำให้ประชาชนมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและลดช่องว่างของความยุติธรรมทางกฎหมายที่มีอยู่ เช่น การใช้สิทธิในการประกันตัวตามกฎหมาย และการเยียวยาภายหลังได้รับการปล่อยตัวหรือพ้นคดี

๒) ลดความไม่เป็นธรรมในสังคมและเศรษฐกิจ เช่น ช่วยเหลือและจัดทำโครงการสนับสนุนการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อได้ตามปกติ

๓) ปรับเปลี่ยนความคิด ความเชื่อ และฟื้นฟูความเข้าใจ รวมทั้งความเชื่อมั่นระหว่างรัฐกับประชาชน เช่น การเยี่ยมเยียนครอบครัวที่ได้รับการปล่อยตัวหรือพ้นคดี สัมมนาและทัศนศึกษาดูงานสำหรับกลุ่มผู้แสดงตน ผู้ที่ได้รับการปล่อยตัว รวมทั้งผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน ผู้นำศาสนา หรือผู้นำสี่เสาหลักในพื้นที่เพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติ ความเชื่อ ในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

(๗) สงขลากับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน : AEC BLUEPRINT

การจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community หรือ AEC) ภายในปี ๒๕๕๘ เพื่อให้อาเซียนมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมืออย่างเสรี และเงินทุนที่เสรีขึ้น นั้น ในปี ๒๕๕๐ อาเซียนได้จัดทำพิมพ์เขียวเพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) เป็นแผนบูรณาการงานด้านเศรษฐกิจให้เห็นภาพรวมในการมุ่งไปสู่ AEC ซึ่งประกอบด้วยแผนงานเศรษฐกิจในด้านต่าง ๆ พร้อมกรอบระยะเวลาที่ชัดเจนในการดำเนินมาตรการต่าง ๆ จนบรรลุเป้าหมายในปี ๒๕๕๘ รวมทั้งการให้ความยืดหยุ่นตามที่ประเทศสมาชิกได้ตกลงกันล่วงหน้าเพื่อสร้างพันธสัญญาระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน

อาเซียนได้กำหนดยุทธศาสตร์การก้าวไปสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ที่สำคัญดังนี้

๑. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
 ๒. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
 ๓. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน และ
 ๔. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก
- รายละเอียดแยกตามหัวข้อดังนี้

๑) การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน

การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน เป็นยุทธศาสตร์สำคัญของการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งจะทำให้อาเซียนมีความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น โดยอาเซียนได้กำหนดกลไกและมาตรการใหม่ๆ ที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินมาตรการด้านเศรษฐกิจที่มีอยู่แล้ว เร่งรัดการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในสาขาที่มีความสำคัญลำดับแรก อำนวยความสะดวกการเคลื่อนย้ายบุคคล แรงงานฝีมือ และผู้เชี่ยวชาญ และเสริมสร้างความเข้มแข็งของกลไกสถาบันในอาเซียน การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกันของอาเซียน มี ๕ องค์ประกอบหลัก คือ

- (๑) การเคลื่อนย้ายสินค้าเสรี
- (๒) การเคลื่อนย้ายบริการเสรี
- (๓) การเคลื่อนย้ายการลงทุนเสรี
- (๔) การเคลื่อนย้ายเงินทุนเสรีขึ้น
- (๕) การเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือเสรี

ทั้งนี้ อาเซียนได้กำหนด ๑๒ สาขาอุตสาหกรรมสำคัญลำดับแรกอยู่ภายใต้ตลาดและฐานการผลิตเดียวกันของอาเซียน ได้แก่ เกษตร ประมง ผลิตภัณฑ์ยาง ผลิตภัณฑ์ไม้ สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ การขนส่งทางอากาศ สุขภาพ e - ASEAN ท่องเที่ยว และโลจิสติกส์ รวมทั้งความร่วมมือในสาขาอาหาร เกษตรและป่าไม้

การเป็นตลาดสินค้าและบริการเดี่ยวจะช่วยสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายการผลิตในภูมิภาค และเสริมสร้างศักยภาพของอาเซียนในการเป็นศูนย์กลางการผลิตของโลก และเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานโลก โดยประเทศสมาชิกได้ร่วมกันดำเนินมาตรการต่างๆ ที่จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถแข่งขันของอาเซียน ได้แก่ยกเลิกภาษีศุลกากรให้หมดไป ทอยอยยกเลิกอุปสรรคทางการค้าที่มีไข่มุก ประสานพิธีการด้านศุลกากรให้เป็นมาตรฐานเดียวกันและง่ายขึ้น ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนธุรกรรม เคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือเสรี นักลงทุนอาเซียนสามารถลงทุนได้อย่างเสรีในสาขาอุตสาหกรรมและบริการที่ประเทศสมาชิกอาเซียนเปิดให้ เป็นต้น

๒) การเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขัน

เป้าหมายสำคัญของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน คือ การสร้างภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขันสูง มีความเจริญรุ่งเรือง และมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขันมี ๖ องค์ประกอบหลัก ได้แก่ (๑) นโยบายการแข่งขัน (๒) การคุ้มครองผู้บริโภค (๓) สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา (IPR) (๔) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (๕) มาตรการด้านภาษี (๖) พาณิชยอิเล็กทรอนิกส์

ประเทศสมาชิกอาเซียนมีข้อผูกพันที่จะนำกฎหมายและนโยบายการแข่งขันมาบังคับใช้ภายในประเทศ เพื่อทำให้เกิดการแข่งขันที่เท่าเทียมกันและสร้างวัฒนธรรมการแข่งขันของภาคธุรกิจที่เป็นธรรม นำไปสู่การเสริมสร้างการขยายตัวทางเศรษฐกิจในภูมิภาคในระยะยาว

๓) การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน

การพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน มี ๒ องค์ประกอบ คือ (๑) การพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) (๒) ความริเริ่มในการรวมกลุ่มของอาเซียน (Initiatives for ASEAN Integration: IAI) ๓ ความริเริ่มดังกล่าวมีจุดมุ่งหมายเพื่อลดช่องว่างการพัฒนา ทั้งในระดับ SME และเสริมสร้างการรวมกลุ่มของกัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนามให้สามารถดำเนินการตามพันธกรณีและเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของอาเซียน รวมทั้งเพื่อให้ประเทศสมาชิกอาเซียนทุกประเทศได้รับประโยชน์จากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ

๔) การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

อาเซียนอยู่ในท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่มีการเชื่อมต่อระหว่างกันและมีเครือข่ายกับโลกสูง โดยมีตลาดที่พึ่งพากันและอุตสาหกรรมระดับโลก ดังนั้น เพื่อให้ภาคธุรกิจของอาเซียนสามารถแข่งขันได้ในตลาดระหว่างประเทศ ทำให้อาเซียนมีพลวัตเพิ่มขึ้นและเป็นผู้ผลิตของโลก รวมทั้งทำให้ตลาดภายในยังคงรักษาความน่าดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ อาเซียนจึงต้องมองออกไปนอกภูมิภาคอาเซียนบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก โดยดำเนิน ๒ มาตรการคือ (๑) การจัดทำเขตการค้าเสรี (FTA) และความเป็นหุ้นส่วนทำงานเศรษฐกิจอย่างใกล้ชิด (CEP) กับประเทศนอกอาเซียน (๒) การมีส่วนร่วมในเครือข่ายห่วงโซ่อุปทานโลก แนวทางที่ประชาคมอาเซียน จะสร้างความร่วมมือกันนั้น แบ่งออกเป็น ๓ เสาหลัก ได้แก่

๑. ประชาคมสังคม และวัฒนธรรมอาเซียน
๒. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
๓. ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน

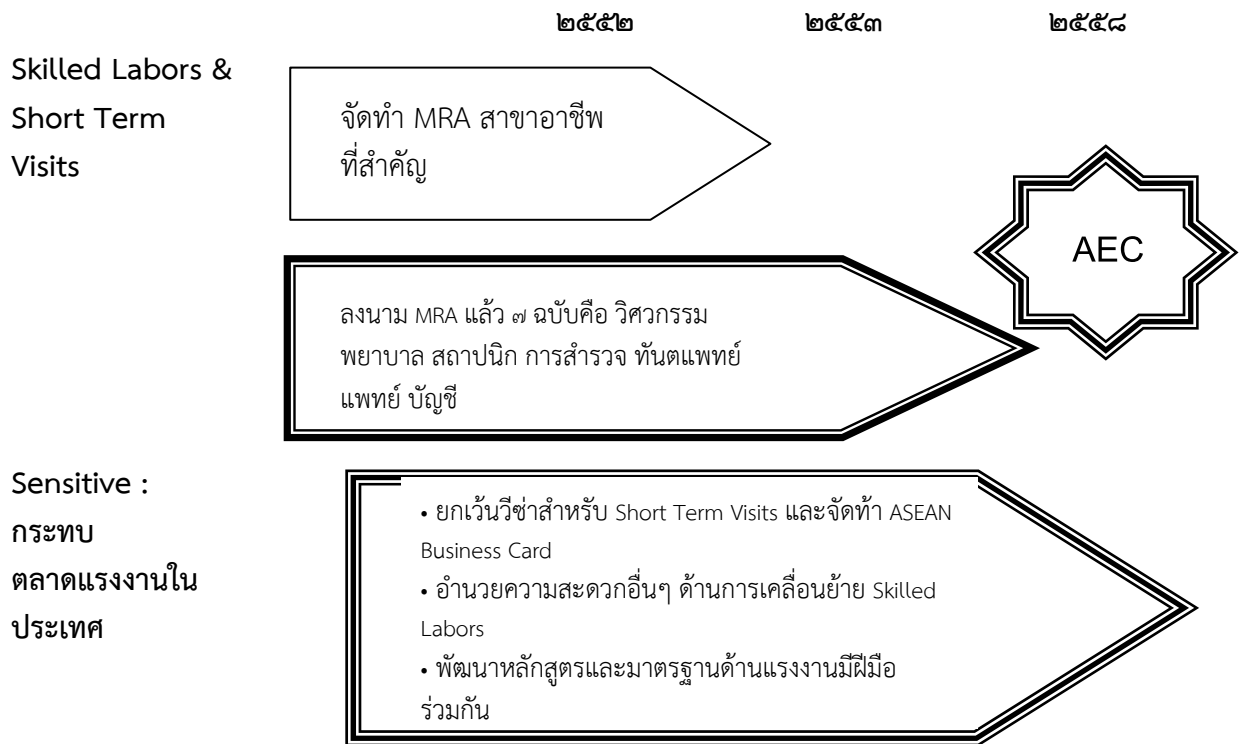
แผนยุทธศาสตร์ ด้านต่างๆของประชาคมอาเซียน

แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวอาเซียน พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๘ มุ่งปรับโครงสร้างตลาดการท่องเที่ยว ส่งเสริมการพัฒนา ท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ ให้เกิดความเชื่อมโยงเส้นทางในภูมิภาค (ASEAN Tourism Connectivity Corridors) และสนับสนุนการเดินทางท่องเที่ยวของเยาวชน

อำนวยความสะดวก การเดินทาง ในอาเซียนและ ระหว่างประเทศ อำนวยความสะดวก ด้านการขนส่ง ขยายตลาด การท่องเที่ยว การท่องเที่ยว ที่มีคุณภาพ ความปลอดภัย และความมั่นคง ของการท่องเที่ยว การตลาดและ การส่งเสริมร่วมกัน พัฒนา ทรัพยากรมนุษย์	ASEAN as a Single Destination
---	-------------------------------

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๕๔

แผนการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมืออย่างเสรี : จัดทำ MRAs วิชาชีพ

หมายเหตุ อยู่ระหว่างการให้สัตยาบันในความตกลงรับรองคุณสมบัติผู้ทำงานซึ่งกันและกัน (MRA) ด้านบุคลากรท่องเที่ยว บริการ การเคลื่อนย้าย แรงงานฝีมือ อย่างเสรีเปิดเสรีการค้าเคลื่อนย้าย เงินทุน เปิดเสรี การลงทุน

แผนงานรองรับ AEC ของจังหวัดสงขลาในมุมมองของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๔ พบว่า ในส่วนของจังหวัดสงขลาที่เป็นจังหวัดหน้าด่านในภาคใต้ที่จะต้องดำเนินการต่างๆ ทั้งในแนวรับและแนวรุก เนื่องจากเป็นจังหวัดชายแดน ซึ่งมีการเคลื่อนย้ายของแรงงาน วัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ และการบริการ ที่มีอยู่แล้วเป็นประจำ หากแต่การเริ่มต้นของ AEC จะส่งผลให้การดำเนินการต่างๆ เปลี่ยนแปลงไป ทั้งในด้านภาษี ซึ่งจะปรับลดลง การเข้าออกของนักท่องเที่ยวในระยะสั้น แรงงานที่อาจเคลื่อนย้ายมากขึ้น ทั้งเข้าและออกในหลายระดับ ตลอดจนการควบคุม ความปลอดภัยและความมั่นคงของพื้นที่ที่เป็นปัญหาสำคัญในปัจจุบัน ซึ่งแผนงานและโครงการรองรับ ความสัมพันธ์ด้านต่างๆที่จะเกิดขึ้นของ AEC ประกอบด้วยแผนงานต่างๆ ดังนี้

ภาคใต้ พัฒนาโดยใช้กรอบความร่วมมือระหว่าง ไทย - มาเลเซีย (JDS) และกรอบความร่วมมือเขตเศรษฐกิจ สามฝ่ายอินโดจีน - มาเลเซีย - ไทย (IMT - GT) โดยพัฒนาเมืองชายแดนและเขตเศรษฐกิจชายแดนเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยพัฒนาด่านในจังหวัดสงขลา สตูล ยะลา และนราธิวาส เป็นประตูการค้า การท่องเที่ยวและขนส่งกับมาเลเซียและสิงคโปร์ พัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนสะเดา บุกิตกา ยูฮิตัม เชื่อมโยงกับเขตการพัฒนาเศรษฐกิจของมาเลเซีย พัฒนาทางหลวงพิเศษ (Motor Way) สายหาดใหญ่ - ชายแดน มาเลเซีย รวมทั้งพัฒนาทักษะด้านภาษาและฝีมือแรงงานให้พร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการค้า การลงทุนและการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากการศึกษาของ สสว เมื่อกันยายน ๒๕๕๔ กล่าวว่า กลุ่มอุตสาหกรรมในจังหวัดสงขลา มีเป้าหมายและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการเข้าร่วมการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนประกอบด้วย เป้าหมายหลัก ๒ ด้าน ได้แก่ การนำเข้าวัตถุดิบด้านประมง จากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ปลา ปลาหมึก และการเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจการค้าต่างประเทศของภาคใต้โดยให้ไทยเป็นศูนย์กลางกระจายสินค้าไปยังประเทศเพื่อนบ้าน การให้ได้มาซึ่งเป้าหมายข้างต้นจะต้องมีความรู้ทักษะทางด้านภาษา พัฒนาให้เทียบเท่าประชากรในสิงคโปร์และมาเลเซียที่สามารถพูดได้ ๓ - ๔ ภาษา แรงงาน ที่เพียงพอและมีประสิทธิภาพการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้า การจัดการระบบการขนส่ง (Logistics)

การสร้างระบบขนส่งทางทะเล ที่เชื่อมโยงมีประสิทธิภาพและแข่งขันได้โดยพัฒนาศักยภาพของท่าเรือสงขลา

อาเซียนยังต้องร่วมกันจัดทำยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการเส้นทางรถไฟสิงคโปร์ - คุนหมิงให้แล้วเสร็จ ภายในปี ๒๕๕๖ และศึกษาเส้นทางสิงคโปร์สุราบายาของ อินโดนีเซีย (แหล่งข้อมูล สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

แนวโน้มเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสงขลา เมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสงขลา และพยากรณ์ ความเป็นไปได้จากปี ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐ จากสมมุติฐาน ดังนี้

สมมุติฐาน

๑. การขยายตัวเศรษฐกิจไทย ประมาณ ๓.๔๒% ใช้ข้อมูล ปี ๒๕๕๒ เป็นฐานการคำนวณ
๒. การขยายตัวในทางการค้าในกลุ่มอาเซียน หลังเปิด AEC ของไทย เพิ่มจาก ๒๓% เป็น ๓๐% ใน ๕ ปี (๒๕๕๘ - ๒๕๖๒) ทำให้เศรษฐกิจสงขลาโตขึ้นตามการค้าที่ขยายตัว ประมาณ ๑% ในแต่ละปี
๓. นโยบายการใช้จ่ายในประเทศเพิ่มจาก ๓.๒ - ๓.๔ แสนตัน เป็น ๖ แสนตันต่อปี (จากปี ๒๕๕๑)
๔. ความต้องการยางพาราของโลก ปี๒๕๕๔ ประมาณ ๑๐.๙๗ ล้านตัน ปี ๒๕๖๓ จำนวน ๑๔.๒ ล้านตัน ไทยส่งออก ๓.๔๔ ล้านตัน (ข้อมูลจาก สำนักงานตลาดกลางยาพาราหนองคาย)
๕. การส่งออกยางพาราของไทยเป็น ๓.๕ ล้านตัน ใน ๕ ปี (เริ่มจากปี ๒๕๕๔)
๖. อัตราการเพิ่มของผลผลิตยางพาราในจังหวัดสงขลา เฉลี่ย ๔% (ประเมินจากการขยายตัวที่ผ่านมา)
๗. นักท่องเที่ยวเพิ่มตามสัดส่วนของการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (ประเมินจากการขยายตัวที่ผ่านมา ประมาณ ๑๑% และเพิ่มในช่วงการเปิดประชาคมอาเซียน ปีละ ๑% เป็น ๑๒% ๑๓% ตามลำดับ)
๘. แรงงานต่างด้าว เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยกว่า ๒%

จากสมมุติฐานดังกล่าว นำมาประเมิน รายการที่คาดว่าจะก่อให้เกิดผลกระทบกับจังหวัดสงขลา ได้ ดังนี้

ตารางที่ ๑๐๘ การประเมิน แนวโน้ม ผลกระทบด้านต่างๆที่สำคัญ ต่อจังหวัดสงขลา ปี ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐

รายการที่พิจารณา ผลกระทบ	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
GPP จังหวัดสงขลา (คาดการณ์ ๓.๔๒%)	๑๙๙,๓๙๗	๒๐๖,๒๑๖	๒๑๓,๒๖๙	๒๒๐,๕๖๒	๒๒๘,๑๐๖
การค้าชายแดน (ปรับอัตรา ตามการขยายตัวทาง เศรษฐกิจ และผลจาก AEC)	๖๐๑,๓๘๔	๖๒๒,๗๗๔	๖๔๔,๘๙๒	๖๖๗,๗๖๔	๖๙๑,๔๑๗
GPP จังหวัดสงขลา (คาดการณ์เมื่อเข้าสู่ AEC)	๒๐๐,๓๙๔	๒๐๗,๒๔๗	๒๑๔,๓๓๕	๒๒๑,๖๖๕	๒๒๙,๒๔๖

รายการที่พิจารณา ผลกระทบ	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
การเกษตร	๓๘,๘๑๖	๔๐,๑๔๔	๔๑,๕๑๗	๔๒,๙๓๗	๔๔,๔๐๕
อุตสาหกรรม	๕๖,๖๗๑	๕๘,๖๐๙	๖๐,๖๑๔	๖๒,๖๘๗	๖๔,๘๓๑
ยางพารา					
ผลผลิตยาง (ตัน)	๓๕๘,๗๐๘	๓๗๓,๐๕๗	๓๘๗,๙๗๙	๔๐๓,๔๙๘	๔๑๙,๖๓๘
พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	๑,๓๑๘,๗๘๑	๑,๓๗๑,๕๓๒	๑,๔๒๖,๓๙๓	๑,๔๘๓,๔๔๙	๑,๕๔๒,๗๘๗
การท่องเที่ยว					
นักท่องเที่ยว (คน)	๑,๙๒๙,๐๕๔	๒,๑๗๙,๘๓๑	๒,๔๘๕,๐๐๗	๒,๘๕๗,๗๕๘	๓,๓๑๔,๙๙๙
แรงงาน					
ความต้องการแรงงาน (ตำแหน่ง)	๙,๙๒๖	๑๐,๒๖๕	๑๐,๖๑๖	๑๐,๙๗๙	๑๑,๓๕๕
อุตสาหกรรมการผลิต (ตำแหน่ง)	๓,๗๗๐	๓,๘๙๙	๔,๐๓๓	๔,๑๗๐	๔,๓๑๓
ขายปลีก ส่ง (ตำแหน่ง)	๒,๖๘๔	๒,๗๗๕	๒,๘๗๐	๒,๙๖๘	๓,๐๗๐
อื่นๆ (ตำแหน่ง)	๓,๔๗๒	๓,๕๙๑	๓,๗๑๓	๓,๘๔๐	๓,๙๗๒
บรรจุแรงงาน (ตำแหน่ง)	๙,๖๔๖	๙,๙๗๖	๑๐,๓๑๘	๑๐,๖๗๐	๑๑,๐๓๕
ตำแหน่งว่าง (ตำแหน่ง)	๒๗๙	๒๘๙	๒๙๘	๓๐๙	๓๑๙
แรงงานต่างด้าว (คน)	๗๑,๘๐๐	๗๔,๒๕๖	๗๖,๗๙๕	๗๙,๔๒๒	๘๒,๑๓๘
คาดหมายเปิด AEC (คน)	๖๙,๘๔๒	๗๑,๒๓๙	๗๒,๖๖๔	๗๔,๑๑๗	๗๕,๕๙๙
ขาดแคลนแรงงานไร้ฝีมือ (คน)	๑,๙๕๘	๓,๐๑๗	๔,๑๓๒	๕,๓๐๕	๖,๕๓๙

หมายเหตุ การเพิ่มขึ้นของเศรษฐกิจ จากผลการเปิดประชาคมอาเซียน เริ่มปี ๒๕๕๗ ทำให้การค้าระหว่างกันเพิ่มขึ้น ปีละ ๑% จาก ๒๕% ในปี ๒๕๕๗ เป็น ๒๘% ในปี ๒๕๖๐

ด้านเศรษฐกิจ

ยางพารา

จากการประเมินแนวโน้ม ดังกล่าว พบว่า GPP ด้านการเกษตรของสงขลา หากคงอัตราสัดส่วนที่ ๑๙.๓๗% และยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจหลัก รวมถึงอุตสาหกรรมยางพารา ก็เป็นอุตสาหกรรมหลักในส่วน ของเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรม ซึ่งมีสัดส่วนถึง ๖๔.๕๖% และจากนโยบายการเพิ่มปริมาณการบริโภค ยางพาราในประเทศ จาก ๓.๒ – ๓.๔ แสนตัน เป็น ๖ แสนตัน ทำให้การพัฒนาเทคโนโลยีการยางครบวงจร เริ่มจากการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยาง นับว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ เนื่องจาก

๑. ชะลอการขยายพื้นที่การปลูกยาง จากการเพิ่มปริมาณและคุณภาพผลผลิตยางพารา ลดปัญหา การแย่งชิงพื้นที่พืชอาหารเพื่อการผลิตยาง เพราะหากพื้นที่การเกษตรคงที่ แต่การเพิ่มขึ้นของปริมาณ ยางพารา เป็น ๓.๔๒% ต่อปี จะทำให้พื้นที่การเกษตรอื่นลดลงในอัตราเดียวกันกับการเพิ่มขึ้นของปริมาณ ยางพารา และลดปัญหาการบุกรุกทำลายป่า เพราะหากไม่สามารถใช้พื้นที่การเกษตรอื่นได้ จะมีการขยาย พื้นที่ปลูกโดยการบุกรุกป่า

๒. การป้องกันปัญหาหากเกิดปัญหาราคายางตกต่ำ เพราะมีการขยายพื้นที่ปลูกในหลายประเทศ ในกลุ่ม AEC อาจแก้ไขได้จากบริโภคในประเทศได้เพิ่มขึ้น และเป็นการควบคุมระดับราคาได้ในอีกประการ หนึ่ง

๓. เพื่อเพิ่มมูลค่าการส่งออก เพราะสามารถส่งสินค้าอย่างพาราสำเร็จรูปมากกว่าการส่งอย่างพาราในรูปวัตถุดิบ ซึ่งสร้างรายได้ให้แก่ประเทศมากกว่า

๔. ลดการใช้แรงงาน เนื่องจากอาจเกิดความขาดแคลนแรงงานได้ในอนาคต จากการคืนถิ่นของแรงงานต่างชาติ

การค้าชายแดน

จากการประเมินแนวโน้มการค้าชายแดน จะเห็นได้ว่า มูลค่าการค้าชายแดนของจังหวัดสงขลามีแนวโน้มในการขยายตัวเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ส่งผลให้จังหวัดสงขลา มีแนวโน้มในการเป็นศูนย์กลางการค้า และการส่งออกในภูมิภาคใต้ตอนล่าง ซึ่งผลกระทบในด้านต่างๆ ได้แก่

๑. การคมนาคมเพื่อการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ต่างๆ ที่ตามมา จึงควรพิจารณาการตั้งศูนย์ขนส่งสินค้า เพื่อลดการแออัด และเป็นจุดรวมในการค้าและขนส่ง

๒. การจัดตั้งศูนย์แสดงสินค้า เพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์ และดึงดูดนักลงทุนในการขยายฐานการค้าต่อไป

การท่องเที่ยว

จากการประเมินจำนวนนักท่องเที่ยวที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้น จากการเปิดเสรีในการเดินทางผ่านแดน ทำให้ความต้องการด้านการบริการการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้น ดังนั้น

๑. ความต้องการแรงงานภาคบริการ เช่น โรงแรม มัคคุเทศก์ บริษัทนำเที่ยว รถตู้โดยสาร มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในอัตราปีละประมาณ ๓%

๒. ความต้องการอาหาร โดยเฉพาะอาหารมุสลิม มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น การเลี้ยงสัตว์ เช่น ไก่ แพะ แกะ ควรพิจารณาการขยายการเลี้ยงให้เพิ่มขึ้น และการผลิตอาหารฮาลาล คาดว่าการบริโภคดังกล่าว มีการเพิ่มขึ้นในอัตราประมาณ ๓% ต่อปี

๓. เส้นทางคมนาคม และระบบโลจิสติกส์ อื่นๆ เช่น ป้ายบอกทาง ที่פקผู้โดยสาร สื่อความหมายต่างๆ ที่ควรมีการเปลี่ยนแปลงรวมถึงภาษาที่ใช้ในพื้นที่ และระบบอำนวยความสะดวกต่างๆ ควรมีการปรับปรุงให้สอดคล้องกับนักท่องเที่ยวที่เข้ามา

ด้านสังคม

แรงงาน

จากการผลการประเมิน จะเห็นได้ว่า แรงงานต่างชาติมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง จากการประมาณการในระดับประเทศ อันเป็นผลจากแรงงานคืนถิ่น เนื่องจากการย้ายฐานการลงทุน แรงงานไร้ฝีมือจะลดลง เป็นผลให้อุตสาหกรรมต้องปรับตัว เป็นการใช้เครื่องจักรและเทคโนโลยี ในการผลิตสูงขึ้น รูปแบบความต้องการแรงงานจะเปลี่ยนไป เป็นแรงงานที่มีคุณภาพ ซึ่งต้องปรับคุณภาพแรงงานไทย ในด้านต่างๆ เช่น

๑. ด้านภาษา ซึ่งต้องปรับปรุงความรู้ในการใช้ภาษา ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาที่สำคัญในกลุ่ม AEC เช่น ภาษาบาฮาซา ของอินโดนีเซีย เป็นต้น

๒. เพิ่มประสิทธิภาพของแรงงานไทย ปัจจุบันค่าจ้างแรงงานไทย ๑ คน สามารถจ้างแรงงานจีนได้ ๓ คน อินโดนีเซียได้ ๔ คน เวียดนามและกัมพูชาได้ ๕ คน พม่าได้ ๙ คน แต่ผลผลิตภาพในการทำงานของแรงงานมาเลเซียมากกว่าไทยกว่า ๒ เท่าตัว ในอัตรค่าจ้างใกล้เคียงกัน และแม้ว่าค่าจ้างแรงงานสิงคโปร์แพงกว่าแรงงานไทยกว่า ๒ เท่า ตัวแต่ผลผลิตภาพมากกว่าแรงงานไทยถึง ๕ เท่าตัว และเมื่อเทียบกับแรงงาน

เวียดนาม แม้ว่าแรงงานไทยจะมีราคาแพงกว่าถึง ๕ เท่า แต่ผลผลิตของไทยนั้นดีกว่าเพียง ๒ เท่า เท่านั้น ดังนั้นการพัฒนาประสิทธิภาพแรงงานไทยจึงยังคงเป็นปัญหา เพื่อลดต้นทุนในการแข่งขัน

(ที่มา: โดย การดี เสียวไฟโรจน์ Thammasat Business School)

๓. จำนวนนักเรียน นักศึกษาต่างชาติ คาดว่าจะเพิ่มขึ้น ปีละประมาณ ๒๐๐ คน ในทุกระดับ ตั้งแต่ปริญญาตรี โท และเอก

๔. จำนวนโรงเรียนนานาชาติจะเพิ่มขึ้น ประมาณ ๓ - ๔ แห่ง จากปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐ และจะมีแรงงานต่างชาติที่เข้ามาสอนในโรงเรียนดังกล่าวประมาณ ๑๐๐ - ๒๐๐ คน

การสาธารณสุข

แนวโน้มการเคลื่อนย้ายประชากร ประมาณ ๗๐๐.๐๐๐ คน/ปี ส่วนหนึ่ง เป็นแรงงานต่างชาติ อีกส่วนหนึ่งเป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติ สิ่งทีคาดว่าจะมีปัญหา ได้แก่

๑. อุบัติการณ์โรคใหม่ โดยเกิดจากการนำโรคจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งปัจจุบันสูญหายไปจากประเทศไทยแล้วกลับมาใหม่

๒. การแพร่กระจายโรคติดต่ออย่างรวดเร็ว จากการเคลื่อนย้ายของประชากร

๓. การเกิดอุบัติเหตุ ขนาดใหญ่

๔. การขาดแคลนบุคลากรทางการแพทย์ และสถานพยาบาลที่เหมาะสมและเพียงพอ

อย่างไรก็ตาม ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาในระดับประเทศ ซึ่งคาดว่าจะกระทรวงสาธารณสุข น่าจะมีแผนการดำเนินการที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมแล้ว

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และจากการประเมินเศรษฐกิจด้านต่างๆ ทีคาดว่าจะมีการขยายตัว คาดว่าจะมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ดังนี้

๑. การบุกรุกทำลายป่า เพื่อการเกษตร อาจมีเพิ่มมากขึ้น ประมาณ ๑ - ๓% ขึ้นอยู่กับการพัฒนาทางเทคโนโลยีการเกษตร เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มผลผลิตโดยไม่ต้องเพิ่มพื้นที่การปลูก

๒. ขยะจากชุมชนเมืองและแหล่งท่องเที่ยวจะมากขึ้น ประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ ตัน/ปี และน้ำเสีย ประมาณ ๖๖,๐๐๐ ลบ.เมตร/ปี

ด้านความมั่นคง

จากการประมาณการการขยายตัวดังกล่าว จะเป็นผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายของประชากร ทั้งแรงงานและนักท่องเที่ยว จำนวนอาชญากรรม ทั้งอาชญากรรมเศรษฐกิจ และอาชญากรรมทั่วไป รวมถึงการก่อการร้ายมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

(๘) สรุปภาพรวมปัญหาสำคัญของจังหวัดสงขลา

๑) ปัญหายาเสพติด

จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดซึ่งมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวจำนวนมาก กอปรกับมีพื้นที่ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านคือ ประเทศมาเลเซีย ทำให้มีการลักลอบนำเข้าและส่งออกของยาเสพติด การจำหน่าย และการแพร่ระบาดผ่านเข้ามาทางด้านศุลกากรสะเดา และปาดังเบซาร์ อ.สะเดา จ.สงขลา ปัญหาเสพติด ยังคงขยายตัวและกระทบต่อความมั่นคงทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมกลุ่มผู้ค้าทั้งรายเก่า รายใหม่ ยังคงพยายามลักลอบนำยาเสพติดออกมาจำหน่ายอยู่ตลอดเวลา

ด้านการแพร่ระบาดของยาเสพติด

ยาเสพติดที่มีการค้าและการแพร่ระบาดมากที่สุด ๓ อันดับแรก ได้แก่ ยาบ้า, พืชกระท่อมและไอซ์ เมื่อมีการพิจารณาจากสถิติการจับกุมคดียาเสพติดแยกตามชนิดยาเสพติดพบว่า ไอซ์ มีแนวโน้มการค้าและการแพร่ระบาดเพิ่มขึ้นเป็นเท่าตัว

- พื้นที่อำเภอที่ปรากฏข่าวสารยาเสพติดซุก ได้แก่ อ.เมืองสงขลา หาดใหญ่ สะเดา สิงหนคร จะนะ เทพา นาทวี และรัตภูมิ

- พื้นที่อำเภอที่ปรากฏข่าวสารยาเสพติดปานกลาง ได้แก่ อ.ระโนด สะบ้าย้อย นาทวี บางกล่ำ คลองหอยโข่ง ควนเนียง

- พื้นที่อำเภอที่ปรากฏข่าวสารยาเสพติดเบาบาง ได้แก่ อ.สทิงพระ และกระแสสินธุ์

กลยุทธ์/แนวทางการแก้ไขปัญหา

๑) การรณรงค์ประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๒) การให้ผู้นำท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำศาสนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เข้าไปมีบทบาทในการเฝ้าระวังป้องกัน รวมทั้งการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังยาเสพติดในระดับหมู่บ้าน ตำบล

๓) จัดตั้งผู้ประสานพลังแผ่นดิน ๒๕ ตำบลประรด ทุกหมู่บ้าน/ชุมชน โดยแบ่งความรับผิดชอบดูแลแต่ละครอบครัว ตามความเหมาะสม เช่น ๑ คน รับผิดชอบ ๑๕ หลังคาเรือน

๔) จัดตั้งคณะกรรมการภาคประชาสังคมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของจังหวัดสงขลา และคณะกรรมการภาคประชาสังคมในพื้นที่อำเภอทุกอำเภอ

๕) การประชาคมค้นหา ผู้ค้า/ผู้เสพ/ผู้ติด เพื่อให้เลิกพฤติการณ์ หรือดำเนินการตามกฎหมาย รวมทั้งนำเข้าบำบัดรักษา

๖) จัดตั้งคณะกรรมการระดับจังหวัด โดยมี รองผู้ว่าราชการจังหวัดที่ได้รับมอบหมาย ผู้บังคับการตำรวจ ปลัดจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุข และหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อประชุมหาแนวทางพบปะ มอบนโยบาย

๗) ลงสัตยาบันกับนายอำเภอท้องที่ ให้ผู้ใหญ่บ้าน ประธานชุมชนผู้เป็นหัวหน้าชุดจัดทำคำรับรองกับนายอำเภอท้องที่ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๘) การติดตามผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดจากค่ายบำบัด/ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ศพส.จ.ได้แต่งตั้งคณะกรรมการในระดับจังหวัด โดยมี รองผู้ว่าราชการจังหวัดร่วมกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ออกติดตาม และแจ้งให้ ศพส.อ.ทุกแห่ง ติดตามผลหลังการบำบัดรักษา

๙) การติดตามและประเมินผล ผวจ.แต่งตั้งรอง ผวจ. หัวหน้าส่วนระดับจังหวัด ทำหน้าที่ติดตามการดำเนินงานว่ามีปัญหาอุปสรรคประการใดบ้าง เพื่อนำมาเป็นข้อมูล ข้อเท็จจริง ประกอบการพิจารณาหาแนวทางการแก้ไขปัญหาอุปสรรค และเร่งรัดการดำเนินงานให้บังเกิดผลเป็นรูปธรรม

ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

๑. แผนการสร้างพลังสังคมและพลังชุมชนเอาชนะยาเสพติด

- หมู่บ้าน/ชุมชน ที่ปรากฏข่าวสารยาเสพติด จำนวน ๑,๑๖๒ หมู่บ้าน/ชุมชน ได้รับการแก้ไขรวม ๗๖๑ หมู่บ้าน/ชุมชน

- เสริมสร้างความเข้มแข็งกองทุนแม่ของแผ่นดินเดิม(ปี ๔๘-๕๓) จำนวน ๑๘๗ หมู่บ้าน/ชุมชน เพิ่มหมู่บ้าน/ชุมชน กองทุนแม่ของแผ่นดินใหม่ ๒๐ หมู่บ้าน/ชุมชน และจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ ๑๖ ศูนย์การเรียนรู้

๒. ด้านการบำบัดรักษา ข้อมูลระหว่างวันที่ ๑ ต.ค. ๕๕ - ๑๖ ก.ค. ๕๕ รวมทุกระบบ ๗,๒๔๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๙.๖๓

๓. ด้านการปราบปรามยาเสพติด

ตารางที่ ๑๐๙ การปราบปรามยาเสพติด ตั้งแต่ ต.ค. - มิ.ย. ๕๕

เดือน	ผู้ค้า	ข้อมูลร้องเรียน		หมายจับ	ยึดทรัพย์
ต.ค.	๑๔๑	๒๐	๒๐	๖	๑๙
พ.ย.	๑๒๓	๗	๗	๑๓	๑๘
ธ.ค.	๑๔๑	๒๕	๒๕	๑๕	๑๙
ม.ค.	๑๓๒	๕	๕	๑๓	๑๙
ก.พ.	๑๑๙	๑๗	๑๗	๑๖	๒๔
มี.ค.	๑๖๓	๐	๐	๙	๓๖
เม.ย.	๑๐๗	๐	๐	๑๗	๑๘
พ.ค.	๑๗๑	๐	๐	๘	๑๘
มิ.ย.	๑๒๘	๙๔	๒	๑๓	๑๗
รวม	๑,๒๒๕	๑๖๘	๗๖	๑๑๐	๑๘๘
เป้าหมาย	๑,๖๕๘ ราย	๑๐๐%		๑๓๖	๑๕๐
ผล %	๗๔ %	๔๕%		๘๐ %	๑๒๕%

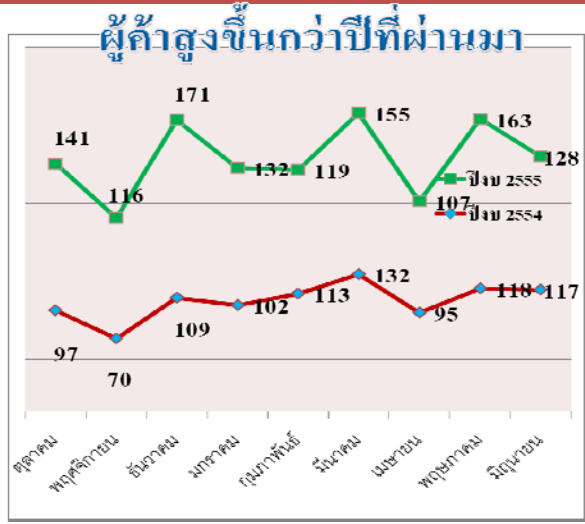
รูปที่ ๑๘ เปรียบเทียบสถิติการจับกุม จังหวัดสงขลา ตั้งแต่ ปี ๒๕๔๖ - ๒๕๕๔

ปี พ.ศ.	จำนวน (ราย)	
	นักค้า	ผู้เสพ
2546	920	443
2547	711	314
2548	627	203
2549	678	216
2550	740	271
2551	745	1614
2552	859	1287
2553	1101	2362
2554	1358	3115

สถานการณ์ผู้ค้ายาเสพติด ของจังหวัดสงขลา
เปรียบเทียบ ปีงบประมาณ 2554 - 2555

เดือน/ปี	คดีค้า	
	งบ 54	งบ 55
ต.ค.	97	141
พ.ย.	70	116
ธ.ค.	109	171
ม.ค.	102	132
ก.พ.	113	119
มี.ค.	132	155
เม.ย.	95	107
พ.ค.	118	163
มิ.ย.	117	128

รูปที่ ๑๙ เปรียบเทียบสถานการณ์ผู้ค้ายาเสพติด จังหวัดสงขลา ปี ๒๕๕๔ - ๒๕๕๕

ปัญหา/อุปสรรคและข้อเสนอแนะ

๑. ด้านการปราบปราม

- ผู้ผลิตได้พัฒนายาเสพติดให้ออกฤทธิ์แรงขึ้น มีวิธีการที่ซับซ้อนขึ้นกลุ่มนักค้ารายใหม่ มีเพิ่มขึ้นจากผู้เสพ/ผู้ติด ที่ผันตัวเองมาเป็นผู้ค้า
- กลุ่มนักค้ารายสำคัญ ที่ถูกจับกุม และได้รับการประกันตัวเพื่อต่อสู้คดี หรือ ได้รับการพักการลงโทษ ส่วนใหญ่จะกลับมาเคลื่อนไหวกระทำผิดอีก

ข้อเสนอแนะ

ควรจัดสรรวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน เช่น กล้องตรวจการณ์ กลางคืน, เครื่อง Re-x-ray รถยนต์ขนาดใหญ่ติดตั้งประจำด่านตรวจถาวร กล้อง CCTV สำหรับติดตั้งประจำด่านตรวจและในพื้นที่อำเภอ รถยนต์ขับเคลื่อนสี่ล้อ รถจักรยานยนต์

๒. ด้านการนำผู้เสพ/ผู้ติดเข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษา

- การสร้างแรงจูงใจ ค้นหา จำแนก และคัดกรองเพื่อนำผู้เสพ ผู้ติดยาเสพติดเข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษายังไม่มีประสิทธิภาพ กลุ่มผู้ติด ผู้ติดรุนแรงหรือมีอาการทางจิตเวช ได้รับการบำบัดรักษาไม่เหมาะสมกับระดับความรุนแรงของการใช้ยาเสพติด

- ด้านการติดตามประเมินผล การให้ความช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดรักษายังดำเนินการได้น้อยผู้ผ่านการบำบัดรักษาฯ จะต้องได้รับการติดตาม ประเมินผล ดูแลช่วยเหลือหลังผ่านการบำบัดรักษาอย่างต่อเนื่องอย่างน้อย ๑ ปี ด้วยวิธีการหรือรูปแบบที่เหมาะสมกับผู้ป่วยแต่ละราย แต่จากการดำเนินงานพบว่ามี การติดตามผู้ผ่านการบำบัดฯ ได้ค่อนข้างน้อย เนื่องจากขาดการเตรียมการด้านการ ส่งต่อข้อมูล การเตรียมทีมติดตามดูแลช่วยเหลือ รวมทั้งครอบครัว และชุมชน เพื่อรองรับผู้ป่วยกลับคืนสู่สังคมป้องกันการกลับไปเสพยา

- ผลกระทบในเชิงลบต่อการบันทึกประวัติข้อมูล ส่วนบุคคลของผู้เข้ารับการบำบัดรักษาทุกระบบ

ข้อเสนอแนะ

๑. ควรสนับสนุนงบประมาณในการจัดตั้งศูนย์พัฒนาฝีมืออาชีพ สำหรับผู้ผ่านการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด

๒. ชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการจัดการข้อมูลตามระบบรายงาน ระบบติดตามและเฝ้าระวังปัญหาเสพยาเสพติด และเฝ้าระวังปัญหาเสพยาเสพติด (บสต.)

๓. การเพิ่มความเข้มข้นงานประชาสัมพันธ์ โดยให้ส่วนราชการที่มีหน้าที่บริการประชาชน/หรือออกพื้นที่พบปะประชาชนให้มีการรณรงค์ป้องกันยาเสพติด และให้มีการแจกเอกสารเผยแพร่โดยขอความอนุเคราะห์งบประมาณจากส่วนกลาง ต้นสังกัด หรือ ท้องถิ่น

๒) ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัด

จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลายและมีความอุดมสมบูรณ์ รวมถึงเป็นเมืองศูนย์กลางด้านต่างๆ ได้แก่ การบริหารจัดการ การศึกษา ธุรกิจการค้าและบริการ อุตสาหกรรมการผลิต การพัฒนาปิโตรเลียมในอ่าวไทย รวมถึงการเป็นศูนย์บริหารราชการในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง ในขณะที่การพัฒนาประเทศในระยะที่ผ่านมา ประกอบกับการเพิ่มขึ้นของประชากร ก่อให้เกิดการขยายตัวของชุมชน แหล่งอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว การคมนาคมขนส่ง การค้าและบริการ รวมถึงนโยบายของรัฐ และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ไม่มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้มีสถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่เสื่อมโทรมลง

จากการประมวลข้อมูลสถานการณ์และปัญหาของจังหวัดสงขลาจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการระดมความคิดเห็นจากภาคส่วนต่างๆ สามารถสรุปสภาพปัญหา สาเหตุของปัญหา ผลกระทบที่เกิดขึ้นพื้นที่ที่เกิดปัญหา การป้องกันแก้ไขที่ผ่านมา และข้อเสนอแนวทางการแก้ไขในอนาคต จึงได้จัดลำดับความสำคัญประเด็นด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังนี้

๑. ปัญหาคุณภาพน้ำเสื่อมโทรม
๒. ปัญหาทรัพยากรน้ำ น้ำท่วม/ภัยแล้ง
๓. ปัญหาทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า
๔. ปัญหาการจัดการขยะมูลฝอย
๕. ปัญหาการจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

แนวทางการแก้ไขปัญหา

ด้านทรัพยากรธรรมชาติ

๑. การบริหารจัดการ

- ๑) จัดทำแผนการใช้ที่ดินของจังหวัด โดยกำหนดประเภทและมาตรการการใช้ประโยชน์
- ๒) จัดทำกรอบแผนการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำของจังหวัด
- ๓) พัฒนาระบบและกลไกการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเป็นระบบลุ่มน้ำ
- ๔) จัดระบบบริหารจัดการน้ำบาดาลในเขตภูมิภาค โดยมีเครือข่ายการศึกษา ติดตาม เฝ้าระวัง สถานการณ์น้ำบาดาลทั้งปริมาณและคุณภาพ
- ๕) ส่งเสริมและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในคุณค่า และความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๖) เสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรเอกชนและองค์กรชุมชนท้องถิ่น เพื่อร่วมดูแลรักษา และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งให้เป็นกลไกในการใช้กระบวนการทางสันติวิธี ไกล่เกลี่ยแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง
- ๗) ส่งเสริมให้มีการคุ้มครอง “สิทธิ” และสนับสนุน “หน้าที่” ของชุมชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. การวิจัยและพัฒนา

- ๑) สนับสนุนการศึกษาวิจัยด้านสิ่งแวดล้อมและนิเวศวิทยาที่เกี่ยวข้อง
- ๒) จัดทำฐานข้อมูลเพื่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ
- ๓) ศึกษาและประเมินศักยภาพชั้นรายละเอียด เพื่อให้ทราบปริมาณน้ำบาดาลที่สามารถนำมาใช้ โดยไม่เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และกำหนดเขตการใช้ น้ำบาดาล

๓. การสงวนและอนุรักษ์

- ๑) สงวนและคุ้มครองพื้นที่ที่มีลักษณะเด่นทางนิเวศวิทยาและธรณีวิทยา ให้อยู่ในสถานะสมดุลทางธรรมชาติ
- ๒) ส่งเสริมและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมีความรู้ และตระหนักในคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม สงวนและอนุรักษ์ให้เป็นมรดกของชาติ

๔. การกำกับดูแล

- ๑) ป้องกัน ปรามปราม และควบคุมไฟป่า โดยชุมชนมีส่วนร่วม
- ๒) ควบคุม ดูแลความเสื่อมโทรมของทรัพยากรน้ำในแหล่งน้ำตามธรรมชาติและที่สร้างขึ้น
- ๓) ควบคุมและหยุดยั้งการรูดตัวหรือยุบตัวของแผ่นดิน
- ๔) ป้องกัน ควบคุมวิธีการทำการประมงทางทะเลที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรทางทะเล ปะการัง และหญ้าทะเล
- ๕) ควบคุม ป้องกันและติดตามการกัดเซาะชายฝั่งทะเลและตลิ่งริมแม่น้ำ

๕. ฟันฟู

- ๑) ฟันฟูสภาพความอุดมสมบูรณ์ของป่าอนุรักษ์
- ๒) เร่งรัดฟันฟูพื้นที่ต้นน้ำลำธารและการป้องกันระบบนิเวศต้นน้ำ
- ๓) เร่งรัดการพัฒนาแหล่งน้ำในการอุปโภค บริโภค เพื่อความจำเป็นขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิตของประชาชน
- ๔) เร่งรัดฟันฟูสภาพเสื่อมโทรมจากการใช้ทรัพยากรธรณีและจัดการข้อมูลและจัดการทรัพยากรธรณี ธรณีวิทยา สิ่งแวดล้อม และธรณีวิทยาพิบัติภัยในพื้นที่ที่จำเป็นต้องแก้ไขปัญหาเร่งด่วน
- ๕) ฟันฟูป่าชายเลนโดยเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนโดยการปลูกป่าชายเลนและฟันฟูระบบนิเวศป่าชายเลน
- ๖) ฟันฟูปะการังและหญ้าทะเล โดยการสำรวจ เฝ้าระวังไม่ให้เกิดการทำลาย ฟันฟูแหล่งเสื่อมโทรมโดยเทคนิคการเพาะปลูก
- ๗) ฟันฟูสัตว์น้ำและคุณภาพน้ำทะเล โดยฟันฟูระบบนิเวศทะเลสาบสงขลา จัดระเบียบการใช้ทรัพยากรและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และฟันฟูระบบนิเวศชายฝั่ง จัดสร้างแหล่งปะการังเทียม

ด้านสิ่งแวดล้อม

๑. การบริหารจัดการ

- ๑) จัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษอย่างเป็นระบบ
- ๒) ส่งเสริมสนับสนุนมาตรฐานห้องปฏิบัติการสิ่งแวดล้อม
- ๓) สร้างภาคความร่วมมือและพัฒนาเครือข่าย การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๔) พัฒนาขีดความสามารถหรือสมรรถนะของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

๒. การวิจัยและพัฒนา

- ๑) พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีการจัดการมลพิษโดยคำนึงภูมิปัญญาท้องถิ่นและการยอมรับของท้องถิ่น
- ๒) วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้เพื่อรองรับการดำเนินงานของหน่วยงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาอาชีพ ที่ช่วยรักษาและฟันฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. การสงวนและอนุรักษ์ : สร้างโอกาสการเรียนรู้ และให้ความรู้ด้วย การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ สิ่งแวดล้อมศึกษา กิจกรรมการให้ความรู้ผ่านการสนทนา และการกิจกรรมการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔. การกำกับดูแล

- ๑) กำกับ ดูแล และควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดและเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และการปฏิบัติตามและบังคับใช้กฎหมาย
- ๒) ติดตามและประเมินสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมและพัฒนาดัชนีชี้วัด เพื่อสนับสนุนชุมชนในการเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่
- ๓) ป้องกันและบรรเทาความเสียหายจากภัยพิบัติ
- ๔) สำรวจเพื่อการควบคุมและเฝ้าระวังพื้นที่ที่เสี่ยงภัยสารอันตรายและวัตถุมีพิษ
- ๕) ติดตาม ตรวจสอบสถานภาพทรัพยากรธรรมชาติและสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อม

๖) พัฒนาระบบและกระบวนการในการจัดทำและพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

๕. **ฟื้นฟู** : ดำเนินการตามแผนการฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยเร่งดำเนินการจัดให้มีและฟื้นฟูระบบบำบัดและกำจัดของเสีย ในพื้นที่วิกฤต ด้านน้ำเสีย มลพิษทางอากาศ พื้นที่ปนเปื้อนสาร

การวิเคราะห์ศักยภาพของจังหวัด (SWOT ANALYSIS)

(๑) การวิเคราะห์ศักยภาพของจังหวัด (SWOT ANALYSIS)

คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.สงขลา) ได้วิเคราะห์สภาพแวดล้อมของจังหวัดและได้ปรับข้อมูลให้มีความสอดคล้องข้อเท็จจริง ดังนี้

๑.๑ การวิเคราะห์จุดแข็ง (S - STRENGTHS)

ใหม่	
S๑	<p><u>ด้านภาคการเกษตร</u></p> <p>เป็นแหล่งผลิตยางพารา ข้าว และอาหารทะเลที่สำคัญของภาคใต้ตอนล่าง</p> <p><u>ยางพารา</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ผลิตยางพาราได้มากเป็นอันดับ ๒ ของประเทศ (ผลผลิต ๕๓๒,๗๙๓ ตัน/ต่อปี) - เป็นศูนย์กลางการค้าและการแปรรูปยางพาราที่สำคัญของประเทศ <p><u>อาหารทะเล</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นแหล่งผลิตและแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารทะเลมากที่สุดของภาคใต้ (มีโรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ จำนวน ๓๐ โรง) <p><u>ข้าว</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - มีพื้นที่ราบลุ่มรอบทะเลสาบสงขลาที่เป็นแหล่งผลิตข้าวที่สำคัญของภาคใต้ตอนล่าง (ผลผลิตเฉลี่ย จำนวน ๑๘๐,๐๐๐ ตัน/ปี)
S๒	<p><u>ด้านการท่องเที่ยว</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย <ul style="list-style-type: none"> : แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เช่น เมืองเก่าสงขลา สถาบันทักษิณคดีศึกษา, เกาะยอ และชุมชน สทิงหม้อ : แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น น้ำตกโตนงาช้าง หาดสมิหลา, แหลมสนอ่อน : แหล่งการค้าที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่สำคัญของภูมิภาค ตลาดกิมหยง ตลาดสันติสุข - แหล่งการค้าบริเวณ ถนนแสนหาญสุรินทร์ - กิจกรรมการท่องเที่ยวตามประเพณีและวัฒนธรรมตลอดปี เช่น ปีใหม่ สงกรานต์ แข่งขันเรือยาวบางกล่ำ ลากพระ ตรุษจีน ไหว้พระแก้ววัด ลอยกระทง เทศกาลอาหารสองทะเล เทศกาลกินเจ มิดไนท์สงกรานต์
S๓	<p><u>ด้านเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นประตูเชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน (Gate Way) โดยเฉพาะการค้าและการขนส่งเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านด้านใต้และนานาชาติ - เป็นแหล่งการค้าชายแดนที่มีมูลค่าการค้าชายแดนสูงที่สุดของประเทศ (๖๒ % ของมูลค่าการค้าชายแดนทั่วประเทศ) - เป็นศูนย์กลางด้านการค้า การเงิน การลงทุน และการบริการ ที่สำคัญของภาคใต้ เช่น นิคมอุตสาหกรรมฉลุง โรงงานอุตสาหกรรม ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้ ตลาดหลักทรัพย์ เป็นต้น <ul style="list-style-type: none"> - สถาบันการเงิน จำนวน ๑๘๐ สาขา - มีสหกรณ์ออมทรัพย์ จำนวน ๑๖๗ แห่ง

ใหม่	
	<p>- มีต้นแบบด้านเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่ ทั้งระดับครอบครัว และชุมชน เช่น สถาบันการจัดการเงินทุนชุมชน มี ๒ แห่ง ได้แก่ บ้านนาปรัง อ.นาทวี ,บ้านคลองต่อ อ.รัตภูมิ และกลุ่มออมทรัพย์บ้านคลองเปี้ยะ อ.จะนะ, กลุ่มออมทรัพย์, กลุ่มออมทรัพย์บ้านโคกคราม อ.ระโนด เป็นต้น</p> <p>- เป็นแหล่งรวบรวมผลผลิตทางการเกษตรและแปรรูปอุตสาหกรรมเกษตรสำคัญของภาคใต้ (จำนวนโรงงาน ๑,๘๖๒ โรง เงินทุน ๖๗,๐๔๘.๐๐ ล้านบาท จำนวนคนงาน ๗๕,๙๐๕ คน) สามารถรองรับวัตถุดิบทางการเกษตรจากจังหวัดใกล้เคียงในภาคใต้ตอนล่าง (ยางพารา สัตว์น้ำ)</p> <p>- ขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับ ๑ ของภาคใต้ (๒๑๔,๗๙๙ ล้านบาท) และสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ (๑๐๒,๔๙๑ ล้านบาท)</p> <p>- ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวของจังหวัดมีมูลค่าสูงเป็นอันดับ ๕ ของภาคใต้และสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ (๑๒๘,๒๔๕ บาท/ปี)</p> <p>- มีพื้นที่ติดต่อกับประเทศมาเลเซีย สามารถเชื่อมโยงการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว ตามแผนการพัฒนาเศรษฐกิจในบริเวณแนวพื้นที่ภาคเหนือ (Northern Corridor Economic Region : NCER) ของประเทศมาเลเซีย</p>
S๔	<p><u>ด้านพลังงาน</u></p> <p>- มีแหล่งทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ที่เอื้อต่อการผลิตอุตสาหกรรมพลังงาน เช่น การใช้ประโยชน์ก๊าซธรรมชาติจากแหล่งพื้นที่พัฒนาร่วมไทยมาเลเซีย JDA แหล่งน้ำมันดิบ แหล่งสงขลา แหล่งถ่านหินสะอาด ย้อย</p> <p>- เป็นแหล่งอุตสาหกรรมพลังงาน และธุรกิจพลังงานที่สำคัญในภาคใต้ เช่น</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. โรงแยกก๊าซจะนะ มีกำลังการผลิต ๔๒๕ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน ๒. โรงไฟฟ้าจะนะ ผลิตไฟฟ้าจากก๊าซธรรมชาติ มีกำลังการผลิต ๗๓๐ MW และชุดที่ ๒ มีกำลังการผลิต ๘๐๐ MW ต่อวัน ๓. การสำรวจและผลิตปิโตรเลียมแหล่งสงขลา มีกำลังการผลิต ๑๘,๔๓๙ บาร์เรล ต่อวัน ๔. มีคลังน้ำมัน/สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงและก๊าซปิโตรเลียมเหลวมากที่สุดในภาคใต้ ๕. ส่วนปฏิบัติการระบบท่อ เขต ๗ บริษัท ปตท. จำกัด มหาชน ที่มีระบบส่งก๊าซธรรมชาติให้กับโรงไฟฟ้า จะนะ ประมาณ ๑๒๕ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน และสถานีแม่ระบบขนส่ง NGV ทางท่อทั่วภาคภาคใต้ ประมาณ ๕ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน ๖. ฐานสนับสนุนการปฏิบัติการสำรวจและผลิตปิโตรเลียม ปตท. สผ.รองรับเรือขนาด ๕๐๐ ตันกรอส/๖ ลำ
S๕	<p><u>ด้านการคมนาคมขนส่ง</u></p> <p>เป็นศูนย์กลางการคมนาคมเชื่อมโยงสู่อาเซียน</p> <p>- การขนส่งทางน้ำ</p>

ใหม่	
	<ul style="list-style-type: none"> - ทำเรื่อน้ำลึกสงขลา จำนวนปริมาณสินค้าผ่านท่าเรือสงขลา ปี ๒๕๕๕ จำนวน ๑,๗๓๖,๖๓๐ ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๓.๔๓ จากปี ๒๕๕๓ - การขนส่งทางอากาศ มีสนามบินนานาชาติหาดใหญ่ เป็น ๑ ใน ๖ ของสนามบินนานาชาติ สามารถรองรับการคมนาคมและขนส่งทางอากาศ มีเส้นทางการบินในประเทศและต่างประเทศ สิงคโปร์ มาเลเซีย ซาอุดีอาระเบีย และอื่น ๆ - การขนส่งระบบราง <ul style="list-style-type: none"> : ชุมทางรถไฟหาดใหญ่ สามารถเชื่อมต่อไปยังประเทศมาเลเซีย - การขนส่งทางบก <ul style="list-style-type: none"> : มีเส้นทางการคมนาคมเชื่อมโยงจังหวัด ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย อันดามันและประเทศเพื่อนบ้าน
S๖	<p><u>ด้านสังคม/การศึกษา/คุณภาพชีวิต</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นศูนย์กลางการศึกษาของภาคใต้ที่มีการจัดการศึกษาทุกระดับมีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับทั้งในและต่างประเทศ มีมหาวิทยาลัยในจังหวัด ๕ แห่ง และศูนย์การเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยจากภูมิภาคอื่นอีก มากกว่า ๔ แห่ง ซึ่งทำการสอนในระดับปริญญาตรี โท และ เอก ทั้งหลักสูตรภาษาไทยและหลักสูตรภาษาอังกฤษ เช่น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีศรีวิชัย และมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ สนับสนุนการพัฒนาจังหวัดในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการเกษตร สิ่งแวดล้อม เป็นต้น - มีทุนทางสังคมที่เข้มแข็งและหลากหลาย เช่น กองทุนสวัสดิการชุมชน ประชาชนชาวบ้าน ศูนย์เรียนรู้ทางสังคม สภาก่อกรชุมชน ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มองค์กรภาคประชาชน เป็นต้น - มีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายในชุมชน เช่น ศาสนสถาน ศูนย์เรียนรู้ชุมชน หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ จำนวน ๖๙ แห่ง (หมู่บ้าน) เช่น หมู่บ้านแม่ข่ายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีหมู่บ้านตาลโตนด (บ้านสวนตาล) - เป็นศูนย์กลางบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขของภาคใต้ มีโรงพยาบาลของรัฐและเอกชน เช่น โรงพยาบาลสงขลานครินทร์ โรงพยาบาลหาดใหญ่ โรงพยาบาลกรุงเทพหาดใหญ่ โรงพยาบาลราชบุรียินดี เป็นต้น - อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ของประชากร ร้อยละ ๓๑.๑๖ สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ (ร้อยละ ๒๓.๔๐) - การเข้าถึงน้ำประปา ของประชากร ร้อยละ ๒๗.๐๗ สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ (ร้อยละ ๒๐.๔๑)
S๗	<p><u>ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - มีอัตลักษณ์ของความเป็นเมืองที่มีสองทะเลเชื่อมต่อกัน ระหว่างทะเลสาบสงขลาและทะเลอ่าวไทย ซึ่งทะเลสาบสงขลามีลักษณะพิเศษ เป็นทะเล ๓ สามน้ำ (น้ำจืด, น้ำกร่อย และน้ำเค็ม) - มีทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย เช่น ชายฝั่งทะเล แหล่งน้ำมัน ป่าชายเลน ป่าดิบชื้น - มีเครือข่าย/องค์กรภาคประชาชนที่เข้มแข็งในการร่วมดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ

ใหม่

- และสิ่งแวดล้อม เช่น สภากลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา กลุ่มรักษ์คลองอู่ตะเภา
- เป็นจังหวัดต้นแบบเมืองสีเขียว (Green City) ที่ได้รับการคัดเลือกภายใต้ความร่วมมือ IMT-GT
 - มีแผนแม่บทการพัฒนากลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา พ.ศ.๒๕๕๕ – ๒๕๕๙

๑.๒ การวิเคราะห์จุดอ่อน (W - WEAKNESS)

ใหม่	
W๑	<p><u>ด้านการเกษตร</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตรต่ำ เนื่องจากการใช้เทคโนโลยีที่ไม่เหมาะสม ขาดการบำรุงดูแลรักษาและการจัดการที่ถูกต้อง (ผลผลิตยางพาราลดลงจาก ปี ๒๕๕๑ จำนวน ๓๐๐ กก/ไร่ เป็น ๒๗๒ กก/ไร่ปี ๒๕๕๔) - การบริหารจัดการกลุ่มองค์กรเกษตรกรไม่มีประสิทธิภาพ และขาดระบบการบริหารจัดการการตลาดสินค้าเกษตรแบบครบวงจร - ขาดการนำผลการศึกษาวิจัยมาใช้ประโยชน์ด้านการเกษตร - เกษตรกรรายย่อยไม่มีความพร้อมในการผลิตสินค้าเกษตรที่ปลอดภัยและได้มาตรฐาน เช่น มาตรฐาน GAP, COC เป็นต้น
W๒	<p><u>ด้านการท่องเที่ยว</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการทางการท่องเที่ยวไม่ได้มาตรฐาน เช่น ป้ายชี้ทางแหล่งท่องเที่ยว (๓ ภาษา) ห้องน้ำ ศูนย์บริการท่องเที่ยว การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว - ขาดการสร้างความโดดเด่นและเรื่องราว (Story) เพื่อสร้างอัตลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว - ขาดบุคลากรด้านการท่องเที่ยวระดับมืออาชีพ ขาดทักษะด้านภาษา
W๓	<p><u>ด้านเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - แรงงานบางส่วนยังขาดความรู้และทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน และเลือกงาน ทำให้มีอัตราการว่างงานร้อยละ ๐.๘๙ - การขอรับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ เช่น อย. มผช. ฮาลาล มอก. ยังมีจำนวนน้อย - การขาดแคลนน้ำใช้ในภาคอุตสาหกรรม - ปัญหาการเกิดอุทกภัยส่งผลกระทบต่อการค้า การลงทุน - ผลิตภาพแรงงานของจังหวัดต่ำกว่าของประเทศ เนื่องจากเศรษฐกิจส่วนใหญ่พึ่งพาการเกษตร - อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศเนื่องจากโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดยังพึ่งพารายได้จากยางพาราและอุตสาหกรรมยางซึ่งในช่วงที่ผ่านมามีราคาลดลงตามภาวะเศรษฐกิจโลก
W๔	<p><u>ด้านพลังงาน</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - อุตสาหกรรมพลังงาน ยังมีปัญหาการบริหารจัดการและการดำเนินการ ด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม - การใช้พลังงานในภาคขนส่งและภาคอุตสาหกรรม ยังขาดประสิทธิภาพและสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนมีน้อย - สถานีบริการที่เป็นพลังงานทางเลือกมีไม่เพียงพอ (NGV) มีปั๊มแก๊ส NGV ในพื้นที่เพียง ๕ แห่ง - ระบบไฟฟ้าไม่มีความเสถียร เกิดไฟฟ้าตก-ดับ บ่อยครั้ง

ใหม่	
W๕	<p><u>ด้านการคมนาคมขนส่ง</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - มีปัญหาการจราจรหนาแน่นติดขัดในเมืองใหญ่และเมืองชายแดน - การขนส่งโดยรถไฟใช้ระบบรางเดียวทำให้เกิดความล่าช้าไม่สะดวก - ขาดการวางโครงข่ายคมนาคมขนส่งเพื่อการค้าการลงทุนอย่างเป็นระบบ
W๖	<p><u>ด้านสังคม/การศึกษา/คุณภาพชีวิต</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ขาดการถ่ายทอดทางวัฒนธรรมจากรุ่นสู่รุ่น ทำให้สถาบันครอบครัวมีความอ่อนแอทำให้เกิดปัญหา - ขาดการเรียนรู้ให้ก้าวทันความเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี สังคม และการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน - ประชาชนมีปัญหาสุขภาพเรื่องโรคติดต่อ โรคไม่ติดต่อ และปัญหาอนามัยแม่และเด็ก เช่น โรคความดันโลหิตสูง เบาหวาน เอ็ดส์ เป็นต้น - การเคลื่อนย้ายของแรงงานต่างด้าว (มีแรงงานต่างด้าวสัญชาติ พม่า ลาว และเขมรรวม ๖๓,๑๕๙ คน) ก่อให้เกิดโรคอุบัติใหม่และ อุบัติซ้ำ เช่น โรคเท้าช้าง ไข้มาลาเลีย - ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินลดลง มีคดีอาญาเพิ่มขึ้น - คุณภาพการศึกษาต่ำโดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับจังหวัด (O-Net) ต่ำกว่าระดับประเทศ
W๗	<p><u>ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ระบบการบริหารจัดการน้ำไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ เกิดอุทกภัยในหลายพื้นที่ปัญหาน้ำท่วม - ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม เช่น มีการกัดเซาะชายฝั่งทะเลในระดับสูง ปัญหาน้ำเสีย ปัญหาการจัดการขยะมูลฝอย - ขาดการบูรณาการแผนงานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น การแก้ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเล การแก้ไขปัญหาของกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา การดูแลทรัพยากรป่าไม้ - การใช้ทรัพยากรไม่เหมาะสมและเกินศักยภาพการรองรับของทะเลสาบสงขลา เช่น การประมง การใช้ที่ดิน การเลี้ยงกุ้ง - ปริมาณขยะ ๔๙๑,๓๕๕ ตัน/ปี สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ (๑๖๗,๒๗๖ ตัน/ปี) ซึ่งต้องมีการแก้ไขอย่างเป็นระบบ
W๘	<p><u>ด้านความมั่นคง</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - สถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ส่งผลกระทบต่อการค้าดำรงชีวิตของประชาชนในพื้นที่ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว - เป็นแหล่งพักยาเสพติด ทำให้มีการแพร่ระบาดสูงขึ้นในทุกพื้นที่ ผู้เสพยาเสพติดมีมากขึ้นโดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชน (จำนวนคดีเกี่ยวกับยาเสพติดเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒)

๑.๓ การวิเคราะห์โอกาส (O - OPPORTUNITIES)

ใหม่	
O๑	<p>ด้านการเกษตร</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตลาดมีแนวโน้มความต้องการสินค้าอาหารทะเลแปรรูปสูง (มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตร ๔๔,๔๘๐.๕๘ ล้านบาท) - รัฐมีนโยบายให้การสนับสนุนการผลิตและการตลาด เช่น โชนนิงการเกษตร - การเปิด AEC เป็นโอกาสทางการตลาดสินค้าเกษตร
O๒	<p>ด้านการท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - นโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาล - นโยบายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นเอื้อต่อการเสริมสร้างศักยภาพทางการท่องเที่ยว ทั้งการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและการตลาด - โครงการด้านการท่องเที่ยวภายใต้แผนงาน Indonesia – Malaysia – Thailand Growth Triangle : IMT – GT เช่น โครงการเส้นทางท่องเที่ยว ตามรอยหลวงปู่ทวด และ โครงการท่องเที่ยว เมืองเก่า IMT – GT เป็นต้น - สายการบินต่างประเทศเพิ่มเที่ยวบินมายังสนามบินหาดใหญ่ เช่น สายการบิน FIREFLY , TIGER AIR, AIR ASIA เป็นต้น
O๓	<p>ด้านเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีแผนงานการพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจ ๓ ฝ่าย อินโดนีเซีย – มาเลเซีย – ไทย (Indonesia – Malaysia – Thailand Growth Triangle : IMT – GT) - มีกรอบความร่วมมือความร่วมมือเพื่อพัฒนาชายแดนไทย-มาเลเซีย (Joint Development Strategy for Border Areas : JDS) - แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑, นโยบายรัฐบาล, นโยบาย คอ.บต. ให้การสนับสนุนการเสริมสร้างรายได้ ให้กับผู้มีรายได้น้อย ด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและให้ความสำคัญในการพัฒนา คุ่มครองดูแลแรงงาน เช่น ขยายการคุ้มครองสู่แรงงานนอกระบบ - รัฐบาลมีนโยบายในการส่งเสริมสนับสนุนการยกระดับและสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน - การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นโอกาสทางการค้า การลงทุน
O๔	<p>ด้านพลังงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - กระแสการตื่นตัวในการประหยัดพลังงาน การใช้พลังงานทดแทน และการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม จากสถานการณ์ภาวะโลกร้อน - นโยบายรัฐบาลที่ส่งเสริมด้านพลังงานทดแทน (Power Development Planning: PDP) และการอนุรักษ์พลังงาน หรือการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ (Energy Efficiency Development Planning : EEDP)
O๕	<p>ด้านการคมนาคมขนส่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - นโยบายรัฐบาลตามร่างพระราชบัญญัติเงินกู้ ๒.๒ ล้านล้านบาท เพื่อสนับสนุนการดำเนินการตามโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ใหม่	
O๖	<p><u>ด้านสังคม/ด้านการศึกษา/คุณภาพชีวิต</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - นโยบายรัฐบาลส่งเสริมด้านสังคม คุณภาพชีวิต การศึกษา วัฒนธรรม และการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน - เทคโนโลยีการสื่อสารทำให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วและทั่วถึง เช่น ระบบ ๓G ๔G - ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาศักยภาพบุคลากร
O๗	<p><u>ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - รัฐบาลมีนโยบายในการปรับปรุงระบบบริหารจัดการน้ำ - กระแสการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่น ฉลากคาร์บอน

๑.๔ การวิเคราะห์อุปสรรค (T – THREATS)

ใหม่	
T๑	<p><u>ด้านการเกษตร</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ราคาสินค้าเกษตรมีความผันผวนตามกลไกตลาด สินค้าเกษตรหลักของจังหวัด คือ ยางพารา ซึ่งมีสัดส่วนของยางพาราและอุตสาหกรรมต่อเนื่องกว่าร้อยละ ๖๔.๕๖ ของ GPP
T๒	<p><u>ด้านการท่องเที่ยว</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การแข่งขันด้านการท่องเที่ยวมีสูง - นักท่องเที่ยวขาดความเชื่อมั่นต่อสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่
T๓	<p><u>ด้านเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ภาวะความผันผวนของระบบเศรษฐกิจโลกส่งผลกระทบต่อ การส่งออกสินค้า - มาตรการกีดกันทางการค้าของต่างประเทศเป็นอุปสรรคในการส่งออก - อุปสรรคในการส่งออก การท่องเที่ยว และการบริการ <ul style="list-style-type: none"> - มาตรฐานฮาลาล ของไทยยังไม่ได้รับการรับรองในบางประเทศ - การกำหนดมาตรการการใช้ไม้คูปูเทศกัท้องถิ่นของบางประเทศ - ราคาพลังงานของโลกสูงขึ้น ส่งผลให้ต้นทุนด้านพลังงานเพิ่มสูงขึ้น ทำให้เกิดปัญหา ความเสี่ยงต่อการถดถอยของเศรษฐกิจในภาพรวม และส่งผลให้เกิดความไม่มีเสถียรภาพ ในการจ้างงานในอุตสาหกรรมส่งออก
T๔	<p><u>ด้านพลังงาน</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ทศนคติของประชาชนทั่วไปต่อต้านอุตสาหกรรมพลังงานทำให้โครงการที่สนับสนุน ด้านเศรษฐกิจไม่สามารถดำเนินการได้ เช่น โครงการโรงไฟฟ้าถ่านหิน - ความไม่เชื่อมั่นต่อการใช้เทคโนโลยีพลังงานสะอาดในภาคอุตสาหกรรม - ข้อจำกัดของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสนับสนุน สถานประกอบการ เช่น สถานี บริการ NGV
T๕	<p><u>ด้านสังคม/การศึกษา/คุณภาพชีวิต</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ความเจริญด้านเทคโนโลยีทำให้เกิดการหลั่งไหลของวัฒนธรรมต่างชาติ ส่งผลให้เด็ก และเยาวชนเกิดค่านิยมที่ไม่เหมาะสม เช่น การแต่งกาย การใช้ภาษา การบริโภค เป็นต้น - มาตรการบังคับใช้กฎหมายไม่เคร่งครัด
T๖	<p><u>ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการชะล้างพังทลายจากพื้นที่ข้างเคียง (จังหวัดพัทลุง) - ภาวะโลกร้อนส่งผลต่อสภาวะแวดล้อมของจังหวัด - การเกิดภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงของฤดูกาล ส่งผลกระทบต่อ การผลิตภาค การเกษตร